

**Het Centrum
voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid
in de periode 2004-2007**

Een evaluatie

**Bureau Driessen
Sociaal Wetenschappelijk Onderzoek**

*Het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid
in de periode 2004-2007*

**Het Centrum
voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid
in de periode 2004-2007**

Een evaluatie

S.H. Esselink
J. Broekhuizen
F.M.H.M. Driessen

**Bureau Driessen
Sociaal Wetenschappelijk Onderzoek**

Utrecht 2007

Dit onderzoek is uitgevoerd in opdracht van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en het Ministerie van Justitie.

Het onderzoek werd begeleid door een commissie, die als volgt was samengesteld:

dr. A. Cachet	voorzitter, Bestuurskunde, Erasmus Universiteit
D. Brok	Ministerie van BZK
A. Verbruggen	Ministerie van BZK
mr. B.A.C. Looijestijn	Ministerie van Justitie
A. Clijnk	Ministerie van Justitie

ISBN-13: 978-90-73259-45-4

© Bureau Driessen Utrecht

Bureau Driessen
Sociaal Wetenschappelijk Onderzoek
Hiëronymusplantsoen 8
3512 KV Utrecht
tel. : 030-2334779
site : www.bureaudriessen.nl
e-mail : bd@bureaudriessen.nl

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1 Inleiding	1
Vraagstelling	2
Opbouw van het rapport	3
Hoofdstuk 2 Achtergrond en het ontstaan van het CCV	5
Achtergrond van het ontstaan van het CCV	5
Publiek-private samenwerking (PPS)	9
PPS binnen het CCV	10
Veiligheidsbeleid van de gemeenten	11
Succes- en faalfactoren bij PPS projecten	12
Samenvatting	14
Hoofdstuk 3 Opzet van het onderzoek	17
Inventarisatie	17
Kwalitatieve interviews	17
Enquête	19
Samenvatting	24
Hoofdstuk 4 Interviews	25
Algemeen	25
Huidig extern functioneren	26
Toekomstig extern functioneren	30
Huidig intern functioneren	32
Toekomstig intern functioneren	34
Samenvatting en conclusie	34
Evaluatie	35
Hoofdstuk 5 Het functioneren van het CCV volgens de doelgroepen	37
Toelichting op het aantal responderende organisaties (N)	37
De invuller van de vragenlijst	38
Bekendheid van het CCV	39
Programma's van het CCV	42
Instrumenten van het CCV	49
Rapportcijfers	54
Samenvatting en conclusie	57
Evaluatie	59
Hoofdstuk 6 Activiteiten van het CCV	61
Werkwijze	62
Acties per programma en status van de acties	63
Begrote uren personeel	66
Acties in categorieën	67
Begrote kosten	71

Opdrachtgever	74
Outputdoelstellingen	75
Samenvatting en conclusie	76
Evaluatie	77
Hoofdstuk 7 Financiële situatie, notulen en scholing	79
Financiële situatie	79
Notulen	80
Personeel	82
Scholing	83
Samenvatting en conclusie	84
Evaluatie	84
Hoofdstuk 8 Samenvatting, Conclusies en Aanbevelingen	85
Opzet	86
Extern functioneren	86
Intern functioneren	90
Conclusie	92
Evaluatie	94
Aanbevelingen	95
Bijlagen	99
Literatuur	121
Lijst van afkortingen	123

Hoofdstuk 1

Inleiding

In 2004 is het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) opgericht. De werkzaamheden van verschillende stichtingen en initiatieven op het gebied van criminaliteitspreventie en veiligheid werden met deze oprichting gebundeld en met deze oprichting werd beoogd meer lijn en samenhang in de verschillende activiteiten te brengen.

Het doel van het CCV is het veiligheidsbesef te verhogen en de kans op criminaliteit te verminderen door een bijdrage te leveren op het terrein van criminaliteitspreventie en veiligheid¹. Het CCV tracht deze doelstelling te realiseren door samenwerking te stimuleren tussen private en publieke organisaties en door een schakel tussen praktijk en beleid te vormen².

Het CCV heeft een vrij complexe structuur en sinds de oprichting in 2004 is er geregeld gesleuteld aan de inhoud van de werkzaamheden en aan de programma-punten. De oprichters van het CCV zijn het ministerie van Justitie en BZK, het Verbond van Verzekeraars, werkgeversorganisatie VNO-NCW, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en de Raad van Hoofdcommissarissen. De ministeries van Justitie en BZK zijn de direct belanghebbenden bij het CCV en tevens de hoofdfinanciers. Om het aantrekkelijk en mogelijk te maken voor andere publieke en private organisaties om te participeren in het CCV, wordt door het CCV echter gezocht naar een zekere onafhankelijkheid van de departementen³.

Naar het functioneren van het CCV zijn enkele onderzoeken uitgevoerd, namelijk een onderzoek naar onder andere de bekendheid van het CCV door TNS/NIPO⁴, een

¹ Akte van oprichting, 01-07-2004.

² CCV 2006a.

³ CCV 2006b.

⁴ TNS/NIPO Consult 2005.

onderzoek naar de website van het CCV¹, een audit door de departementale auditdienst van het Ministerie van Justitie (2005) en een telefonisch onderzoek naar de bekendheid en het imago van het CCV door het bureau Millward Brown in 2006. Uit het onderzoek van TNS/NIPO uit 2005 blijkt dat het CCV bekend is bij 91% van de 261 ondervraagde coördinatoren Openbare Orde en Veiligheid van de gemeenten, maar slechts enkele van deze coördinatoren kennen het CCV van een persoonlijk contact of van bijeenkomsten (5 en 4%). De meeste coördinatoren kennen het CCV alleen van naam (20%) of via de website of andere media (36%). TNS/NIPO concludeerde hieruit dat op het gebied van naamsbekendheid nog vooruitgang te boeken is.

In de expertanalyse door ContentKings in 2006 is nagegaan in hoeverre de website van het CCV voldoet aan de eisen voor een bruikbare website. Hoewel er nog verschillende zaken verbeterd kunnen worden, blijkt de website redelijk bruikbaar te zijn en ten opzichte van 2005 is deze sterk verbeterd.

De departementale auditdienst (DAD) van het Ministerie van Justitie heeft in 2005 een quick scan gedaan naar de stand van zaken bij de bedrijfsvoering inclusief de financiële huishouding van het CCV. Deze dienst komt onder andere tot de conclusie dat over de positionering van het CCV nog volop discussie gaande is en adviseert deze discussies af te sluiten door zo snel mogelijk tot een standpunt te komen.

Uit het onderzoek door Millward Brown (2006) blijkt dat 57% van de precies honderd geënquêteerde belangen- en private organisaties en 86% van de honderd geënquêteerde publieke organisaties het CCV kent. De respondenten zien het CCV als toegankelijk en deskundig. Publieke organisaties hebben over het algemeen een beter beeld van de werkzaamheden van het CCV en blijken tevens meer behoefte te hebben aan de diensten van het CCV dan de private organisaties.

Twee en een half jaar na de oprichting bestaat er bij de Directie Strategie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de Directie Sanctie- en Preventiebeleid (DSP) van het Ministerie van Justitie behoefte aan inzicht in het functioneren van het CCV, omdat men een beslissing wil nemen hoe verder te gaan met het CCV. Om die reden is er een uitgebreid evaluatieonderzoek uitgevoerd. In dit onderzoek is onder andere nagegaan hoe tevreden de partners en doelgroepen zijn met de taakinvulling en met de producten van het CCV. Ook het functioneren van verschillende organen binnen het CCV is onderzocht: de Raad van Toezicht, de Programma Adviesraad, het Centrale College van Deskundigen en de Technische Commissies.

Vraagstelling

De probleemstelling van het onderzoek valt uiteen in twee delen, die betrekking hebben op het interne en op het externe functioneren van het CCV.

1. Extern functioneren:

Zijn partners en doelgroepen tevreden over diensten, producten en toegankelijkheid

¹ ContentKings 2006.

van het CCV en zijn er punten waarop het functioneren van het CCV volgens hen kan verbeteren? Wat is hun visie op en wat zijn hun wensen met betrekking tot het toekomstige functioneren van het CCV?

2. Intern functioneren:

Hoe functioneert het CCV intern? Hoe functioneren de vier adviesorganen van het CCV? Past de organisatievorm van het CCV bij zijn taken? Hoe functioneert het managementteam? Zijn er veranderingen gewenst met het oog op de toekomst en eventuele toekomstige taken?

Bij de beantwoording van beide vragen gaat het er vooral om aangrijpingspunten te vinden voor een optimalisatie van het functioneren van het CCV.

Extern functioneren

Bij de beantwoording van de onderzoeksvragen naar het externe functioneren wordt duidelijk in hoeverre ‘het veld’ (bijvoorbeeld de gemeenten of de RPC’s) tevreden is over de taakuitvoering van het CCV (ondersteunende taak, expertisefunctie, mate van contact etc.) en in hoeverre het CCV bekend is bij de organisaties in het veld. Er wordt dus nagegaan of het CCV tegemoet komt aan zijn doelstellingen, zoals genoemd in de akte van oprichting. Er wordt ook gekeken op welke punten het CCV volgens de organisaties in het veld zijn externe functioneren kan verbeteren, hoe het staat met de toegankelijkheid en welke wensen er bestaan ten aanzien van de door het CCV in de toekomst te leveren diensten.

Intern functioneren

Bij de beantwoording van de vragen over het interne functioneren worden allereerst de verschillende adviesorganen van het CCV geëvalueerd¹. Er wordt gekeken of de verschillende raden naar behoren functioneren en of er overlap is tussen de activiteiten van de raden.

Ook wordt aandacht besteed aan de organisatievorm van het CCV. Er wordt ingegaan op de relatie tussen het CCV en zijn twee belangrijkste opdrachtgevers: de ministeries van BZK en Justitie.

Opbouw van het rapport

In het volgende hoofdstuk wordt de achtergrond van het CCV besproken. Ook zullen enkele theorieën over publiek-private samenwerking aan de orde komen. Hoofdstuk 3 beschrijft de onderzoeksopzet. De resultaten van de interviews en van de enquête komen in respectievelijk hoofdstuk 4 en hoofdstuk 5 aan de orde. In hoofdstuk 6 worden de activiteiten van het CCV in 2006 en 2007 geanalyseerd.

¹ Als reactie op de aankondiging van de oprichting van het CCV merkten enkele politieke partijen op dat de constructie van het CCV ingewikkeld is (Tweede Kamer, 29492 nr.2, 2003/2004).

Hoofdstuk 7 gaat in op de financiële situatie van het CCV, het werknemersbestand en de scholing binnen het CCV en een inhoudsanalyse van de notulen van de organen van het CCV. Het laatste hoofdstuk, hoofdstuk 8, bevat een samenvatting van het rapport, alsmede de conclusies en aanbevelingen.

Hoofdstuk 2

Achtergrond van het ontstaan van het CCV

Allereerst wordt in dit hoofdstuk het ontstaan, de functie en de organisatie van het CCV besproken. Omdat het CCV een samenwerking is tussen publieke en private organisaties, wordt vervolgens aandacht geschonken aan het concept publiek-private samenwerking.

Achtergrond van het CCV

Het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) is in 2004 opgericht als publiek-private samenwerkingsorganisatie op het gebied van criminaliteitspreventie en veiligheid. Het doel was het veiligheidsbesef in algemene zin te verhogen en de kans op criminaliteit te verminderen, door activiteiten en kennis van verschillende private en publieke organisaties op dit terrein te bundelen. Het CCV tracht deze doelstelling te realiseren door samenwerking te stimuleren tussen private en publieke organisaties en door een schakel tussen praktijk en beleid te vormen¹. De werkzaamheden van het CCV betreffen:

- informatievergaring en –verspreiding,
- het signaleren van trends, ontwikkelingen en knelpunten in de praktijk,
- het stimuleren van het gebruik van instrumenten en advies bij het gebruik,
- het ondersteunen en faciliteren van netwerken,
- innovatie van instrumentenontwikkeling en kwaliteitsbewaking en
- het doen van financiële verstrekkingen².

¹ CCV 2006a.

² Akte van oprichting. Het centrum kan uit de aan haar toebedeelde middelen subsidies en bijdragen

De volgende organisaties en initiatieven zijn opgegaan in het CCV:

- de uitvoerende taken van de afdelingen Criminaliteitspreventie van het Ministerie van Justitie en van de afdeling Integraal Veiligheidsbeleid van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
- het Informatiepunt Lokale Veiligheid (ILV)
- het Steun- en Informatiepunt Drugs en Veiligheid (Sidv)
- de uitvoerende onderdelen van het NPC (Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing)
- de stichting Politiekeurmerk Veilig Wonen
- de stichting Nationaal Centrum voor Preventie¹.

Figuur 2.1 geeft een organogram van het CCV. Binnen het CCV zijn er drie afdelingen, namelijk de afdeling Instrumenten en Methodieken (hierna I&M), de afdeling Programma's en de afdeling Communicatie. I&M ontwikkelt, beheert, implementeert en adviseert over geschikte instrumenten en methodieken. De medewerkers van de afdeling Programma's stimuleren het gebruik van instrumenten onder de diverse doelgroepen. De afdeling Communicatie heeft hierbij een belangrijke rol en brengt deze projecten en instrumenten op een zo efficiënt mogelijke manier onder de aandacht bij de doelgroepen. Het CCV heeft zijn activiteiten ondergebracht in tien programma's en één thema². Per programma wordt gewerkt in een team dat is samengesteld uit medewerkers van de afdelingen Programma's, I&M en Communicatie.

Het CCV werkt aan de hand van de volgende programma's³:

1. Veilig samenleven
2. Gemeentelijk veiligheidsbeleid
3. Bestuurlijk handhaven
4. Veilig wonen
5. Veilig uitgaan
6. Veilig recreëren
7. Veilig verplaatsen
8. Veilig leren
9. Veilig ondernemen (en werken)
10. Versterking informatiepositie⁴
11. Thema brandbeveiliging.

De activiteiten van het eerste programma, Veilig samenleven, betreffen

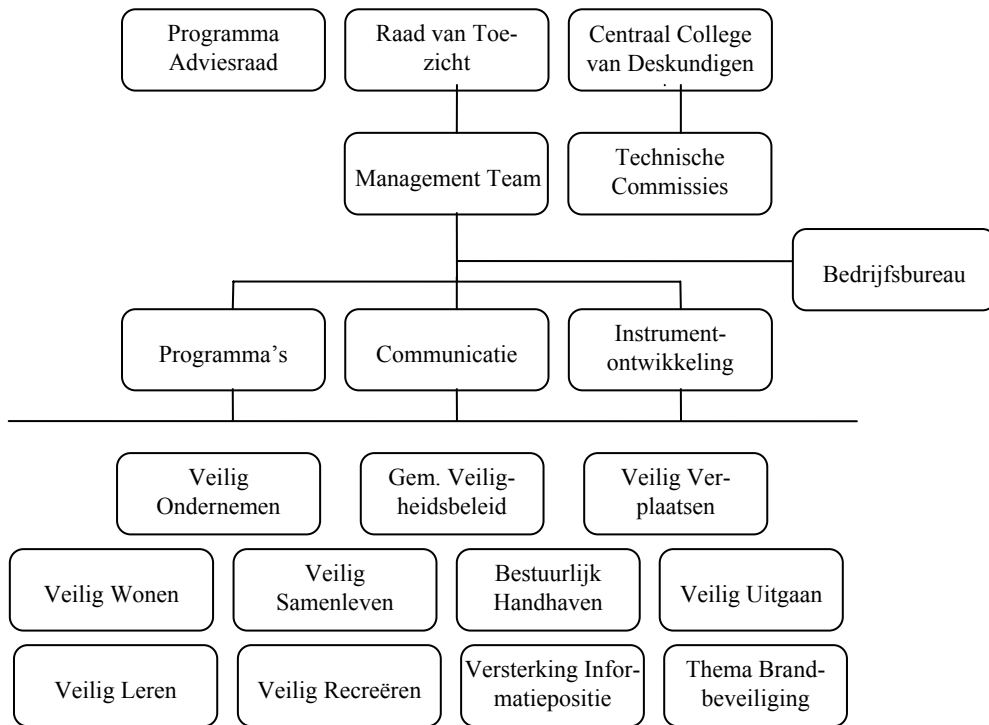
verstrekken aan organisaties en samenwerkingsverbanden om te stimuleren dat bepaalde instrumenten worden toegepast en om nieuwe instrumenten te ontwikkelen en de toepassing in experimenten te toetsen (Tweede Kamer, 29492, nr.2, 2003/2004). Uit de jaarstukken blijkt dat het CCV in 2006 hiertoe 168.000 euro (inclusief giften) heeft uitgekeerd. Het is uit de jaarstukken niet op te maken waaraan deze gelden zijn besteed. Uit de begroting van 2007 blijkt dat niet langer van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt.

¹ van de keurmerken en certificeringsregelingen alleen het beheer en management; Tweede Kamer, 29492, nr. 1 en nr. 2 2003/2004.

² Verder wordt in dit rapport over elf programma's gesproken.

³ CCV 2006c.

⁴ Dit programma zal in de toekomst geen apart programma meer zijn, maar geïntegreerd worden met een ander nog nader te bepalen onderdeel.

Figuur 2.1. Organogram van het CCV.

onderwerpen waar burgers emotioneel bij betrokken zijn (angst voor geweld, leefbaarheid omgeving) en het programma richt zich dan ook vooral op gedragsbeïnvloeding. De programma's twee tot en met negen betreffen voornamelijk praktische activiteiten op het gebied van veiligheidsbeleid, zoals bestuurlijke maatregelen en preventieve acties. Met het programma Versterking Informatiepositie (VIP) wil het CCV een bijdrage leveren aan de nationale en internationale kennisontwikkeling op het gebied van veiligheid. Het CCV richt zich daarbij zowel op de verzameling van kennis, als op de uitwisseling en analyse van kennis¹. Dit programma wordt waarschijnlijk niet gecontinueerd. De programma's Veilig recreëren en Veilig leren moeten op dit moment meer als plan opgevat worden dan als lopende programma's, omdat deze nauwelijks gestart zijn. Het thema Brandbeveiliging speelt bij alle programma's een rol. Voor dit thema worden keurmerken en certificatieschema's opgesteld². Het thema Brandbeveiliging is het enige onderdeel van het CCV dat wordt gefinancierd door een private partij, namelijk het Verbond van Verzekeraars.

De indeling van de programma's wisselt per jaar, omdat het CCV de wisselende taken die bij het CCV zijn ondergebracht een logische plaats wil geven. In 2005 werd bijvoorbeeld gewerkt met acht programma's, namelijk Veilig Samenleven en Wonen, Veilig Ondernemen, Veilig Uitgaan en Recreëren, Veilig Verplaatsen, Veilig Leren

¹ CCV 2006d.

² CCV 2006a.

en Werken, Bestuurlijk Handhaven, Gemeentelijk Veiligheidsbeleid, Internationaal¹. In dit rapport wordt uitgegaan van de programma-indeling in 2007.

De missie van het CCV is het centraliseren van activiteiten en kennis op veiligheidsgebied door een samenwerking tussen verschillende private en publieke organisatie, om op deze manier het veiligheidsbesef in algemene zin te verhogen en de kans op criminaliteit te verminderen. Het CCV wordt in de uitvoering van deze taken bijgestaan door verschillende adviesorganen:

- De *Raad van Toezicht* houdt toezicht op het beleid van de directeur en de algemene gang van zaken binnen de stichting. De Raad houdt de missie van het CCV in het oog.
- De *Programma Advies Raad* geeft advies over de inhoud en ontwikkelingen van de werkprogramma's. Zij toetst de maatschappelijke relevantie van de activiteiten van het CCV en kijkt in hoeverre er draagvlak te vinden is voor de uitvoering van de programmapunten.
- Het *Centrale College van Deskundigen* beheert en ontwikkelt kwaliteitssystemen. Het College is verantwoordelijk voor de kwaliteit van de instrumenten en diensten van het CCV en ziet erop toe dat instrumenten en kennis vindbaar zijn en efficiënt gebruikt kunnen worden.
- *Technische Commissies*, namelijk de commissie Brandbeveiliging en de commissie Criminaliteitspreventie². Deze commissies voeren opdrachten uit die het College van Deskundigen verstrekt.

Daarnaast is het *Directeurenoverleg* (DO) van belang. Dit is het overleg tussen de directeur van het CCV, de directeur Strategie (Min. van BZK) en de directeur Sanctie- en Preventiebeleid (MvJ), waarin beslissingen worden genomen over de koers van het CCV. Met dit directeurenoverleg wordt invulling gegeven aan artikel 6.2 van de statuten, waarin bepaald is dat bepaalde besluiten van de directeur voorafgaand goedkeuring behoeven van Raad van Toezicht en van de Minister³.

Uit het jaarplan 2007 blijkt dat het CCV zijn activiteiten vooral wil richten op drie doelen, die de elf programma's (zie p. 6) overstijgen. Ten eerste 'het verbeteren van de vraagarticulatie: het vergroten van de invloed van burgers, instellingen en bedrijven op diensten en producten die op het gebied van veiligheid door publieke en private partijen worden aangeboden'⁴. Ook wil het CCV de regierol van de gemeenten versterken. Het CCV zal vaker bij de gemeenten te rade gaan wat speelt en hoe het CCV hun beter kan ondersteunen. Ten tweede wil het CCV het aanbod versterken, men wil de keurmerken verder ontwikkelen en onder de aandacht brengen. Ten derde wil het CCV zijn netwerkfunctie vergroten door verbindingen te leggen tussen publieke en private partijen, ook onderling, tussen beleid en uitvoering en tussen Nederland en Europa⁵.

¹ CCV 2006a.

² www.hetccv.nl; Tweede Kamer, 29492, nr.1, 2003-2004.

³ Het functioneren van het Directeurenoverleg is voor dit onderzoek niet apart onderzocht. Wel is er in de interviews uitvoerig ingegaan op de relatie van het CCV met 'de departementen'.

⁴ CCV 2006c: 6.

⁵ CCV 2006c.

Publiek-private samenwerking (PPS)

Door toenemende aandacht voor criminaliteit en een veranderend beleid van de overheid, nemen de publiek-private samenwerkingsverbanden in de veiligheidszorg toe. Het CCV probeert publiek-private samenwerking te bevorderen. In deze paragraaf wordt er daarom op ingegaan.

Publiek-private samenwerking kan gezien worden als een oplossing voor het probleem dat er een groeiende behoefte is aan collectieve activiteiten, terwijl de overheid niet onbepaald kan groeien. Bovendien wordt algemeen aangenomen dat de overheid een inefficiënte producent is van collectieve diensten. Door PPS zou dit probleem ondervangen kunnen worden¹.

Publiek-private samenwerking wordt inmiddels toegepast op lokaal, regionaal, provinciaal, landelijk, Europees en internationaal niveau, maar over de precieze definiëring bestaat geen eenstemmigheid. Ondanks verschillende definities² kan geconcludeerd worden dat er bij publiek-private samenwerking altijd sprake is van:

- minstens één partij vanuit de publieke sector
- en één partij uit de private sector
- een samenwerkingsverband dat een redelijke looptijd heeft
- met een gemeenschappelijk doel
- waar alle betrokken partijen belang bij hebben
- waar taken onder de partners verdeeld worden
- en zonder hiërarchische verhoudingen tussen de deelnemers.

Publiek-private samenwerking in de veiligheidszorg staat sinds medio jaren tachtig op de politieke agenda vanuit het besef dat veiligheidszorg niet alleen een zaak van de overheid is³. In 1985 introduceerde het kabinet Lubbers II dit idee in het beleidsplan *Samenleving en criminaliteit*. Volgens Van Dijk en De Waard³ richtte het kabinetsbeleid zich vervolgens vanaf midden jaren tachtig op privatisering, deregulering en eigen verantwoordelijkheid met betrekking tot veiligheid. Deze nadruk legde de basis voor een toename van de publiek-private samenwerking in de veiligheidszorg.

In de veiligheidsnota van het Kabinet Balkenende uit 2002 *Op weg naar een veiliger samenleving* staat over criminaliteit en veiligheid te lezen: 'Er is dan ook niet alleen verhoogde inspanning nodig van de overheid, maar ook van burgers en bedrijfsleven, die op hun bijdragen zullen worden aangesproken'⁴.

Hoogenboom en Muller⁵ vinden het idee dat PPS een enorme vlucht heeft genomen overigens een misvatting. Volgens hen bestaat er een grote kloof tussen

¹ PPS is geen recente uitvinding. Zo werd de Verenigde Oost-Indische Compagnie (VOC) begin zeventiende eeuw zeer sterk gestimuleerd door de Staten Generaal (van Deursen 2006).

² Zie Stichting Maatschappij, Veiligheid en Politie 2006, Van Bohemen 2005, Terpstra en Kouwenhoven 2004, Nabu en Norton Rose 2004, Ponjee 2003, Bureau voor Toegepast Veiligheidsonderzoek 2003, Van Dijk en De Waard 2001.

³ Van Dijk en De Waard 2001.

⁴ Ministerie van Justitie en ministerie van BZK 2002 : 16.

⁵ In Ponjee 2003:120.

theorie en praktijk: op papier staat publiek-private samenwerking mooi, maar dit staat niet garant voor daadwerkelijk praktische samenwerking in de praktijk.

PPS binnen het CCV

De oprichting in 2004 van het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) is zoals eerder genoemd een illustratie van de toenemende publiek-private samenwerking in de veiligheidszorg. Bij het CCV komt publiek-private samenwerking op twee verschillende manieren tot stand. Ten eerste als organisatievorm en ten tweede als samenwerkingsvorm bij de instrumentontwikkeling en het instrumentbeheer.

Zo zijn de oprichters publiek (ministeries Justitie en Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) en privaat (Verbond voor Verzekeraars en VNO/VCW) en nemen publieke en private partijen deel aan de Raad van Toezicht, Programma Advies Raad, Centraal College van Deskundigen en de technische commissies. In de Programma Adviesraad zijn bijvoorbeeld naast het Ministerie van Justitie, de VNG en de politie, ook private partijen, zoals VNO-NCW en MKB-Nederland vertegenwoordigd. En ook aan de werkteams van de Technische Commissies nemen deskundigen vanuit afnemers, aanbieders en verzekeraars deel.

Daarnaast ontwikkelt het CCV door middel van publiek-private samenwerking verschillende middelen die voor burgers of bedrijven toepasbaar zijn. Ten eerste de keurmerken, zoals het Politiekeurmerk Veilig Wonen (PKVW) en het Keurmerk Veilig Ondernemen (KVO). KVO en PKVW zijn certificeringregelingen waarbij samenwerking tussen publieke en private organisaties centraal staat. Lokale private partijen, bijvoorbeeld winkeliers of huisbezitters, ontvangen een certificaat indien ze erin geslaagd zijn de veiligheid in een winkelcentrum, woning of op een bedrijventerrein structureel te verbeteren door middel van een aantal effectieve en bewezen maatregelen.

Er zijn twee verschillende KVO's: het KVO_b voor bedrijventerreinen en het KVO_w voor winkelcentra¹. Begin 2006 zijn er rond de 245 bedrijventerreinen en winkelcentra waar een KVO certificaat aan is uitgedeeld of die in het traject op weg naar certificering zitten. Bij het Politiekeurmerk Veilig Wonen wordt een onderscheid gemaakt tussen bestaande woningen en nieuwbouw.

Naast de keurmerken heeft het CCV enkele regelingen ontwikkeld. Hierin staan criteria en kwaliteitseisen waaraan onder andere beveiligingsbedrijven of brandmeldinstallaties moeten voldoen. Voorbeelden van regelingen zijn BORG Beveiligingsbedrijf, BORG Particuliere Alarm Centrale, Regeling Brandmeldinstallaties 2002 en Onderhoudsbedrijf Kleine Blusmiddelen.

Beoordelingsrichtlijnen van het CCV zijn Cameratoezicht Installatiebedrijf en Cameratoezicht Toezichtcentrale.

Ten slotte heeft het CCV enkele instrumenten in beheer, namelijk Veiligheids Effect Rapportage (VER), Buurtbemiddeling, Integrale Veiligheidsaanpak Betrokkenen, Urgente Aanpak Bedrijvenlocaties, Gedragscodes en de Kwaliteitsme-

¹ Volgens gegevens van het CCV lopen er in 2007 in totaal 100 KVO_b projecten en 152 KVO_w projecten.

ter Veilig Uitgaan. Deze instrumenten kunnen als basis dienen voor (lokale) samenwerking tussen overheid en bedrijfsleven betreffende veiligheid. Hierin staat bijvoorbeeld een overzicht van uitgangspunten, maatregelen, randvoorwaarden, 'best practices' en relevante regelgeving.

Veiligheidsbeleid van de gemeenten

Het CCV geeft in het Jaarplan 2007 aan zich meer te richten op de samenwerking met en ondersteuning van de gemeenten en in het huidige landelijke veiligheidsbeleid staat de coördinerende rol voor de gemeenten centraal. Daarom wordt hier kort op het gemeentelijk veiligheidsbeleid ingegaan. In het kader van de toenemende nadruk op criminaliteitsbeleid is in 1996 de nota *Integraal Veiligheidsbeleid* en in 1999 de opvolger het *Integraal Veiligheidsprogramma* uitgebracht, beide door het Ministerie van BZK. Deze nota's leggen de basis voor het begrip 'integraal veiligheidsbeleid'. Ook het veiligheidsprogramma *Naar een veiliger samenleving* van het kabinet-Balkenende uit 2002 heeft het over een integrale, effectieve aanpak van de onveiligheid.

Integraal veiligheidsbeleid betreft veiligheid in de meest brede zin van het woord en heeft betrekking op verschillende beleidsterreinen: openbare orde, criminaliteit, verkeersveiligheid, terrorisme, milieuveiligheid, huiselijk geweld, brandveiligheid, rampen- en ongevallenbestrijding. Volgens de bovengenoemde kabinetsnota's dienen deze terreinen in beleid en uitvoering in onderling verband te worden gebracht. Om dit mogelijk te maken is constante samenwerking tussen politie, brandweer, maatschappelijke organisaties, gemeenten, ondernemers en anderen nodig. Elke gemeente moet volgens de huidige kabinetsplannen een ambtenaar integrale veiligheid hebben die bovenstaande beleidsterreinen met elkaar verbindt en die een regisserende rol heeft met betrekking tot lokale veiligheidsinitiatieven op het preventieve vlak¹.

Deze regierol heeft Partners+Pröpper² onderzocht. Volgens de onderzoekers is het gebruik van de term niet alleen een hype, maar gaat er een doordacht bestuurlijk concept achter schuil. De onderzoekers vinden geen uitgesproken verschil tussen kleine en grote gemeenten in de mate waarin deze regierol met betrekking tot onder meer veiligheid wordt opgepakt.

Terpstra en Kouwenhoven³ belichten in hun onderzoek de rol van de publieke partijen in lokale samenwerkingsverbanden. Volgens de auteurs is veiligheidszorg niet meer mogelijk zonder maatschappelijke organisaties, ondernemers en buurtbewoners, maar blijven politie en gemeente noodzakelijke partners in de samenwerking. Zij beschikken immers over middelen die nodig zijn om projecten te laten slagen en die andere partners niet hebben, zoals informatie en bevoegdhe-

¹ Eind 2005 had tweederde van de gemeenten een veiligheidsnota. Het merendeel van de gemeenten heeft 1 fte voor integrale veiligheid in dienst en een budget van 50.000 euro. 75% van de gemeenten zegt als regisseur te fungeren. Bij nog eens een kwart van alle gemeenten (25%) is de veiligheidsnota nog in ontwikkeling. Het merendeel hiervan zal in 2006 gereed zijn (TNS/NIPO consult 2005).

² Partners+Pröpper 2004.

³ Terpstra en Kouwenhoven 2004: 289.

den. Ook legitimeert de aanwezigheid van deze twee overheidsinstanties de samenwerking voor andere partijen, wat stimuleert om mee te doen. Ook het Bureau voor Toegepast Veiligheidsonderzoek¹ concludeert dat projecten beter lopen wanneer de overheid actief meedoet.

Succes- en faalfactoren bij PPS projecten

Hoe komt het dat het ene publiek-private samenwerkingsproject resultaten boekt, terwijl het andere nooit van de grond komt? In een aantal evaluatieonderzoeken van PPS projecten wordt geprobeerd deze vraag te beantwoorden.

Uit verschillende onderzoeken komt naar voren dat het belang van elke partij om mee te doen aan een PPS-verband duidelijk moet zijn². Bij het Keurmerk Veilig Ondernemen zijn de belangen voor twee publieke partijen helder: de samenwerking scheelt de politie werk en ligt in het verlengde van de taken voor de gemeente. Voor de ondernemers zijn de belangen wisselend en voor de brandweer zeer klein, aldus de auteurs. Bij het opzetten van een KVO-traject doen ondernemers dientengevolge makkelijker mee wanneer er helderheid is over zaken als criminaliteitscijfers en kosten³.

In het CPB-document 'PPS: een uitdagend huwelijk'⁴ wordt gewezen op het risico van tegenstrijdige belangen bij PPS. De twee partijen zijn afhankelijk van elkaar, met als risico dat het succes van de ene partij ten koste gaat van de andere partij. Het CPB geeft als voorbeeld het doelbewust gebruiken van een informatievoorsprong door een bedrijf om meer overheidssubsidie binnen te halen of een politieke beleidswijziging waardoor een private partij gedupeerd raakt.

Ook onenigheid over verantwoordelijkheden kan een mogelijk probleem zijn. De politie vindt bijvoorbeeld dat de ondernemers of burgers meer verantwoordelijkheid en initiatief moeten nemen, terwijl deze juist vinden dat dit de taak van de politie is. Ditzelfde geldt natuurlijk ook voor andere mogelijke partners aan een PPS⁵.

Ook verwachtingen spelen volgens Terpstra en Kouwenhoven een rol⁶. Uit gesprekken met deelnemers aan de acht door hen onderzochte lokale privaatpublieke netwerken bleek dat bijna iedereen hoge verwachtingen had van de bijdrage van andere partijen in de samenwerking. Men had van minstens één andere partij verwacht dat deze meer zou bijdragen dan in de praktijk gebeurde. Dit werkte frustrerend voor de partijen: men ging minder zijn best doen omdat het idee heerste dat de andere partijen ook niet voldoende deden.

Een tijdige duidelijke afbakening van een project, die door alle partijen is goedgekeurd, vergroot de kans op realisatie van de plannen en vergroot de kans

¹ Bureau voor Toegepast Veiligheidsonderzoek 2003: 66.

² SMVP 2006, Van Bohemen 2005, Terpstra en Kouwenhoven 2004, Bureau voor Toegepast Veiligheidsonderzoek 2003, Kenniscentrum PPS 2000.

³ Bureau voor Toegepast Veiligheidsonderzoek 2003: 75-81.

⁴ CPB 2001: 41.

⁵ SMVP 2006, Bureau voor Toegepast Veiligheidsonderzoek 2003, BFK 2003, Ernst & Young Consulting 2000.

⁶ Terpstra en Kouwenhoven 2004.

dat aan de ambities van beide partijen tegemoet wordt gekomen. Ernst & Young Consulting¹ wijst op de ‘krenten in de pap’, dus de onderdelen die slechts voor één partij rendabel zijn en waar de andere partij geen baat bij heeft. Dit zijn onderdelen die het gevaar lopen in de loop van het project afgeschoven te worden. Het gaat hier dikwijls over onderdelen die ondanks hun non-rendabiliteit, een grote maatschappelijke waarde hebben. Door hier vooraf over te onderhandelen en er bijvoorbeeld rendabele onderdelen tegenover te zetten, wordt voorkomen dat één van de partijen teleurgesteld wordt. In dit onderzoek wordt de casus ‘Schiphol Area Development Company’ beschreven, waarbij publieke en private partijen gezamenlijk bedrijventerreinen voor luchthavengebonden bedrijven moesten ontwikkelen. De publieke partijen wilden meer middelen reserveren voor de aanleg van groenvoorzieningen, die een maatschappelijke waarde hebben, terwijl de private partijen wezen op de afspraken die gemaakt waren over het rendement op lange termijn. Door gebrekkige afspraken leidden deze tegenstrijdige belangen vaak tot discussie.

Naast duidelijkheid over elkaars belangen, wordt de kans op een succesvolle samenwerking verhoogd indien private partijen in een vroeg stadium worden betrokken bij de voorbereiding. Dit verhoogt het realiteitsgehalte van het project en hierdoor leert men elkaars taal spreken en ontstaat een gevoel van saamenhorigheid².

Bureau Driessen heeft recentelijk evaluatieonderzoek uitgevoerd naar de Regionale Platforms Criminaliteitsbeheersing (RPC's)³. In deze studie is veel aandacht besteed aan de structuur van de netwerken van en tussen de partijen. Deelname aan de RPC 's zorgt ervoor dat organisaties meer contact met elkaar hebben, er ontstaan netwerkcontacten die er voorafgaand aan deelname aan het RPC niet waren, zo blijkt uit dit onderzoek. De RPC 's bevorderen hierdoor dus op effectieve wijze een belangrijke voorwaarde voor publiek-private samenwerking .

Een ander aspect dat van belang is bij PPS is de inbedding van de samenwerking in een bestaande netwerkstructuur⁴. De Stichting Maatschappij, Veiligheid en Politie⁵ zegt hierover: 'dat de meeste (lokale) netwerken van onderaf tot stand komen is een groot goed. Het is de beste garantie voor betrokkenheid bij de deelnemers - men kan zich 'eigenaar' voelen van het probleem. Bovendien bevordert het een praktische, probleemgerichte oriëntatie.' Ook het ruimte geven aan inspraak door bijvoorbeeld burgers en ondernemers verhoogt het maatschappelijke draagvlak.

Wat ten slotte moet worden opgemerkt is dat deze succes- en faalfactoren niet zeer systematisch zijn onderzocht. Het betreft vooral in kwalitatief onderzoek opgedane indrukken van de onderzoekers.

¹ Ernst & Young Consulting 2000: 36.

² Ernst & Young Consulting 2000: 35.

³ Bureau Driessen 2006.

⁴ SMVP 2006, Terpstra en Kouwenhoven 2004, Ponjee 2003.

⁵ SMVP 2006: 77.

Samenvatting

Het CCV is in 2004 opgericht om een bijdrage te leveren op het gebied van criminaliteitspreventie en veiligheid om zo het veiligheidsbesef te verhogen en de kans op criminaliteit te verminderen. Er wordt gewerkt aan de hand van elf verschillende programma's, waaraan diverse instrumenten, regelingen en keurmerken zijn verbonden, zoals het Politiekeurmerk Veilig Wonen.

Het CCV wordt in de uitvoering van haar taken bijgestaan door verschillende adviesorganen:

- De *Raad van Toezicht* houdt toezicht op het beleid van de directeur en de algemene gang van zaken binnen de stichting.
- De *Programma Advies Raad* geeft advies over de inhoud en ontwikkelingen van de werkprogramma's.
- Het *Centrale College van Deskundigen* beheert en ontwikkelt kwaliteitssystemen.
- *Technische Commissies*, namelijk de commissie Brandbeveiliging en de commissie Criminaliteitspreventie¹. Deze commissies voeren opdrachten uit die het College van Deskundigen verstrekt.

In het *Directeurenoverleg* (DO), het overleg tussen de directeur van het CCV, de directeur Strategie (Min. van BZK) en de directeur Sanctie- en Preventiebeleid (MvJ), worden ook beslissingen genomen over de koers van het CCV, omdat bepaalde besluiten vooraf toestemming behoeven van de Minister.

Het CCV is een publiek-private samenwerking tussen de ministeries van Justitie en BZK en diverse private partijen. Zowel de publieke als de private partijen zijn vertegenwoordigd in de Raad van Toezicht, Programma Advies Raad, het Centrale College van Deskundigen en de Technische Commissies. Ook bij de uitvoering van zijn taken bevordert het CCV samenwerking tussen publieke en private partijen.

PPS kan worden gezien als een oplossing voor het probleem dat er een toenemende behoefte is aan collectieve activiteiten, terwijl de overheid niet onbepert kan doorgroeien. Bij PPS hebben één of meerdere publieke en private partijen een gezamenlijk doel met een redelijke looptijd, waarbij beide partijen belang hebben, en worden de taken verdeeld onder de deelnemers. De verhouding tussen de partijen is gelijkwaardig.

Diverse (voornamelijk kwalitatieve) onderzoeken probeerden de succes- en faalfactoren van PPS in beeld te brengen. Uit deze onderzoeken blijkt dat de kans op een succesvolle publiek-private samenwerking groter is indien aan de volgende drie voorwaarden is voldaan:

- Er is duidelijkheid:
 - over het belang van PPS voor elke partij,
 - over verantwoordelijkheden van elke partij,
 - over verwachtingen van en over de partijen,
 - over de afbakening, zodat partijen niet onderdelen in de loop der tijd kunnen afschuiven die voor hen niet rendabel zijn.

¹ www.hetccv.nl, Tweede Kamer, 29492, nr.1, 2003-2004.

- Er zijn geen tegenstrijdige belangen.
- Er is inbedding in bestaande netwerkstructuren.

Hoofdstuk 3

Opzet van het onderzoek

Om de onderzoeksvragen, die in hoofdstuk 1 zijn geformuleerd, te beantwoorden, zijn op drie verschillende manieren gegevens verzameld:

- inventarisatie van projecten en werkzaamheden per programma,
- kwalitatieve interviews,
- een schriftelijke enquête.

Er wordt in dit hoofdstuk ingegaan op deze drie wijzen van dataverzameling. Bij de bespreking van de schriftelijke enquête wordt ook ingegaan op de steekproef en de respons.

Inventarisatie

Met behulp van projectkaarten houdt het CCV bij welke activiteiten het onderneemt. De projectkaarten worden gebruikt om de activiteiten te standaardiseren en de werkzaamheden te verantwoorden aan de ministeries van Justitie en Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK).

In dit rapport zijn met behulp van de projectkaarten alle activiteiten van het CCV per programmapunt en per project systematisch in kaart gebracht. Hierbij is gekeken naar de status van de acties, de personeelsuren en de gemaakte kosten (personeel en out of pocket) en verkregen baten (zie verder hoofdstuk 6). Er is gebruik gemaakt van de projectkaarten over de maanden januari en februari 2007 en die over het jaar 2006.

Kwalitatieve interviews

In samenspraak met de begeleidingscommissie is bepaald welke personen voor dit onderzoek geïnterviewd zijn. Er is met 27 personen een uur of langer gesproken, na-

Tabel 3.1. Onderzoeksgroepen en methodes.

	Onderzoeksgroep	methode	aantal
algemeen	CCV	inventarisatie	1
evaluatie extern functioneren	(potentiële) afnemers	enquêtes	330
	oprichters/partners/afnemers	interviews	9
evaluatie intern functioneren	(ex-)werknemers CCV	interviews	10
	deelnemers adviesorganen	interviews	6
	opdrachtgevers ¹	interviews	2

¹Met de opdrachtgevers is ook op het interne functioneren ingegaan.

melijk met:

- 5 medewerkers van het CCV
- 5 ex-medewerkers van het CCV
- 4 oprichters/partners/opdrachtgevers
- 7 afnemers (privaat en publiek)
- 6 deelnemers aan de adviesorganen

In de interviews lag, afhankelijk van de positie van de respondent, het accent op het interne of externe functioneren van het CCV.

(Ex-)medewerkers CCV

Er zijn 5 gesprekken gevoerd met medewerkers van het CCV. Deze gesprekken waren deels oriënterend van aard. Zo werd extra informatie verzameld over de projecten, programmapunten en financiën. Er zijn ook 5 gesprekken georganiseerd met ex-medewerkers van het CCV. Zij staan op een wat grotere afstand en kunnen zodoende informatie leveren over het functioneren van het CCV en over aan te brengen verbeteringen. De interviews met (ex)medewerkers waren voornamelijk gericht op een evaluatie van de interne structuur van het CCV.

Oprichters, partners, afnemers

Tijdens de gesprekken met de oprichters, partners en afnemers is voornamelijk ingegaan op het externe functioneren van het CCV: de tevredenheid over de producten, zoals de preventie instrumenten, keurmerken en certificeringen en over de werkzaamheden van het CCV, zoals het adviseren en verstrekken van informatie. Ook is aandacht besteed aan ideeën om het functioneren van het CCV te optimaliseren.

Deelnemers adviesorganen

Per adviesorgaan¹ zijn 1 à 2 deelnemers geïnterviewd. In de interviews is een inventarisatie gemaakt van de functie van de organen binnen het CCV. Tevens is aan de medewerkers van de adviesorganen gevraagd hoe zij denken dat het functioneren van het CCV verbeterd kan worden.

¹ Raad van Toezicht, Programma Adviesraad, College van Deskundigen, Technische Commissies.

Tabel 3.2. Steekproeftrekking van de gemeenten.

	aantal gemeenten	percentage	aantal in steekproef	percentage
niet stedelijk	140	30.6	92	30.7
weinig stedelijk	160	34.9	105	35.0
matig stedelijk	89	19.4	58	19.3
sterk stedelijk	57	12.4	37	12.3
zeer stedelijk	12	2.6	8	2.7
totaal	458	100.0	300	100.0

Oprachtgevers

Met de opdrachtgevers is gesproken over hun visie op het functioneren van het CCV. Er is ingegaan op de (subsidie)relatie tussen het CCV en de ministeries. Ook aan de opdrachtgevers is gevraagd hoe zij denken dat het interne en externe functioneren van het CCV kan verbeteren.

Enquête

Onder 619 (potentiële) afnemers is een enquête uitgezet om het externe functioneren van het CCV in kaart te brengen.

Steekproef

Er zijn 8 groepen (potentiële) afnemers van het CCV in de steekproef voor de enquête opgenomen:

- gemeenten
- brandweerkorpsen (regionaal en gemeentelijk niveau)
- politiekorpsen (regionaal en districtniveau)
- Regionale Platforms Criminaliteitbestrijding
- arrondissementparketten
- MKB (regionaal en brancheorganisaties)
- VNO-NCW (regionaal en brancheorganisaties)
- universiteiten, hogescholen en onderzoeksbureaus

In tabel 3.4 is te zien hoeveel instanties per groep (potentiële) afnemers van het CCV zijn benaderd. Tevens staat in deze tabel vermeld op welke manier de adresgegevens van de instellingen zijn verkregen: via het CCV of via internet of een almanak. 42% van de adressen moest elders worden opgezocht.

Gemeenten

De belangrijkste afnemers van het CCV zijn de gemeenten. Van de 458 gemeen-

Tabel 3.3. Steekproeftrekking brandweerkorpsen

	aantal gemeenten	percentage	aantal in steekproef	percentage
niet stedelijk	140	30.6	15	30.0
weinig stedelijk	160	34.9	17	34.0
matig stedelijk	89	19.4	10	20.0
sterk stedelijk	57	12.4	6	12.0
zeer stedelijk	12	2.6	2	4.0
totaal	458	100.0	50	100.0

ten in Nederland zijn er 300 voor dit onderzoek benaderd. De steekproeftrekking is gestratificeerd naar stedelijkheid van de gemeente uitgevoerd (zie bijlage 2 van dit hoofdstuk).

In dit onderzoek zijn 92 niet stedelijke gemeenten opgenomen, 105 weinig stedelijke, 58 matig stedelijke, 37 sterk stedelijke en 8 zeer stedelijke. Dit aantal is bepaald door het beoogde aantal gemeenten te delen door het totale aantal gemeenten ($300/458=0.655$). Het resulterende percentage (65.5%) is gebruikt om per stedelijkheidscategorie het aantal gemeenten te bepalen. Bijvoorbeeld: 65.5% van alle 140 niet stedelijke gemeenten leidt tot 92 niet stedelijke gemeenten in de steekproef. Deze gemeenten zijn a-select getrokken (m.b.v. randomcijfers). Van 291 van de 300 gemeenten was er een contactpersoon in het contactpersonenbestand van het CCV opgenomen. Dit betrof veelal de coördinator veiligheid. Voor 9 gemeenten was er geen contactpersoon bekend.

Brandweer

De brandweer is opgenomen in het onderzoek omdat het CCV zich bezig houdt met het thema Brandbeveiliging. De brandweer is in dit onderzoek op twee niveaus meegenomen: regionaal en op gemeenteniveau. Op regionaal niveau zijn alle brandweerkorpsen in de steekproef opgenomen (25 korpsen), op gemeenteniveau zijn er 50 korpsen benaderd. Dit is gedaan aan de hand van de stedelijkheid van de gemeenten (zoals ook hiervoor). Er zijn 15 brandweerkorpsen uit niet-stedelijk gemeenten in het onderzoek opgenomen, 17 korpsen uit weinig stedelijke gemeenten, 10 uit matig stedelijke gemeenten, 6 uit sterk stedelijke gemeenten en tenslotte 2 brandweerkorpsen uit zeer stedelijke gemeenten (tabel 3.3). Alle adressen zijn afkomstig van internet. Als contactpersoon is de ‘beleidsmedewerker veiligheid’ aangeschreven.

Politie

De politie is in de steekproef opgenomen omdat zij zich, net als het CCV, bezig houdt met criminaliteit en veiligheid. De politie is hierbij meer gericht op repressie, het CCV puur op preventie. De politie is op twee niveaus in de steekproef opgenomen. Ten eerste op regionaal niveau, ten tweede op districtniveau. Alle politiekorpsen zijn benaderd voor het onderzoek (25) en per regio zijn 2 districten benaderd (behalve bij 1 korps, waar er slechts 1 district is). In totaal zijn er dus 49

Tabel 3.4. Steekproef per groep.

	aantal totaal	contactpersoon van het CCV benaderd	adres van internet/ uit almanak
gemeenten	300	291	9
politie regionaal	25	2	23
politie districtniveau	49	3	46
RPC's	23	23	0
brandweer regionaal	25	0	25
gemeentelijke brandweer	50	0	50
arrondissementparketten	19	16	3
MKB regionaal	10	0	10
brancheorganisaties MKB	52	0	52
VNO-NCW regionaal	5	0	5
brancheorganisaties VNO-NCW	31	0	31
universiteiten, hogescholen, onder- zoeksbureaus	30	25	5
totaal	619	360	259

politiedistricten in de steekproef opgenomen. De adressen zijn uit de politiealmanak 2006-2007 afkomstig, slechts enkele adressen uit het bestand van het CCV (5). Indien er geen naam bekend was, is de 'coördinator integrale veiligheid' aangeschreven.

Regionale Platforms Criminaliteitbestrijding

Alle 23 regionale platforms voor criminaliteitbestrijding (RPC's) zijn in de steekproef opgenomen, omdat zij net als het CCV als doel hebben de publiek-private samenwerking bij de criminaliteitspreventie te stimuleren. Ook heeft het CCV de RPC's als project in de plannen opgenomen. Van alle platforms is de contactpersoon van het RPC voor het CCV benaderd.

Arrondissementsparketten

Ook alle arrondissementsparketten (19 in totaal) zijn in het onderzoek opgenomen. 16 adressen en contactpersonen zijn uit het CRM bestand van het CCV overgenomen, 3 zijn op internet opgezocht.

Midden en Klein Bedrijf (MKB)

MKB-Nederland is een organisatie voor ondernemers van het midden (maximaal 250 personeelsleden) en klein bedrijf (maximaal 50 personeelsleden). Het MKB is in de steekproef van dit onderzoek opgenomen omdat de aangesloten brancheorganisaties in de publiek-private samenwerking (PPS) op het terrein van veiligheid en criminaliteitspreventie tot de private partijen behoren. Eén van de doelen van het CCV is PPS tot stand te brengen. Tevens worden deze organisaties als (potentiële) afnemers van het CCV gezien.

MKB Nederland kent 10 regionale bureau's, deze zijn alle in de steekproef op-

genomen. Bij het MKB zijn 142 brancheorganisaties aangesloten¹. Met behulp van een contactpersoon bij het MKB zijn 52 brancheorganisaties voor het onderzoek uitgekozen die (potentiële) afnemers van het CCV kunnen zijn. Dit betreffen vaak koepels van detailhandelaren. Bij elke organisatie is de ‘beleidsmedewerker veiligheid’ aangeschreven.

VNO-NCW

VNO-NCW behartigt zowel op nationaal als op internationaal niveau de belangen van het Nederlandse bedrijfsleven. VNO-NCW is om dezelfde redenen als het MKB in de steekproef van dit onderzoek opgenomen: de publiek-private samenwerking en hun potentiële positie als afnemer. Bij VNO-NCW zijn 139 brancheorganisaties aangesloten en 15 bureaus^{2,3}.

Het VNO-NCW heeft 5 regionale bureaus die alle een vragenlijst toegestuurd kregen. Tevens zijn er 30 brancheorganisaties in de steekproef opgenomen. Deze zijn vergelijkbaar met de organisaties die van het MKB zijn opgenomen. Bij de organisaties is de ‘beleidsmedewerker veiligheid’ aangeschreven.

Universiteiten, hogescholen, onderzoekbureaus

Er zijn 15 onderzoeksbureaus in de steekproef opgenomen die zich met onderzoek naar (integrale) veiligheid en criminaliteit bezig houden. Ook 6 universiteiten die gelijksoortig onderzoek uitvoeren zijn opgenomen en tenslotte zijn 9 hogescholen die een opleiding ‘integrale veiligheid’ aanbieden opgenomen in de steekproef. Van deze 30 organisaties is er van 25 een contactpersoon bij het CCV bekend. Van één onderzoeksinstelling is het hoofd van de onderzoeksgroep ‘Wonen, Leefbaarheid en Veiligheid’ aangeschreven, bij 4 hogescholen is de vragenlijst aan de docent ‘integrale veiligheid’ gericht.

Inhoud enquête

In de vragenlijst is gevraagd naar het functioneren van het CCV op verschillende terreinen. Eerst is er ingegaan op de (naams)bekendheid van het CCV. Ook is gekeken hoe vaak de (potentiële) afnemers (persoonlijk) contact hebben met het CCV.

Met de vragenlijst is nagegaan of de expertise van het CCV op de verschillende programma’s en thema’s voldoende is. De respondenten is gevraagd of ze de verschillende programma’s en thema’s van het CCV kennen, gebruiken, contact erover hebben gehad met het CCV en of ze baat hebben gehad bij het CCV.

Er is ook onderzocht of de afnemers tevreden zijn over de instrumenten van het CCV. Kennen de afnemers de keurmerken, regelingen en andere instrumenten, gebruiken ze deze, hebben ze er met het CCV contact over gehad en hebben ze baat gehad bij het CCV.

¹ www.mkb.nl.

² Zoals de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering van de Geneeskunst, de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie en het Nederlands Verbond van Toelevering Bouw.

³ www.vno-ncw.nl.

Tabel 3.5. Respons

	aantal benaderd	aantal respons	% respons
Gemeenten	300	209	69.7
Politie	74	26	35.1
RPC's	23	11	47.8
Brandweer	75	23	30.7
Arrondissementparketten	19	11	57.9
Brancheorganisaties	98	38	38.8
universiteiten, hogescholen, onderzoeksbureaus	30	12	40.0
Totaal	619	330	53.3

Tenslotte is in de enquête de afnemers gevraagd het CCV op een groot aantal punten te beoordelen (bijvoorbeeld op hun informatieverstrekking, keurmerken, producten en toegankelijkheid). Er is ingegaan op mogelijke verbeterpunten van het CCV. Ook is gevraagd of de organisatie van de respondent wel eens tegen betaling een opdracht bij het CCV heeft uitgezet.

Respons

In tabel 3.5 is de respons op de enquête te zien. Vaak was niet geheel duidelijk aangegeven of de organisatie van de respondent op districts- of regioniveau functioneerde. Om deze reden wordt in de tabel en het vervolg van dit rapport geen onderscheid gemaakt tussen politie op korpsniveau of op regioniveau. Hetzelfde geldt voor de brandweerkorpsen en brandweerregio's.

De responspercentages van de politie en brandweer zijn laag, waarschijnlijk doordat niet altijd de namen van medewerkers bekend waren en de lijsten zijn verstuurd naar de 'Beleidsmedewerker veiligheid' bij de brandweer en 'coördinator/medewerker integrale veiligheid' bij de politie. Binnen sommige korpsen heeft dit ertoe geleid dat meerdere vragenlijsten bij één persoon terecht zijn gekomen.

82 organisaties vulden de vragenlijst niet in, maar gaven op een responsformulier wel de reden hiervoor op. Ondanks het nadrukkelijke verzoek de vragenlijst toch in de te vullen als de respondent het CCV niet kent, geeft 26 % van de respondenten aan de vragenlijst om deze reden niet in te willen vullen. 74% van de niet respondende respondenten geeft andere redenen voor de non-respons (zie tabel 3.6). Veel voorkomende antwoorden zijn:

- 'Geen tijd voor het invullen van de enquête'
- 'Niet relevant voor onze afdeling'
- 'Ik weet te weinig van het CCV om de vragen te beantwoorden'

Verder kwam het een aantal keer voor dat een benaderde afdeling of instantie niet meer bestond.

Tabel 3.6. Redenen voor non-respons

	ik ken het CCV niet	andere reden	totaal
gemeenten	4	25	29
politie	3	8	11
RPC's	1	2	3
brandweer	6	10	16
arrondissementparketten	1	3	4
brancheorganisaties	6	11	17
universiteiten, hoge scholen, onderzoeksbureaus	0	2	2
totaal	21	61	82

Samenvatting

In dit onderzoek is gebruik gemaakt van drie verschillende manieren van gegevensverzameling. Ten eerste is een inventarisatie van projecten en werkzaamheden per programma aan de hand van projectkaarten van het CCV uitgevoerd. Ten tweede zijn 27 interviews gehouden met opdrachtgevers, (ex-)medewerkers van het CCV, leden van verschillende raden en commissies van het CCV, oprichters en afnemers. Daarnaast is in het kader van het onderzoek een aantal informele gesprekken gevoerd met ambtenaren en medewerkers van het CCV.

Ten slotte is een enquête uitgezet onder 619 (potentiële) afnemers van het CCV om het externe functioneren van het CCV in kaart te brengen. Alleen bij de gemeenten ligt de respons boven de zestig procent, bij de meeste overige organisaties blijft de respons onder de vijftig procent. De totale respons van 53% is laag te noemen. Deze lage respons komt deels voort uit het feit dat de juiste te benaderen persoon onbekend was (zie tabel 3.4). Deels schijnt deze lage respons samen te hangen met onbekendheid van het CCV.

Hoofdstuk 4

Interviews

Om een beeld te krijgen van het huidige functioneren en de toekomstige mogelijkheden van het CCV, zijn interviews gehouden met vier oprichters, partners of opdrachtgevers, vijf medewerkers van het CCV, zes leden van verschillende raden en commissies van het CCV, vijf ex-medewerkers en zeven afnemers (zie bijlage 1 van hoofdstuk 4). Verder is in het kader van het onderzoek een aantal informele gesprekken gevoerd met ambtenaren en medewerkers van het CCV. Ook hun opmerkingen zijn meegenomen. Tijdens deze interviews en gesprekken is ingegaan op de functie en taak van het CCV en de uitvoering daarvan, het interne en externe functioneren van het CCV en mogelijke manieren om het functioneren van het CCV te optimaliseren. Op één na zijn alle interviews en gesprekken face to face uitgevoerd. De interviews zijn niet opgenomen, omdat de ervaring leert dat dit soms remmend werkt. De interviewer maakte tijdens het gesprek aantekeningen, die zo kort mogelijk na het gesprek werden uitgewerkt.

Met het oog op de anonimiteit wordt nooit verwezen naar de achtergrond van de informanten, ondanks het feit dat dat soms zeer verhelderend zou kunnen werken.

Algemeen

Allereerst is de informanten gevraagd naar hun algemene indruk van het CCV. Vrijwel alle informanten zijn het erover eens dat het CCV zich op één of meerdere punten moet ontwikkelen. Verder wisselen de meningen sterk onder de geïnterviewden. Ongeveer een vijfde van de informanten is overwegend positief over het CCV. Zij noemen het CCV professioneel en zorgvuldig. Door de komst van het CCV is de kennis met betrekking tot veiligheid gecentraliseerd. Deze groep wijst regelmatig op het feit dat het CCV een jonge organisatie in ontwikkeling is, die zijn koers nog moet

bepalen. Meerdere malen wordt benadrukt dat het veld vanaf het begin van het bestaan van het CCV te hoge verwachtingen heeft gehad. Hierdoor zijn veel partijen teleurgesteld toen zij merkten dat het CCV niet aan de verwachtingen kon voldoen. Eén van de informanten verwoordt het als volgt: *‘De lat van kwaliteit is vanaf het begin te hoog gelegd. Er was geen sprake van ruimte en tijd voor opbouw; alles moest er ineens voor 100% staan’.*

Ongeveer zestig procent van de respondenten is welwillend over het CCV, maar brengt wel een (groot) aantal onderwerpen aan die zij graag verbeterd zien. Vooral deze groep informanten zal in de rest van dit hoofdstuk veel aan het woord zijn. Een klein aantal informanten is ronduit negatief: zij noemen de organisatie ondoorzichtig, onprofessioneel en slecht georganiseerd. Zij zijn van mening dat bij het CCV veel wordt gepraat, maar dat de daadkracht ontbreekt. *‘Er heerst een overlegcultuur, ook intern, zou wel wat meer actiegericht mogen zijn. Er heerst een ambtelijke cultuur. Dat trekt mensen aan, maar stoot ook mensen af.’*

Huidig extern functioneren

Informatieverzameling en -verspreiding

Eén van de functies van het CCV is informatieverzameling en –verspreiding met betrekking tot veiligheid. De meningen van de informanten verschillen over het kennisniveau en de deskundigheid van het CCV. Ongeveer de helft van de informanten is niet positief over het kennisniveau, maar wel over de manier waarop zij kennis vergaren: *‘De mensen van het CCV zelf weten het soms niet, maar ze weten de kennis wel te vinden.’* Anderen zijn wat negatiever over de manier van informatieverzameling en –verspreiding. Zij vinden dat het vaak te lang duurt voor zij antwoord krijgen op een vraag en dat dit antwoord vaak niet toereikend is. Een informant zegt bijvoorbeeld *‘We hebben het CCV een keer gevraagd een handreiking op te stellen. Dan zetten ze vervolgens drie pagina’s op de website’.*

Een reden die tijdens de interviews genoemd wordt door ongeveer driekwart van de informanten als oorzaak voor de slechte informatieverzameling en –verspreiding, is het snelle personeelsverloop. Hierdoor is het soms moeilijk om duidelijke procedures te ontwikkelen en goede afspraken te maken. *‘Veel mensen zijn er nog kort, het is nog onduidelijk hoe dat zich gaat ontwikkelen. Er is weinig praktische kennis van de dagelijkse gang van zaken’.*

Ook de verspreiding van kennis kan volgens een groot deel van de informanten een stuk beter. Men wil graag méér verspreiding en een meer actieve verspreiding van kennis. Specifieke verbeterpunten die genoemd worden, zijn het toegankelijker maken en uitbreiden van de website en het produceren van meer folders en boekjes. Ook vinden sommigen het wenselijk dat het CCV meer inspeelt op de actualiteit, *‘bijvoorbeeld als Internetcriminaliteit doorlopend op het nieuws is, dan komt iedereen op tv langs, maar het CCV hoor je niet’.*

Netwerkvorming

Naast informatievergaring en -verspreiding heeft het CCV de taak om organisaties te informeren, te ondersteunen bij het invoeren van preventie-instrumenten, om dit te

stimuleren en te faciliteren, onder andere door netwerkvorming. Over deze netwerkvorming is men redelijk positief. De informanten vinden het echter wel wenselijk dat het CCV nog actiever wordt in het netwerken. Eén van de informanten geeft als voorbeeld de relatie tussen het CCV en de RPC's, *'bij de RPC's is te weinig besef dat ze samen een landelijk netwerk vormen. Het CCV zou hier een grotere rol moeten spelen.'*

Kritiek met betrekking tot de netwerkvorming door het CCV richt zich net als bij de gebrekkige informatieverspreiding, voornamelijk op het hoge aantal interne personeels- en functiewisselingen. *'Als ik bel naar het CCV met een vraag, zeggen ze 'wij weten het ook niet, wat nu?' (...) Het is geen onwil overigens, maar ze hebben het netwerk nog niet.'* Hierdoor is het ook niet altijd duidelijk voor buitenstaanders wie op dat moment de contactpersoon is en hierdoor hebben de medewerkers bovendien vaak nog geen netwerk opgebouwd waar ze gebruik van kunnen maken. Bovendien krijgt de buitenwereld op deze manier het beeld dat binnen de organisatie strubelingen bestaan, wat het imago van de organisatie niet ten goede komt. *'Ook over personele wisselingen en dergelijke wordt niet gecommuniceerd. Als buitenstaander krijg je het idee: onderling loopt het niet zo.'* Verder wordt genoemd *'het lage niveau van de communicatiemedewerkers'* en *'het is moeilijk afspraken te maken met de medewerkers'*.

Beheer regelingen, certificeringen, andere instrumenten

Ten slotte beheert het CCV een aantal regelingen, certificeringen en andere instrumenten. De meeste informanten zien het beheer van de regelingen, certificeringen en instrumenten als een belangrijke taak van het CCV. Over de manier waarop het CCV deze functie uitvoert zijn de geïnterviewden echter matig enthousiast. De informanten geven aan dat het CCV af en toe traag werkt, vaak te laat producten oplevert en dat de producten kwalitatief gezien niet altijd goed zijn. Het programma Brandveiligheid laat bijvoorbeeld stekken vallen, door te terughoudend te zijn. Verzekeraars nemen daarom soms zelf taken op zich, in plaats van het centraal uit te laten voeren door het CCV. De informanten geven tevens aan dat het CCV tussen de private en publieke partijen inzit en dat dit hun werkzaamheden soms vertraagd. Over de keurmerken zijn echter vooral positieve geluiden te horen van de informanten, maar het is de uitvoering die nog wel kan verbeteren. *'Je kunt zeggen wat je wilt, maar het KVO is wel wat geworden. Het werkt en alternatieven zijn er niet. De ondersteuning op dit moment duurt echter allemaal nog steeds te lang'*.

Kwaliteit van de producten

Enkele informanten zijn ronduit tevreden over de kwaliteit van de producten. Zij zien een stijgende lijn in de producten die het CCV aflevert. Vooral in vergelijking met de kwaliteit een jaar geleden, wordt deze steeds beter. De meeste informanten nemen echter daarnaast een kritische houding aan: in het korte tijdsbestek dat het CCV bestaat, heeft het een aantal goede producten opgeleverd, maar er moet in de komende tijd zeker nog veel verbeterd worden.

Sommige informanten zijn minder tevreden. Een deel is van mening dat de informatie soms moeilijk te vinden is en dat de medewerkers soms onduidelijke antwoor-

den of afwijzende antwoorden geven als naar specifieke informatie gevraagd wordt. Een andere klacht die een aantal keren wordt genoemd is dat de kwaliteit van de door het CCV uitgevoerde opdrachten soms slecht is en dat het CCV de opdrachten bovendien regelmatig te laat af heeft. *‘Soms zoeken we het liever zelf uit. Dat gaat sneller en we hebben meer contacten’*. Ook over de door het CCV georganiseerde bijeenkomsten komen klachten naar voren tijdens de interviews. Het veld krijgt volgens de informanten onduidelijke uitnodigingen, de bijeenkomsten lopen rommelig en men vindt de inhoud van de bijeenkomsten regelmatig kwalitatief slecht. Verder wordt geopperd dat er te weinig aandacht is voor de kwaliteit van de producten: *‘Het CCV is een urenfabriek, ze meten wel de uren, maar niet de output’*.

Regelmatig wordt gezegd dat het CCV een te breed programma heeft. Meer de diepte ingaan met een kleiner aantal programma’s, zal volgens een aantal informanten de kwaliteit van de prestaties ten goede komen. In het begin is men te ambitieus geweest door een te uitgebreid programma op te stellen. *‘Het CCV heeft zelf aangestuurd op deze uitbreiding. Ze willen alles breed: meer breed dan diepte, enorme ambitie om erg groot te worden. Kwaliteit is onvoldoende. De kennis bij het CCV ontbreekt en daardoor ook het vertrouwen’*.

Eén van de informanten geeft met betrekking tot de kwaliteit van de producten van het CCV echter aan *‘Gezeur over kwaliteit is achterklap. Ik ken veel mensen met zeer grote netwerken. Zij horen nooit iets. Dat kan niet als de kwaliteit echt zo slecht is.’*

Verdeling taken met andere instanties

Meerdere instanties houden zich naast het CCV bezig met veiligheid, bijvoorbeeld het WODC, NSCR, universiteiten, VVN, RPC’s, justitie, BZK, VNG en gemeenten zelf. Aan de informanten is gevraagd hoe zij de huidige verdeling van taken ervaren.

De meeste geïnterviewden zien het belang in van een verzamelpunt voor kennis met betrekking tot veiligheidskwesties. De meningen verschillen echter over de locatie van dit verzamelpunt. Een deel van de informanten vindt het CCV geschikt als informatieverzamelend punt. Anderen maakt het niet uit waar het kenniscentrum is. Dit kan evengoed bij instellingen zoals universiteiten of departementen. Daarnaast wordt geopperd dat branchespecifieke kennis beter bij de branches zelf kan blijven. De branche weet beter aan welke informatie behoefte is en kan de benodigde informatie sneller vergaren, omdat de lijn met de praktijk veel korter is.

Bekendheid bij de doelgroep

Over de bekendheid van het CCV bij de doelgroep lopen de meningen uiteen. De gemeenten weten bijvoorbeeld volgens meerdere informanten goed de weg te vinden naar het CCV. *‘Gemeenten, politie, woningcorporaties weten het CCV wel goed te vinden. Het CCV is een tussenschakel, een uitvoeringsorganisatie waar je laagdrempelig informatie kan halen.’* Meer naamsbekendheid is echter volgens deze respondenten gewenst, maar het is ook belangrijk dat het CCV het imago krijgt van een betrouwbare organisatie, bijvoorbeeld door de eerder genoemde personeels- en functiewisselingen te verminderen en afspraken beter na te komen.

Anderen zijn minder positief. De bekendheid is erg laag en bovendien negatief

volgens sommige respondenten. *'Ze hebben geen gezag, dat kun je niet forceren. Ze zijn onzichtbaar én het CCV is nergens verantwoordelijk voor en dat willen ze ook niet. Ze brengen mensen bij elkaar en dan gaan ze achterover zitten.'*

Relatie met de departementen

Op dit moment zijn de hoofdfinanciers van het CCV het ministerie van BZK en het ministerie van Justitie¹. Een aantal geïnterviewden vraagt zich af of het CCV hierdoor een onafhankelijke positie kan innemen ten opzichte van de private partijen. *'VNG, VNO, NCW et cetera hebben ook eisen, maar wie betaalt, bepaalt.'* Door verschillende informanten wordt gezegd dat het CCV de opdrachten voor private partijen minder grondig uitvoert dan de opdrachten voor de publieke partijen. Het programma wordt grotendeels bepaald door de departementen. Volgens sommigen werkt dit belemmerend voor de ontwikkeling van het CCV. *'Het CCV zit nu in de tang bij de ministeries. Veel initiatieven van het CCV werden teruggedrukt. Er worden geen omstandigheden gecreëerd om verder te groeien.'* Eén van de informanten is van mening dat *'de departementen alleen een uitvoeringsinstantie wilden'*.

De werkrelatie tussen de departementen en het CCV is volgens een groot aantal informanten dan ook niet optimaal te noemen. Er wordt gesproken van een *'haatliefde relatie'* en *'Er is gedwongenheid tussen opdrachtgever en opdrachtnemer. Er is nu een geforceerde manier van werken. Opdrachtgevers moeten er meer relaxed mee omgaan. Het is nu te rigide'*. Een ander stelt: *'De departementen willen tot in detail alles regelen en controleren, ze zouden op afstand alleen op de inhoud moeten sturen, maar dat kunnen ze niet en daarom sturen ze op de uitvoering'*. Hier wordt echter tegen ingebracht dat *'de opdrachtformulering vanaf het begin wat ruimte gaf. Er werd niet dicht gereguleerd. Zo kon het CCV op een organische manier een marktpositie verwerven. Een herkenbare positie op basis van kwaliteit. Dit is er niet van gekomen. De ruimte was er, maar het management heeft gekozen voor breedte in plaats van diepte'*.

Relatie publiek en privaat

Het CCV streeft naar publiek-private samenwerking, zowel in haar organisatievorm, alsook bij het ontwikkelen van producten. Volgens sommige informanten komen beide vormen van PPS maar moeilijk van de grond.

PPS in de organisatievorm van het CCV verloopt volgens sommige informanten moeizaam, omdat het CCV, zoals eerder gezegd, momenteel vooral leunt op de publieke opdrachtgevers, want *'wie betaalt, bepaalt'*. Een ander zegt: *'Als je iets wilt doen aan de veiligheid in Nederland dan heb je de private partijen wel nodig en dat is lastig.'*

PPS bij de ontwikkeling van de producten die het CCV levert, levert ook de nodige problemen op. Vooral de private partijen zijn weinig enthousiast om samen te werken met het CCV. Zo zegt een informant: *'Het praktische gehalte van het CCV is te laag'* en een ander *'Het CCV zit lastig tussen de belangen van de private partijen,*

¹ Momenteel financiert slechts één private partij een programma van het CCV, namelijk het Verbond van Verzekeraars het thema Brandbeveiliging.

maar ook van de publieke partijen'.

Een andere oorzaak die wordt genoemd door een informant als oorzaak van de moeizame uitwerking van PPS is dat verschillende private partijen bang zijn dat het CCV aan het werk gaat op hun terrein. Als voorbeeld wordt het PKVW genoemd. Dit is volgens een informant door de hoofdcommissarissen 'weggehaald' bij de politie, tegen de zin van de uitvoerende agenten, en overgeheveld naar het CCV.

Samenvatting huidig extern functioneren

De meningen zijn verdeeld onder de informanten over het huidige externe functioneren. De meeste sleutelfiguren zien echter wel mogelijkheden in het CCV en zijn van mening dat het CCV meer tijd nodig heeft om zich te ontwikkelen en zijn koers te bepalen. Uit de interviews blijkt dat de informanten elkaar op veel punten tegenspreken. Het gaat hier bijvoorbeeld om de kunde van de medewerkers en de professionaliteit van de medewerkers. Positieve punten van het CCV die genoemd worden zijn:

- kennis op het gebied van veiligheid en veiligheidspreventie is gecentraliseerd;
- in het afgelopen jaar is een duidelijke stijgende lijn te zien in de kwaliteit van de producten (met name de website);
- haar netwerkrol;
- het CCV weet kennis te vinden en verspreiden.

Veelgenoemde negatieve punten van het CCV met betrekking tot het huidige externe functioneren zijn:

- het CCV levert producten regelmatig te laat en slecht af;
- het CCV laat taken wegglijpen door gebrek aan doortastendheid;
- het CCV is te weinig bekend;
- het CCV is te afhankelijk van de departementen;
- de gewenste PPS komt niet van de grond;
- het CCV is te breed georiënteerd.

Deze negatieve opmerkingen over het externe functioneren worden vaak in verband gebracht met gebreken in het interne functioneren: de gebrekkige, ondoorzichtige en bureaucratische organisatiestructuur, gebrek aan daadkracht en interne personeelswisselingen en personeelsverloop.

Toekomstig extern functioneren

Waar moet het CCV zich op richten in toekomst?

Een groot deel van de geïnterviewden ziet graag dat het CCV zich in zijn werkzaamheden in de toekomst meer richt op maatschappelijk relevante zaken. Het CCV moet meer inspringen op maatschappelijke ontwikkelingen en daarop geënte producten ontwikkelen. Daarnaast zegt men regelmatig dat de producten van het CCV meer praktisch gericht moeten zijn. De kennis uit de praktijk moet toepasbaar en sector-specifiek worden gemaakt. *'Het CCV wordt gezien als een centrum voor kennis en ondersteuning. Het CCV moet op kennis gaan zitten. Kennis uit de praktijk toepasbaar maken, dat is belangrijk. Geen onderzoeken doen, daarvoor bureaus inhuren,*

uitbesteden. (...) Een platform om kennis bij elkaar te brengen. Stukjes bij elkaar. Zo willen private partijen geen ellenlange onderzoeken inzien. Geef ze iets kernachtigs.' Ook zou het CCV zich meer moeten bezighouden met het verzamelen van 'best practices' uit de praktijk.

Maar er wordt ook opgemerkt dat het CCV meer zelf zou moeten doen en minder zou moeten uitbesteden aan externe personen of organisaties. Het inhuren van externen kost het CCV veel geld dat op een betere manier kan worden besteed.

Meer expertisekant of meer kennis verspreiden en implementeren?

Op de vraag of het CCV meer moet doen aan de uitbouw van de expertisekant (richting kennisinstituut) of dat de nadruk moet liggen op het verspreiden en implementeren van bestaande kennis, antwoordt ruim vier vijfde van de informanten dat het CCV zich vooral moet richten op de verspreiding en implementatie van informatie. *'De vraag is of je al die kennis nodig hebt. Het CCV zou meer een makelaar tussen vraag en aanbod moeten zijn. Je moet niet over alle deelspecialismen expertise in huis willen hebben.'* Men heeft geen behoefte aan nog een kenniscentrum over criminaliteit en het CCV zou zich juist meer op het contact met de bestaande kenniscentra moeten richten, zoals universiteiten en onderzoeksinstellingen. Maar kennis blijft een belangrijk onderwerp voor het CCV, want *'als je moet implementeren, dan moet je er wel verstand van hebben. Kennis verzamelen!'* Hierbij wordt benadrukt dat het CCV een belangrijke rol kan spelen door bestaande kennis kritisch te verwerken tot informatie die in de praktijk bruikbaar is.

Ook wordt geopperd dat het CCV meer praktische hulp kan bieden: *'Niet alleen absorberen en uitspuwen van informatie, ook echt meehelpen. Gemeenten komen echt om in het werk. Ze hebben meer ondersteuning van het CCV nodig. Het CCV wacht teveel tot er vragen komen. Ze moeten juist de gemeenten opbellen en vragen 'hoe gaat het met het veiligheidsbeleid?'*

Enkele geïnterviewden geven daarentegen aan dat het CCV juist wel moet uitbreiden naar de expertisekant. Zij vinden dat het CCV de kennis in huis heeft en onderwerpen als certificering aan andere instellingen moet overdragen. Kortom, de informanten zijn het er niet over eens op welke activiteiten het CCV haar accent moet leggen in de toekomst.

Hoe prestaties optimaliseren?

De prestaties van het CCV zouden volgens sommige respondenten geoptimaliseerd kunnen worden, indien de opdrachtgevers hun opdrachten duidelijker formuleren en als het CCV zodoende meer sturing krijgt vanuit die hoek. Enkele informanten opperen daarentegen dat het CCV hierin zelf ook een actievere rol kan innemen door meer door te vragen als de opdrachten onduidelijk blijken te zijn. Inhoudelijk zou het CCV volgens een informant haar prestaties kunnen optimaliseren door meer te professionaliseren en bijvoorbeeld hoogleraren parttime in dienst te nemen.

Het CCV had volgens sommige informanten beter met een klein aantal programma's kunnen beginnen. Het CCV had dan de mogelijkheid gehad om zich in de loop der jaren te ontwikkelen, hiermee de diepte in te gaan en langzaam had men meer programma's kunnen aannemen. Deze strategie zou volgens hen alsnog gevolgd

moeten worden: op een beperkt aantal punten uitmuntende kwaliteit leveren en van daaruit langzaamaan in de breedte uitbreiden.

Verhouding publiek-privaat

De verhouding tussen het CCV en de private en publieke partijen komt geregeld ter sprake. Zo wordt opgemerkt dat de private partijen meer betrokken zouden moeten worden en het CCV meer afstand moet nemen van de departementen. Het CCV zou hierdoor een meer neutrale plaats in kunnen nemen. Een verlaging van de financiering vanuit de departementen zou echter tot gevolg hebben dat het CCV meer moet concurreren met andere onderzoeksinstellingen. Op de vraag of het CCV hier klaar voor is, variëren de antwoorden. Enkelen sluiten niet uit dat het CCV dit aankan, anderen zijn negatiever.

Samenvatting toekomstig extern functioneren

De informanten zien graag dat het CCV in de toekomst meer inspringt op maatschappelijk relevante zaken en dat de producten meer praktisch toepasbaar zijn, onder andere door zich toe te leggen op het verzamelen van best practices.

Verder is het CCV volgens de informanten te veel afhankelijk van de departementen, doordat zij de hoofdfinanciers zijn. De private partijen hebben minder invloed op het programma van het CCV. Op de vraag of het CCV een meer onafhankelijke positie van de departementen aankan, antwoordt een deel dat het CCV het aankan, maar het merendeel heeft daar zijn twijfels bij. De private partijen zouden meer betrokken moeten worden bij het CCV en het CCV zou volgens sommige informanten meer afstand moeten nemen van de departementen.

De prestaties zouden bovendien kunnen worden verbeterd als de opdrachten van de opdrachtgevers aan het CCV duidelijker worden geformuleerd. Tot slot kan volgens sommigen het aantal programma's van het CCV beter verminderd worden, zodat het CCV meer in de diepte kan gaan met een kleiner aantal programma's.

Huidig intern functioneren

Management

Een aantal informanten noemt de goede kwaliteiten van het management van het CCV. Het zijn mensen met een sterke persoonlijkheid, die goed zijn in externe relaties en in tweeënehalf jaar een grote hoeveelheid projecten hebben geordend tot iets consistentes. Ook is een aantal informanten enthousiast over het trainingstraject dat het management heeft opgezet voor alle medewerkers.

Maar er is ook veel kritiek. Zo is een groot deel van de informanten van mening dat het management een te grote ambitie heeft. Men neemt te veel projecten aan en wil te snel groeien tot een grote organisatie. De nadruk lag en ligt te weinig op de uitvoering van de taken. Dit is volgens een informant ook terug te zien in de trendy kantoorinrichting en –attributen en het vlotte managementjargon dat wordt gebruikt binnen het CCV. Ook zegt een informant dat het CCV te veel aandacht heeft geschonken aan de communicatie en PR. Het CCV werd hierin gesterkt door de RvT.

Ook is er kritiek op de managementkwaliteiten als zodanig. *'Het is bij het CCV een totale chaos'*, zo wordt gezegd en *'Van projectmanagement heeft men totaal niks begrepen'*. Er wordt opgemerkt dat het CCV ruim in z'n geld zit. Verder wordt wel gewezen op veronderstelde willekeur in de toekenning van salarisschalen en de manier waarop sommige medewerkers zijn vertrokken (*'weggewerkt'* en *'een trap nagekrepen'*) wordt door sommigen weinig fraai genoemd. *'Dat heeft natuurlijk ook z'n weerslag op het andere personeel, als ze dat zien'*. Door anderen wordt deze visie overigens niet onderschreven: *'Er wordt heel netjes omgegaan met ex-medewerkers'*.

Al eerder is het hoge personeelsverloop genoemd als oorzaak van verschillende problemen. De medewerkers vertrekken volgens de sleutelfiguren relatief snel, omdat zij het CCV zien als een opstapje in hun carrière, zij geen potentie zien in het CCV, ze vinden dat ze te weinig ruimte hebben gekregen om zelf dingen te ondernemen of omdat zij problemen hebben met het management.

Ondanks de kritiek op de interne organisatie van het CCV, wordt ook gezegd dat het moeilijk is voor een organisatie om na tweeënehalf jaar al compleet georganiseerd te zijn. Een organisatie heeft toch tijd nodig om zijn koers en structuur te bepalen. Het is te vroeg om nu al te beoordelen of het CCV goed functioneert, zo zegt men.

Structuur raden en commissies

Het CCV heeft een aantal raden en commissies, namelijk de Raad van Toezicht, de Programma Advies Raad, het College van Deskundigen, de Technische Commissie Crimi en de Technische Commissie Brand. Zij hebben voornamelijk een adviserende functie voor het CCV, maar kunnen ook van belang zijn bij het meer bekend maken en promoten van het CCV.

Uit de interviews komt duidelijk naar voren dat veel informanten niet tevreden zijn over de huidige structuur van raden en commissies binnen het CCV. Zij vinden dat er een overvloed is aan raden en commissies, dat de rolverdeling onduidelijk is en ze geven aan dat er geen duidelijke koers is. *'Te veel een kerstboom, onhandig. Er wordt veel dubbelop vergaderd.'*

Volgens enkele informanten is vooral de functie van het CCvD onduidelijk of zelfs overbodig, omdat er sprake is van overlap met de PAR en de TC's. Verder geeft een respondent aan dat bij de PAR *'drievierde van de tijd opgaat aan discussie over hun functie. (...) Ze zouden om de zoveel tijd ieder programma onder de loupe moeten nemen: is het nog actueel, zijn er lacunes, wat is de ambitie, et cetera. Een inhoudelijke en signalerende rol, geen sturende rol, want dan kom je in het vaarwater van de andere raden'*.

Binnen de raden lijkt de balans tussen de publieke en de private partijen een rol te spelen. Zo wordt een aantal keer gezegd dat de private partijen weinig invloed hebben op het programma van het CCV, omdat zij niet de hoofdfinanciers zijn van het CCV.

Ook is de aanwezigheid van de partijen op de vergaderingen van met name het CCvD erg gering volgens de informanten. Ook bij de PAR wordt de absentie hoog genoemd. Dit komt volgens de informanten waarschijnlijk doordat de onderwerpen

een hoog abstractieniveau hebben en ver weg staan van de praktijk¹.

Toekomstig intern functioneren

Hoe structuur verbeteren?

Suggesties ter verbetering van de interne structuur zijn dat het CCV zichzelf strakker en daadkrachtiger moet organiseren, waardoor duidelijk wordt wat het CCV wil bereiken. De commissies en raden moeten een duidelijkere agenda krijgen. Op dit moment is niet duidelijk wat welke commissie doet, waardoor men regelmatig in elkaars vaarwater zit, zo wordt gezegd. Men vergadert onnodig veel over dezelfde onderwerpen. Een heldere taakomschrijving kan de oplossing bieden.

Ten slotte wordt geopperd dat het CCV meer op decentraal niveau zou kunnen gaan functioneren. Gemeenten moeten allemaal een eigen veiligheidsbeleid ontwikkelen en hiervoor kan het CCV een belangrijke kennisbron zijn. Momenteel hebben gemeenten volgens een respondent bijvoorbeeld de neiging om met vragen over veiligheid naar de Vereniging voor Nederlandse Gemeenten te gaan. Om deze vragen naar het CCV toe te trekken, zal het CCV zich meer moeten richten op de aansluiting met de gemeenten.

Samenvatting huidige en toekomstige intern functioneren

Hoewel het management van het CCV een aantal sterke kwaliteiten heeft, hebben de informanten er toch het één en ander op aan te merken. Zij vinden de organisatie chaotisch georganiseerd, mensen zouden slecht behandeld worden en het personeelsverloop en ziekteverzuim is vanaf het begin hoog. Hierbij wordt door een aantal informanten de kanttekening gemaakt dat het CCV nog niet lang bestaat en dat dit voor een deel slechts opstartproblemen zijn.

Ook zijn veel informanten niet tevreden over de huidige structuur van raden van commissies binnen het CCV. Er is een overvloed aan commissies en raden, de rolverdeling is onduidelijk en er is geen duidelijke koers.

Suggesties ter verbetering van het interne functioneren zijn dat het CCV zich strakker en daadkrachtiger moet organiseren. De commissies en raden moeten een duidelijkere functieomschrijving krijgen en wellicht moet het aantal raden en commissies verminderen.

Samenvatting en conclusie

Hoewel een klein deel van de informanten onverdeeld positief is over het CCV, plaatst een meerderheid veel kritische kanttekeningen, terwijl circa één op de vijf informanten zeer negatief over het CCV oordeelt. Globaal kan gesteld worden dat de krachtigste kritiek op het CCV vernomen is vanuit de private sector en van de kant van de financierende departementen.

De informanten zijn vooral tevreden over het feit dat met de komst van het CCV

¹ Zie ook hoofdstuk 7.

de kennis op het gebied van veiligheid en veiligheidspreventie is gecentraliseerd en vanaf dit punt wordt verspreid en dat het CCV een netwerkrol op dit gebied vervult. Hoewel de informanten aangeven dat het CCV een jonge organisatie is en daarom nog niet ‘volgroeid’ kan zijn, hebben de informanten het een en ander aan te merken op het CCV. Zij noemen bijvoorbeeld de wisselende kwaliteit en de geringe snelheid waarmee de producten geleverd worden. Ook wordt het CCV een ondoorzichtige en rommelige organisatie genoemd. Het personeelsverloop en ziekteverzuim is hoog volgens de informanten en personeel zou niet altijd fair behandeld worden. Meerdere malen wordt echter gewezen op de ontwikkeling van het CCV in het afgelopen jaar: veel informanten zien een duidelijke stijgende lijn in de kwaliteit van het functioneren van het CCV.

In de toekomst zouden de informanten graag zien dat het CCV meer inspringt op maatschappelijke ontwikkelingen, het aantal personeelwisselingen vermindert, meer best practices verzamelt en het aantal programma’s vermindert. Over de huidige structuur van commissies en raden binnen het CCV zijn veel informanten niet tevreden. Het zijn er te veel, ze hebben een onduidelijke rolverdeling en er is geen duidelijke koers. Het CCV is volgens de informanten bovendien te afhankelijk van de publieke partijen en PPS blijkt maar matig tot stand te komen. Het CCV zou zich bovendien volgens de sleutelfiguren strakker en daadkrachtiger moeten organiseren.

Er is geen consensus onder de informanten of het CCV zich in de richting van een kennisinstituut moet ontwikkelen of meer de nadruk moet leggen op het toepassen en implementeren van bestaande kennis.

Evaluatie

Een beoordeling van dit geheel aan meningen is lastig, omdat bijna ieder punt dat te berde wordt gebracht door één of meer informanten, wel door één of meer anderen wordt tegengesproken. Bovendien is het CCV een jonge organisatie en enige aanloopperikelen kunnen dan onvermijdelijk zijn. Daarnaast ligt in dergelijke interviews al gauw de nadruk op de negatieve punten. Ten slotte, en de meeste informanten onderkennen dit, bevindt het CCV zich vaak in een uiterst lastige positie tussen private en publieke partijen.

Maar deze ‘verzachtende’ omstandigheden nemen niet weg dat het CCV er in de korte tijd van zijn bestaan in geslaagd is zich vrij veel ernstige criticasters op de hals te halen. Hoogstwaarschijnlijk was dit te voorkomen geweest door strakker management, een grotere gerichtheid op kwaliteit en duidelijkere doelstellingen.

Daarnaast verdient de huidige structuur van raden en commissies aandacht, al was het alleen maar omdat deze door externe partijen vaak als omslachtig en overbodig wordt gezien.

Hoofdstuk 5

Het functioneren van het CCV volgens de doelgroepen

In totaal zijn 619 medewerkers van brancheorganisaties, politie- of brandweerkorpsen, gemeenten, RPC's, arrondissementsparketten en onderzoeksinstellingen benaderd met een vragenlijst over het externe functioneren van het CCV. Uiteindelijk hebben 330 medewerkers de vragenlijsten ingevuld en opgestuurd (53%). In dit hoofdstuk worden de resultaten van deze enquête besproken.

Toelichting op het aantal responderende organisaties

Op de respons op deze enquête is al in hoofdstuk 3 ingegaan. De respons bij de gemeenten is voldoende. Bij de RPC's, brandweer en brancheorganisaties is het aantal organisaties dat een vragenlijst heeft teruggestuurd (de N) echter laag. De resultaten die voor deze groepen gelden, dienen met enige terughoudendheid bekeken te worden. De N staat in elke tabel vermeld.

Omdat het aantal responderende organisaties per vraag wisselt, staat vrijwel nergens een N van 330 vermeld. Dit komt doordat vragen regelmatig niet werden ingevuld of niet ingevuld hoefden te worden. Als er bijvoorbeeld geen gebruik werd gemaakt van bepaalde diensten hoefden de vragen over die dienst niet te worden ingevuld. Ook kwam voor dat de invuller van de vragenlijst in de loop van de vragenlijst gestopt is met invullen. Om deze redenen is de N bij sommige vragen dusdanig laag, dat er geen betrouwbare uitspraken kunnen worden gedaan. Daarom zijn resultaten die gebaseerd zijn op een N onder de 10 weggelaten.

Uit sommige antwoordpatronen blijkt dat niet alle organisaties een duidelijk beeld hebben van alle verschillende instrumenten en van alle verschillende programma's. Enkele organisaties antwoordden bijvoorbeeld dat zij baat hebben gehad van het CCV door het instrument 'IVAB', wat een instrument is dat ten tijde

van het onderzoek nog niet beschikbaar was. Dit geldt ook voor de programma's Veilig recreëren en Veilig leren, die nog geen invulling hebben. Waarschijnlijk hebben deze respondenten verschillende zaken verward, door bijvoorbeeld hun ervaringen met KVVU (Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan) te responderen onder het kopje 'Veilig recreëren'.

De invuller van de vragenlijst

Aan de invullers van de vragenlijst is gevraagd wat hun functie is binnen hun organisatie of afdeling. De medewerkers van de gemeenten zijn vooral (beleids)medewerkers of adviseurs van de afdeling Openbare orde en Veiligheid. Bij de politie en brandweer varieert het wie de vragenlijst heeft ingevuld: beleidsmedewerkers, adviseurs, coördinatoren en leidinggevenden op het gebied van veiligheid en preventie. Bij de arrondissementsparketten zijn de invullers beleidsmedewerkers en accountmanagers. Projectleiders en –adviseurs en beleidsmedewerkers vulden de vragenlijsten in bij de RPC's. Universiteiten, onderzoeksinstellingen en adviesbureaus lieten de vragenlijst vooral invullen door de directeur of het hoofd van de afdeling of van het programma Openbare orde en veiligheid. Tot slot is de vragenlijst bij de brancheorganisaties veelal ingevuld door de directeur, de secretaris of een beleidsmedewerker.

Aan de invullers die werkzaam zijn bij een organisatie met minder dan 20 personen, is gevraagd of zij de vragenlijst willen invullen voor hun gehele organisatie. Eenenvetig van de 330 invullers werken voor een organisatie met minder dan twintig personen. Het gemiddelde aantal werknemers is bij deze groep zeven.

83% van de invullers van de vragenlijst werkt bij een organisatie met meer dan twintig personen. Gemiddeld werken bij deze organisaties 489 werknemers. Aan de respondenten van organisaties met meer dan twintig werknemers is gevraagd de vragenlijst in te vullen voor een onderdeel of afdeling die voor hen goed is te overzien. Veel voorkomende afdelingen waarvoor men de vragenlijst heeft ingevuld zijn afdelingen Openbare orde, Veiligheid, Bestuurszaken en Beleid.

Tabel 5.1. Bekendheid met het CCV naar type organisatie

	N ¹	% bekend met CCV	% contact met CCV	% bekend met programma's CCV	% bekend met thema's CCV	% bekend met instrumenten CCV
gemeenten	189-206	89.3	46.6	82.0	71.4	83.4
politie	23-26	80.8	52.2	72.0	57.7	80.0
RPC's	11	100.0	81.8	100.0	90.9	100.0
arrondissementpark.	10-22	90.0	36.4	55.5	60.0	80.0
brandweer	11-23	56.5	27.3	59.1	27.3	69.6
universiteiten, etc.	9-38	75.0	58.3	70.0	-	80.0
brancheorganisaties	12-37	51.4	40.0	45.7	41.2	54.1
totaal	303-325	81.8	46.2	74.9	63.5	79.0

¹ In deze tabel staat in de kolom 'N' per organisatietype het kleinste en grootste aantal respondenten vermeldt, dat de vragen heeft ingevuld. - = N < 10.

Bekendheid met het CCV

Bijna vier op de vijf organisaties blijkt bekend te zijn met het CCV. Dit percentage ligt iets hoger bij de gemeenten (89%), arrondissementparketten (90%) en RPC's (100%). Bij de RPC's weet iedereen af van het bestaan van het CCV. De brandweer en de brancheorganisaties zijn het minst goed op de hoogte van het bestaan van het CCV: respectievelijk 57% en 51% is bekend met het CCV (zie tabel 5.1). Voor zover dat valt na te gaan aan de hand van de opgegeven redenen om de vragenlijst niet in te vullen is er slechts in geringe mate sprake van vertekening van deze cijfers door non-respons. 18% van de responsgroep kent het CCV niet (zie tabel 5.1). In de non-responsgroep is dit 26% (zie hoofdstuk 3). Wel is het mogelijk dat de bekendheid nog iets lager ligt in de groep die én geen vragenlijst heeft ingestuurd én ook geen responsformulieren (N=207, 33% van de steekproef), maar dit is niet na te gaan.

Het percentage organisaties dat contact heeft gehad met het CCV is aanzienlijk lager. Organisaties die aangaven onbekend te zijn met het CCV, vulden ook deze vraag in. Meer dan de helft van de organisaties heeft nooit persoonlijk contact gehad met het CCV. De brandweer, de arrondissementparketten en de brancheorganisaties hadden nog minder contact (27%, 36% en 40%). De RPC's en de universiteiten, onderzoeksbureaus en hogescholen hebben aanzienlijk vaker persoonlijk contact gehad met het CCV, namelijk respectievelijk 82% en 58%.

Driekwart van de organisaties is bekend met de programma's van het CCV. Bij de brandweer, arrondissementsparketten en brancheorganisaties zijn deze percentages aanzienlijk lager (respectievelijk 59%, 56% en 46%). Ook hier geldt dat de RPC's goed op de hoogte zijn: alle RPC's zeggen te weten met welke programma's het CCV zich bezig houdt.

Naast de programma's werkt het CCV aan de hand van een aantal thema's. Deze thema's zijn niet door het CCV zelf opgesteld, zoals de programma's, maar het zijn veiligheidsthema's die door de overheid worden gehanteerd. Men blijkt iets minder goed op de hoogte te zijn van de thema's van het CCV dan van de programma's. Ruim eenderde van de organisaties weet niet dat het CCV zich bezighoudt met de verschillende thema's. Vooral medewerkers van de brandweer zijn hiervan niet op de hoogte (27% is op de hoogte). Bij de RPC's zijn negen van de tien organisaties op de hoogte van de thema's van het CCV.

79% van de organisaties antwoordt dat zijn of haar afdeling de diverse instrumenten van het CCV kent. De brancheorganisaties zijn duidelijk minder vaak op de hoogte (54%) en de RPC's zijn altijd op de hoogte.

Wijze van in contact komen met het CCV

Aan de organisaties is gevraagd op welke manier zij het CCV hebben leren kennen (zie tabel 5.2). De meeste organisaties of afdelingen (36%) zijn met het CCV in contact gekomen door middel van publicaties van het CCV, zoals folders en brochures. Vooral bij gemeenten is het CCV op deze manier onder de aandacht gekomen (45%). Ook de website blijkt een effectief publiciteitsmiddel. 29% heeft het CCV voor het eerst gezien op internet. Met name arrondissementsparketten zijn op deze manier in contact gekomen met het CCV (namelijk 46%).

Tabel 5.2. Wijze waarop men in contact is gekomen met het CCV. Percentages.

	N	door website	door publicaties	via de media	door blad Secondant	door online nieuwsbrief	door persoonlijk contact	door bijeenkomst van CCV	door aanwezigheid CCV op bijeen- komst
gemeenten	206	35.9	44.5	2.9	18.7	14.8	7.7	13.4	8.1
politie	26	26.9	15.4	3.8	15.4	3.8	34.6	23.1	11.5
RPC's	11	0.0	27.3	0.0	9.1	0.0	45.5	9.1	18.2
arrond. parketten	10	45.5	36.4	0.0	18.2	0.0	9.1	18.2	9.1
brandweer	23	26.1	26.1	4.3	0.0	8.7	0.0	0.0	0.0
universiteiten, etc.	12	16.7	8.3	0.0	8.3	0.0	58.3	0.0	0.0
brancheorganisaties	38	5.3	15.8	5.3	2.6	0.0	21.1	0.0	2.6
totaal	326	29.4	35.5	3.0	14.5	10.3	13.9	11.2	7.3

Het minst vaak noemen de organisaties de media (3%) als manier waarop hun instantie in aanraking is gekomen met het CCV. Ook de aanwezigheid van medewerkers van het CCV op bijeenkomsten draagt weinig bij aan de bekendheid van de organisatie (7%).

Ook is gevraagd wanneer de organisaties in aanraking zijn gekomen met het CCV. Gemiddeld zijn de organisaties en afdelingen in de eerste helft van 2005 voor het eerst in contact gekomen met het CCV. Er zijn wat dit betreft geen grote verschillen te zien tussen de typen organisaties.

Bekendheid met de activiteiten van het CCV

Het CCV heeft verschillende middelen waarmee het naar buiten treedt, zoals het blad Secondant, de website of persoonlijk contact met het veld (zie tabel 5.3). Uit de enquête blijkt ook hier dat de publicaties de meest bekende activiteiten zijn van het CCV (64%). Vooral RPC's en gemeenten zijn bekend met de publicaties, na-

Tabel 5.3. Bekendheid met activiteiten van het CCV. Percentages.

	N	website	publicaties	blad Secondant	online nieuws- brief	persoonlijk con- tact	bijeenkomst door CCV	aanwezigheid CCV op bijeen- komst
gemeenten	202	73.2	71.3	55.4	42.1	22.8	36.1	29.2
politie	25	52.0	56.0	56.0	28.0	36.0	36.0	32.0
RPC's	11	63.6	81.8	63.6	81.8	90.9	90.9	90.9
arrondissementparketten	10	60.0	70.0	27.3	0.0	10.0	40.0	30.0
brandweer	23	34.8	43.5	13.0	17.4	4.3	13.0	8.7
universiteiten, etc.	11	63.6	45.5	58.3	45.5	63.6	45.5	36.4
brancheorganisaties	35	28.6	40.0	31.6	20.0	34.3	17.1	22.9
totaal	317	62.8	64.0	49.8	36.9	27.1	34.7	29.6

melijk 82% en 71%. Daarnaast blijkt de website redelijk bekend te zijn onder de organisaties. 63% weet van de website van het CCV.

Weinig bekend is men met de mogelijkheid tot persoonlijk contact met het CCV (27%). Ook is men vaak niet op de hoogte van de aanwezigheid van het CCV op bijeenkomsten (30%). De RPC's zijn in vergelijking tot de overige groepen vaker op de hoogte van deze activiteiten van het CCV. De brandweer is juist minder vaak op de hoogte.

Frequentie contact met het CCV

Gemiddeld hadden de organisaties het afgelopen jaar 2,6 keer contact met het CCV. Dit is inclusief contact via internet, brochures en e-mail (tabel 5.4) en inclusief degenen die nul keer contact invulden (n=33). De organisaties of afdelingen hadden het afgelopen jaar vooral frequent contact met het CCV door middel van het zoeken van informatie op de website van het CCV. Gemiddeld bezochten de organisaties in het afgelopen jaar 5,9 keer de website van het CCV. Vooral de politie, RPC's en universiteiten komen via dit medium vaak in contact met het CCV. De politie bezoekt de website gemiddeld 8,5 keer afgelopen jaar, RPC's 7,1 keer. De contactfrequenties zijn feitelijk wat lager, omdat de vraag door 85 organisaties niet is ingevuld en die zijn niet meegeteld. Onder hen zitten waarschijnlijk veel organisaties die niet bekend zijn met het CCV.

De RPC's zijn sowieso het meeste in contact geweest met het CCV in het afgelopen jaar, namelijk gemiddeld 5,5 keer. Zij blijken aanzienlijk vaker dan gemiddeld brochures te raadplegen, naar bijeenkomsten van het CCV te gaan, te e-mailen met het CCV en telefonisch contact te hebben. De gemeenten, brandweer en arrondissementsparketten hadden het afgelopen jaar het minste contact met het CCV, namelijk respectievelijk 2,2, 2,1 en 1,2 keer.

Persoonlijk contact is de minst gangbare vorm van contact met het CCV. Deze vorm komt gemiddeld 1,2 keer per jaar voor. De RPC's hadden frequent persoonlijk contact, namelijk gemiddeld 4,9 keer in het afgelopen jaar.

Ook is aan de organisaties gevraagd hoeveel personen van hun organisatie contact hebben gehad met het CCV in het afgelopen jaar (zie tabel 1 uit de bijlage). Bij de meeste organisaties (59) heeft slechts één persoon contact (gehad) met het CCV. De organisaties die vaak meer dan één contactpersoon hebben, zijn de ge-

Tabel 5.4. Frequentie van het contact het afgelopen jaar¹.

	N	website	bijeen- komsten	brochures	e-mail	Telefoon	persoon- lijk	gemiddeld
gemeenten	164	6.2	1.2	3.0	1.4	1.0	0.6	2.2
politie	17	8.5	2.5	5.3	3.8	4.4	2.2	4.5
RPC's	11	7.1	4.1	4.8	6.6	5.6	4.9	5.5
brandweer	13	3.8	1.5	2.3	2.0	2.0	1.2	2.1
brancheorganisaties	22	3.1	2.9	1.5	4.6	3.1	3.1	3.1
totaal	245	5.9	1.6	3.0	2.2	1.8	1.2	2.6

¹ Organisaties met N < 10 zijn niet apart opgenomen in de tabel.

Tabel 5.5. Overzicht bekendheid CCV

	% Wijze van in contact komen	% Bekendheid activiteiten	Frequentie contact afgelopen jaar	% Bekendheid
1 ^e plaats	door publicaties (35.5)	publicaties (64.0)	website (5.9)	CCV algemeen (81.9)
2 ^e plaats	door website (29.4)	website (62.8)	brochures (3.0)	Instrumenten CCV (79.0)
3 ^e plaats	door Secondant (14.5)	Secondant (49.8)	e-mail (2.2)	Programma's (74.9)
Laatste plaats	via de media (3.0)	persoonlijk contact (27.1)	persoonlijk contact (1.2)	Contact met CCV gehad (46.2) ¹

¹Telefonisch, face to face en per email.

meenten. Bij de arrondissementparketten en brandweer komt dit zelden voor. Dit komt overeen met de gegevens uit tabel 5.1, waaruit blijkt dat de arrondissementparketten en brandweer het minst vaak contact hebben met het CCV.

Samenvatting bekendheid CCV

Een ruime meerderheid van de organisaties is bekend met het bestaan van het CCV (82%). 79% van de organisaties kent bovendien de instrumenten van het CCV en 75% kent de programma's. Minder dan de helft van de organisaties (46%) heeft echter contact gehad met het CCV (face to face, per email of telefonisch) (zie tabel 5.5).

De publicaties van het CCV, zoals brochures en folders, spelen de belangrijkste rol in het vergroten van de bekendheid van het CCV. De publicaties zorgen voor een groot deel van het contact tussen organisaties en CCV. Bovendien zijn de publicaties de meest bekende activiteit van het CCV. De website is de op één na belangrijkste manier waarmee mensen in contact komen met het CCV. Dit is bovendien het communicatiemiddel waarmee men het meest frequent te maken heeft. Vooral de media, maar ook persoonlijk contact speelt een ondergeschikte rol.

Programma's van het CCV

Het CCV heeft elf verschillende programma's, waaronder het thema Brandbeveiliging. De producten en activiteiten van het CCV vallen allemaal onder een specifiek programma. Eerder zagen we al dat 75% van de organisaties bekend is met programma's van het CCV¹. Aan de respondenten is gevraagd of hun organisatie of afdeling bekend is met de afzonderlijke programma's van het CCV (zie tabel 5.6). 290 Organisaties vulden deze vraag in. Het programma dat het beste bekend is bij de organisaties is het programma Gemeentelijk veiligheidsbeleid. Het feit dat de steekproef voor een groot deel uit gemeenten bestaat speelt hierbij een rol,

¹ Het programma 'Versterking Informatie Positie' is niet in de vragenlijst opgenomen, omdat de afnemers niet direct met dit programma in contact komen.

Tabel 5.6. Bekendheid met de programma's¹. Percentages.

	N	Gemeentelijk veiligheidsbeleid	Bestuurlijk handhaven	Veilig wonen	Veilig uitgaan	Veilig recreëren	Veilig verplaatsen	Veilig samenleven	Veilig leren	Veilig ondernemen	Brandbeveiliging
gemeenten	197	63.5	43.1	51.3	54.8	8.6	24.9	37.1	25.9	42.1	25.9
politie	23	65.2	39.1	52.2	65.2	17.4	39.1	39.1	43.5	52.2	34.8
RPC's	11	45.5	27.3	45.5	72.7	36.4	36.4	45.5	36.4	63.6	54.5
arrond. parketten	10	50.0	20.0	20.0	30.0	0.0	10.0	40.0	10.0	20.0	0.0
brandweer	21	28.6	14.3	28.6	23.8	9.5	19.0	14.3	19.0	19.0	33.3
brancheorg.	31	25.8	22.6	19.4	22.6	3.2	9.7	12.9	9.7	32.3	16.1
totaal	302	56.0	37.4	45.4	49.7	9.9	24.2	33.8	25.5	40.4	25.8

¹ Organisaties met N < 10 zijn niet opgenomen in de tabel, maar wel meegerekend bij het totaal.

want logischerwijs, vooral de gemeenten zijn bekend met dit programma (64%). Ook de politie kent dit programma vaak (65%).

Het programma dat het minst bekend is bij de organisaties is het programma Veilig recreëren. Slechts 10% van de organisaties weet dat dit een programma van het CCV is en dat is nog veel, want dit programma heeft nog nauwelijks concrete invulling. Waarschijnlijk hebben sommige respondenten KVVU met dit programma verward of men weet dat het op stapel staat, bijvoorbeeld bij de RPC's. Dit geldt ook voor het programma Veilig leren, dat momenteel nog nauwelijks invulling heeft. Waarschijnlijk wordt dit door de organisaties verward met een ander onderdeel of men heeft hier al iets over opgevangen.

Gebruik van de programma's

De bekendheid van de programma's komt overeen met het gebruik van de pro-

Tabel 5.7 Gebruik van producten en diensten per programma¹. Percentages.

	N	Gemeentelijk veiligheidsbeleid	Bestuurlijk handhaven	Veilig wonen	Veilig uitgaan	Veilig recreëren	Veilig verplaatsen	Veilig samenleven	Veilig leren	Veilig ondernemen	Brandbeveiliging
gemeenten	197	28.4	7.6	11.2	11.2	1.0	1.0	4.1	2.0	15.7	3.6
politie	23	26.1	4.3	30.4	26.1	4.3	4.3	17.4	8.7	39.1	4.3
RPC's	11	36.4	0.0	9.1	27.3	0.0	0.0	0.0	0.0	54.5	0.0
arrond. parketten	10	10.0	10.0	0.0	30.0	0.0	0.0	10.0	0.0	0.0	0.0
brandweer	21	14.3	4.8	0.0	9.5	0.0	0.0	0.0	0.0	4.8	19.0
brancheorganisaties	31	0.0	0.0	0.0	3.2	3.2	0.0	3.2	0.0	9.7	6.5
totaal	302	23.8	6.3	10.3	12.9	1.7	1.0	5.0	2.6	16.9	4.6

¹ Organisaties met N < 10 zijn niet opgenomen in de tabel, maar wel meegerekend bij totaal.

Tabel 5.8. Contact met het CCV over programma's en baat bij het CCV m.b.t. programma's. Percentages.

	N	Gemeentelijk veiligheidsbeleid	Bestuurlijk handhaven	Veilig wonen	Veilig uitgaan	Veilig recreëren	Veilig verplaatsen	Veilig samenleven	Veilig leren	Veilig ondernemen	Brandbeveiliging
Contact met CCV	14-73	23.3	54.2	57.9	44.7	-	-	26.7	44.4	55.7	21.4
Baat bij CCV	13-34	70.6	53.8	27.3	38.1	-	-	-	-	58.8	-

programma's. In tabel 5.7 is te zien in hoeverre organisaties producten of diensten van het CCV gebruiken rond de verschillende programma's. De producten en diensten van het programma Gemeentelijk veiligheidsbeleid worden het meest gebruikt door de organisaties. Gemiddeld 24% maakt hier gebruik van. Niet alleen de gemeenten, maar ook de RPC's en politie gebruiken dit programma vrij vaak (28%, 36% en 26%). Voor de producten van Veilig verplaatsen, Veilig leren en Brandbeveiliging geldt dat minder dan 5% van de organisaties hiervan gebruik maakt. Veilig verplaatsen is waarschijnlijk soms verwisseld met KVVU.

De politie en gemeenten nemen over de gehele linie de meeste producten af in vergelijking met de andere organisaties. De brandweer en brancheorganisaties nemen daarentegen nauwelijks producten af van het CCV (zie tabel 5.7).

Contact over het programma

Aan de organisaties die invulden dat zij gebruik maakten van de programma's, is gevraagd of zij hier wel eens contact over hebben gehad met het CCV. In tabel 5.8 is te zien dat de organisaties die gebruik maken van een programma lang niet altijd contact hebben met het CCV over de programma's. De percentages blijven onder de zestig en alleen bij de programma's Bestuurlijk handhaven, Veilig wonen en Veilig ondernemen heeft meer dan helft van de organisaties contact met het CCV gehad (resp. 54%, 58% en 56%). Door de lage N kunnen over de meeste organisaties geen uitspraken worden gedaan (zie bijlage tabel 2).

Baat bij het CCV met betrekking tot de programma's

Van de organisaties die contact hebben gehad met het CCV over de producten of diensten, is gekeken hoeveel procent uiteindelijk baat bleek te hebben bij het CCV door middel van het betreffende programma (zie tabel 5.8).

Het programma Gemeentelijk veiligheidsbeleid wordt in vergelijking met andere programma's door veel organisaties gebruikt (zie tabel 5.7). 71% van de organisatie die contact hebben gehad met het CCV over dit programma, heeft hier baat bij gehad. Van het contact met het CCV over het programma Veilig wonen zegt slechts 27% baat te hebben gehad.

Tabel 5.9. Aantal keer dat een programma als belangrijkste of één na belangrijkste is verkozen.

	Gemeentelijk veiligheidsbeleid	Bestuurlijk handhaven	Veilig wonen	Veilig uitgaan	Veilig recreëren	Veilig verplaatsen	Veilig samenleven	Veilig leren	Veilig ondernemen	Brandbeveiliging	totaal
gemeenten	116	16	28	21	3	3	6	2	27	4	226
politie	6	0	6	3	0	0	0	2	9	1	27
RPC's	3	0	1	2	0	0	0	0	9	0	15
arrond. parketten	4	0	2	0	0	0	0	0	0	0	6
brandweer	6	0	1	1	0	0	0	0	2	10	20
universiteiten, etc.	3	1	1	1	0	0	0	0	1	0	7
brancheorganisaties	1	2	0	1	1	0	1	0	9	4	19
totaal	139	19	39	29	4	3	7	4	57	19	320
percentage	43.4	5.9	12.2	9.1	1.3	1.0	2.2	1.3	17.8	5.9	100

Belangrijkste programma's

Aan de organisaties is gevraagd welke twee programma's het belangrijkste zijn voor hun organisatie of afdeling (zie tabel 5.9). Het programma Gemeentelijk Veiligheidsbeleid is verreweg het belangrijkste voor de organisaties. 43% van alle keuzes valt op dit programma. Het minst vaak worden de programma's Veilig recreëren, Veilig verplaatsen, Veilig samenleven en Veilig leren genoemd.

Een groot deel van de steekproef bestaat uit gemeenten, met als gevolg dat zij een grote stem hebben in de selectie van de belangrijkste programma's. Indien alleen gekeken wordt naar de keuzes van de overige organisatiesoorten komt een iets ander beeld naar voren. De belangrijkste programma's zijn dan respectievelijk Veilig ondernemen, Gemeentelijk veiligheidsbeleid en Brandbeveiliging.

In tabel 5.9 is ook te zien welke organisaties de programma's belangrijk vinden. Het programma Veilig Ondernemen wordt bijvoorbeeld door de RPC's het belangrijkste gevonden, terwijl, niet verwonderlijk, de brandweer Brandveiligheid het belangrijkste programma vindt.

Ook is aan de organisaties gevraagd op welke manier de programma's die zij belangrijk vinden, ondersteuning bieden aan hun organisatie of afdeling. In tabel

Tabel 5.10. Manier waarop het CCV organisaties ondersteunt bij de programma's die de organisaties het beste vinden. Percentages.

<i>Programma's</i> ¹	Informatieverstrekking	Advisering	Begeleiding	Faciliteren	Totaal
Gemeentelijk veiligheidsbeleid	77.3	8.6	1.8	12.3	100.0
Bestuurlijk handhaven	68.0	12.0	8.0	12.0	100.0
Veilig wonen	73.3	11.1	2.2	13.3	100.0
Veilig uitgaan	80.6	16.1	0.0	3.2	100.0
Veilig ondernemen	64.0	18.7	6.7	10.7	100.0
Brandbeveiliging	73.3	0.0	6.7	20.0	100.0
Totaal	74.3	11.2	3.2	11.2	100.0

¹ Programma's met N < 10 zijn niet apart opgenomen in de tabel.

Tabel 5.11. Tevredenheid over de informatieverstrekking van het CCV¹.

	N	Percentage (zeer) tevreden
Gemeentelijk veiligheidsbeleid	137	91.9
Bestuurlijk handhaven	19	84.2
Veilig wonen	38	63.2
Veilig uitgaan	29	86.2
Veilig ondernemen	55	83.6
Brandbeveiliging	16	56.3
Totaal	312	83.0

¹ Programma's met N < 10 zijn niet apart opgenomen in de tabel.

5.10 is te zien in hoeverre de programma's helpen door informatieverstrekking, door advisering, door begeleiding of door het faciliteren van activiteiten. De respons bij de programma's Veilig recreëren, Veilig verplaatsen, Veilig samenleven en Veilig leren was te laag om uitspraken over te doen. Deze waarden zijn echter wel meegenomen in de totaalpercentages. De omvang van de respons is te vinden in tabel 4 van de bijlage.

Overduidelijk is dat men vooral baat heeft bij de informatieverstrekking vanuit het CCV. Driekwart van alle antwoorden heeft hierop betrekking en dit geldt voor alle programma's. Dit percentage is wel iets hoger bij het programma Veilig uitgaan (81%) en iets lager bij Veilig ondernemen (64%). De overige manieren van ondersteuning worden veel minder vaak genoemd door de organisaties. De advisering vanuit het CCV wordt door 11% van de organisaties genoemd. De adviseerende functie wordt bij het programma Veilig ondernemen iets vaker genoemd, namelijk door 19% van de organisaties.

De faciliterende functie wordt door 11% genoemd als ondersteunende functie van het CCV en de begeleidende functie ten slotte wordt door slechts 3% van de organisaties genoemd.

Tevredenheid over de programma's

Aan de organisaties die een programma als belangrijkste of één na belangrijkste verkozen is gevraagd hoe tevreden zij zijn over de informatieverstrekking. Over deze informatieverstrekking door het CCV is men (zeer) tevreden (zie tabel 5.11). 83% van de organisaties heeft waardering voor dit aspect van de programma's. De informatie van het programma Gemeentelijk veiligheidsbeleid wordt zelfs door

Tabel 5.12. Tevredenheid over de ondersteuning van het CCV bij de programma's¹.

	N	Percentage (zeer) tevreden
Gemeentelijk veiligheidsbeleid	138	70.3
Bestuurlijk handhaven	19	73.7
Veilig wonen	38	44.7
Veilig uitgaan	28	89.3
Veilig ondernemen	55	65.5
Brandbeveiliging	17	35.3
Totaal	313	65.2

¹ Programma's met N < 10 zijn niet apart opgenomen in de tabel.

92% (zeer) gewaardeerd. Over de informatie van de programma's Brandbeveiliging en Veilig wonen zijn de organisaties iets mindervak tevreden (resp. 56% en 63%). Bij de programma's Veilig recreëren, Veilig verplaatsen, Veilig samenleven en Veilig leren is het aantal organisaties dermate laag dat hier geen conclusies uit kunnen worden getrokken.

De percentages tevredenheid zijn hoger dan het percentage organisaties dat baat heeft gehad bij het CCV bij een programma. Dit kan verklaard worden door het feit dat bij deze vraag is gevraagd naar de tevredenheid over de twee programma's die voor hun organisatie het belangrijkste zijn, waardoor de organisaties positiever zijn over een programma.

Over de ondersteuning vanuit het CCV is men minder tevreden (zie tabel 5.12). 65% van de organisaties is tevreden of zeer tevreden over de ondersteuning die zij krijgen bij de twee programma's die zij het belangrijkste vinden voor hun organisaties. Bij het programma Veilig uitgaan is dit percentage veel hoger dan bij de andere programma's (89%). Over het programma Brandbeveiliging en Veilig wonen is men wederom minder tevreden dan gemiddeld. Slechts 35% en 45% van de organisaties die dit het (één na) belangrijkste programma vindt, is (zeer) tevreden over de ondersteunende functie van dit programma.

Op de vraag hoe het CCV haar ondersteunende of informatieverstrekken de functie kan verbeteren, antwoordt 67% van de organisaties dat het CCV haar ondersteunende of informatieverstrekken de functie niet kan of hoeft te verbeteren. Degenen die van mening zijn dat op dit gebied wel het één en ander valt te verbeteren, geven de volgende suggesties:

- meer richten op het verzamelen en verspreiden van best practices;
- meer op gemeentelijk niveau functioneren en profileren, bijvoorbeeld voor politie, gemeenten en private partijen;
- meer helderheid over wat het CCV doet en kan doen en dit meer promoten;
- meer contact, continuïteit en betrokkenheid;
- meer naar kennismakelaar toe;
- betere communicatie, onder andere door duidelijkere website, meer persoonlijk contact;
- meer maatwerk (bijvoorbeeld voor specifieke branche of gemeente).

34% van de organisaties ondervindt geen steun van andere organisaties dan het CCV op het gebied van veiligheid en criminaliteitspreventie. Aan het deel dat van andere organisaties ondersteuning krijgt (66%), is gevraagd welke organisaties dat zijn. Het meest worden de gemeenten genoemd, namelijk door 28%. Door 23% worden de brancheorganisaties genoemd als organisaties die ondersteuning bieden op één of meerdere gebieden waarop ook het CCV actief is. Op de derde plaats wordt de politie genoemd (11%).

Slechts 19% van de organisaties is van mening dat er nog programma's of onderwerpen zijn waar het CCV zich mee bezig zou kunnen houden, naast de bestaande programma's. Uit de antwoorden op de vraag welke onderwerpen dan bij het CCV moeten worden opgenomen, blijkt echter dat een groot deel niet goed op de hoogte is van de activiteiten van het CCV. Zo worden suggesties gegeven zoals

Tabel 5.13. Overzicht programma's van het CCV.

	N	Gemeentelijk veiligheidsbeleid	Bestuurlijk handhaven	Veilig wonen	Veilig uitgaan	Veilig recreëren	Veilig verplaatsen	Veilig samenleven	Veilig leren	Veilig ondernemen	Brandbeveiliging
Bekendheid (%)	302	56.0	37.4	45.4	49.7	9.9	24.2	33.8	25.5	40.4	25.8
Gebruik (%)	302	23.8	6.3	10.3	12.9	1.7	1.0	5.0	2.6	16.9	4.6
Contact met het CCV (%)	14-73	23.3	54.2	57.9	44.7	-	-	26.7	-	55.7	21.4
Baat het CCV (%)	13-34	70.6	53.8	27.3	38.1	-	-	-	-	58.8	-
Aantal keer als belangrijkste verkozen		139	19	39	29	4	3	7	4	57	19
Tevredenheid informatie belangrijkste (%)	16-137	91.9	84.2	63.2	86.2	-	-	-	-	83.6	56.3
Tevredenheid ondersteuning belangrijkste (%)	17-137	70.3	73.7	44.7	89.3	-	-	-	-	65.5	35.3

de aanpak van winkelcriminaliteit, de veiligheid in de bouw en het veiligheidsbeleid van de gemeente. De meest voorkomende suggestie die nog geen onderwerp is van het CCV is jeugdcriminaliteit. Daarnaast wordt het onderwerp drugs- en alcoholbeleid regelmatig genoemd.

57% vindt het van groot belang dat het onderwerp dat zij aandragen wordt toegevoegd aan de activiteiten van het CCV. 35% vindt het belangrijk, maar niet essentieel en 8% vindt het niet belangrijk (N=77).

Samenvatting Programma's CCV

In tabel 5.13 is een overzicht te vinden van de resultaten met betrekking tot de programma's van het CCV. Het programma Gemeentelijk veiligheidsbeleid heeft de beste resultaten van alle programma's. Het feit dat de steekproef voor een groot deel uit gemeenten bestaat, speelt hierbij een rol. De bekendheid van dit programma is het grootst en de organisaties gebruiken dit programma dan ook het meest. Daarnaast is dit programma verreweg het meest verkozen als (één na) belangrijkste voor de organisaties. Op tevredenheid over de informatieverstrekking scoort Gemeentelijk veiligheidsbeleid bovendien erg hoog. Ook het programma Veilig ondernemen komt erg goed naar voren. Dit programma wordt vaak als belangrijkste verkozen, men maakt er veel gebruik van, heeft hier contact over met het CCV en heeft vaak baat bij het contact met het CCV.

Over de programma's Veilig leren, Veilig recreëren, Veilig verplaatsen en Veilig samenleven kunnen vrijwel geen uitspraken worden gedaan vanwege de lage N. Veilig leren en Veilig recreëren hebben vrijwel nog geen invulling op het moment van onderzoek, maar voor de andere twee programma's kan worden geconcludeerd dat deze programma's zich nog onvoldoende hebben geprofileerd in het veld.

Het programma Veilig wonen komt minder goed naar voren. Het wordt weinig gebruikt en degenen die er gebruik van maken hebben relatief weinig baat bij het CCV. Wel hebben veel organisaties contact gehad met het CCV. De tevredenheid

Tabel 5.14. Bekendheid met de instrumenten¹. Percentages.

	N	Politie Keurmerk Veilig Wonen ²	Keurmerk Veilig Ondernemen BORG beveiligingsbedrijf 2005	BORG particuliere alarmcentrale	Brandmeldinstallaties 2002	Kleine Blusmiddelen 2005	Beoordelingsrichtlijn Camera-toezicht	Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	Veiligheids Effect Rapportage	Buurtbemiddeling	Urgente aanpak Bedrijvenlocaties	Handreiking Gedragscodes	Integrale Veiligheids Aanpak Betrokkenen ³	
gemeenten	202	61.9	58.9	7.4	8.9	9.9	8.4	35.6	43.1	29.7	28.7	29.2	13.4	11.9
politie	23	82.6	65.2	39.1	43.5	21.7	26.1	56.5	65.2	43.5	39.1	43.5	30.4	21.7
RPC's	11	63.6	90.9	36.4	27.3	9.1	0.0	54.5	90.9	63.6	9.1	81.8	27.3	0.0
arrond. parketten	10	80.0	70.0	0.0	0.0	0.0	0.0	30.0	40.0	40.0	20.0	20.0	0.0	0.0
brandweer	23	52.5	47.8	13.0	21.7	34.8	26.1	4.3	8.7	21.7	8.7	4.3	4.3	8.7
brancheorganisaties	34	38.2	52.9	20.6	23.5	20.6	20.6	23.5	14.7	8.8	8.8	26.5	11.8	5.9
totaal	312	61.2	59.3	12.5	14.7	13.8	11.9	34.0	41.0	29.8	24.7	29.2	14.1	10.9

¹ Organisaties met N < 10 zijn niet apart opgenomen in de tabel.

² PKVW en KVO zijn beide keurmerken. De overige producten vallen onder 'andere instrumenten'.

³ IVAB was ten tijde van het onderzoek niet beschikbaar.

over de ondersteuning en informatievoorziening met betrekking tot dit programma zit onder het gemiddelde. Ditzelfde geldt voor het programma Brandbeveiliging.

Voor de programma's die de organisaties het belangrijkste vinden geldt dat de organisaties vooral ondersteuning krijgen vanuit het CCV via de informatieverstrekken rol. De faciliterende, begeleidende en adviserende rol van het CCV wordt minder vaak genoemd.

Instrumenten van het CCV

In tabel 5.14 is te zien in hoeverre de verschillende organisaties bekend zijn met de keurmerken, regelingen en andere instrumenten van het CCV. In tabel 5.1 zagen we dat 21% van de organisaties onbekend is met instrumenten van het CCV. De bekendheid van de instrumenten afzonderlijk is over het algemeen niet hoog te noemen. Er is echter sprake van een duidelijk verschil tussen de bekendheid van de keurmerken en de bekendheid van de regelingen en instrumenten. De keurmerken in de tabel, namelijk Politiekeurmerk Veilig Wonen en het Keurmerk Veilig Ondernemen, zijn veel bekender dan de instrumenten en regelingen. PKVW is bij 61% van de organisaties bekend en KVO bij 59%, terwijl dit percentage bij de regelingen en instrumenten gemiddeld 20% is.

De Beoordelingsrichtlijn Cameratoezicht en Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan zijn iets bekender onder de andere instrumenten. Deze zijn bij ongeveer éénderde van de organisaties bekend. De Kleine blusmiddelen 2005 zijn het minst bekend bij de organisaties. Slechts één op de acht organisaties kent dit instrument. De politie en RPC's zijn wat vaker dan andere organisaties op de hoogte van de keurmerken en instrumenten van het CCV.

Tabel 5.15. Gebruik van de instrumenten door organisaties die de instrumenten kennen¹. Percentages.

	N	Polite Keurmerk Veilig Wonen ¹	Keurmerk Veilig Ondernemen	BORG beveiligingsbedrijf 2005	BORG particuliere alarmcentrale	Brandmeldinstallaties 2002	Kleine Blusmiddelen 2005	Beoordelingsrichtlijn Camera-toezicht	Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	Veiligheids Effect Rapportage	Buurtbemiddeling	Urgente aanpak Bedrijvenlocaties	Handleiding Gedragscodes	Integrale Veiligheids Aanpak Betrokkenen
gemeenten	202	33.7	28.2	1.0	1.5	3.0	2.5	8.9	8.9	5.4	6.4	4.0	1.0	0.5
politie	23	52.5	60.9	8.7	8.7	4.3	0.0	26.1	30.4	17.4	17.4	21.7	8.7	4.3
RPC's	11	27.3	72.7	0.0	0.0	0.0	0.0	54.5	27.3	0.0	0.0	45.5	0.0	0.0
arrond. Parketten	10	10.0	10.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
brandweer	23	8.7	26.1	0.0	0.0	21.7	21.7	4.3	4.3	4.3	0.0	0.0	0.0	0.0
brancheorg.	34	11.8	17.6	5.9	5.9	8.8	5.9	11.8	2.9	0.0	0.0	5.9	0.0	0.0
totaal	312	29.2	29.8	1.9	2.2	4.8	3.8	11.2	9.6	5.1	5.4	6.4	1.3	0.6

¹ Organisaties met N < 10 zijn niet apart opgenomen in de tabel.

Gebruik van de instrumenten

De mate waarin de instrumenten gebruikt worden door de organisaties verschilt per organisatietype en per instrument (zie tabel 5.15). Maar heel weinig organisaties maken gebruik van de instrumenten Integrale Veiligheids Aanpak Betrokkenen en Handleiding Gedragscodes (beide 1%). Dit lage percentage gebruik bij IVAB komt doordat dit instrument nog niet beschikbaar is. Aanzienlijk meer organisaties maken gebruik van de twee keurmerken (PKVW 28% en KVO 30%). Net als bij de bekendheid van de instrumenten (zie tabel 5.14), is hier dus een duidelijk verschil te zien tussen het gebruik van de keurmerken en het gebruik van de andere instrumenten.

Contact over de instrumenten

Aan de organisaties die aangaven één of meerdere instrumenten te gebruiken, is gevraagd of zij hierover contact hebben gehad met het CCV (zie tabel 5.16). Contact tussen CCV en afnemer komt het meeste voor bij het Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan (47%). Ook over het KVO en PKVW heeft men vrij vaak contact (33% en 31%). Over de regelingen heeft men aanzienlijk minder vaak contact met het CCV. Dit komt overeen met de bevindingen dat de keurmerken over het algemeen meer bekendheid hebben en vaker worden gebruikt dan de regelingen en instrumenten.

Baat bij het CCV met betrekking tot de instrumenten

In tabel 5.16 is te zien in hoeverre de organisaties die contact hebben gehad met het CCV over een bepaald instrument hier baat bij hebben gehad. Gezien de lage N (lager dan 10), kunnen maar over enkele instrumenten uitspraken worden gedaan.

Tabel 5.16. Contact met CCV over een instrument dat de organisatie gebruikt en baat bij het CCV met betrekking tot instrumenten¹. Percentages.

	N	Politie Keurmerk Veilig Wonen ¹	Keurmerk Veilig Ondernemen	BORG beveiligingsbedrijf 2005	BORG particuliere alarmcentrale	Brandmeldinstallaties 2002	Kleine Blusmiddelen 2005	Beoordelingsrichtlijn Cameratoezicht	Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	Veiligheids Effect Rapportage	Buurtbemiddeling	Urgente aanpak Bedrijvenlocaties	Handreiking Gedragscodes	Integrale Veiligheids Aanpak Betrokkenen
Contact	12-99	31.3	33.3	-	-	20.0	16.7	29.7	47.2	5.9	11.8	24.0	-	-
Baat	11-33	40.0	54.5	-	-	-	-	36.4	70.6	-	-	-	-	-

¹ In tabel 5 en 6 uit de bijlage is voor zover mogelijk een uitsplitsing gemaakt naar organisatie.

De baat die organisaties bij het CCV hebben met betrekking tot de instrumenten is wisselend. In vergelijking met de andere instrumenten, hebben de organisaties het meeste baat van het contact met het CCV bij de Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan. Bij het keurmerk Veilig Ondernemen heeft ruim de helft van de organisaties profijt van het contact met het CCV gehad.

Belangrijkste instrumenten

In tabel 5.17 is te zien hoe vaak een instrument als belangrijkste of één na belangrijkste is verkozen door de organisaties. Overeenkomstig de andere analyses over de instrumenten, blijkt ook hier weer dat aan de keurmerken (PKVW en KVO) het meeste belang wordt gehecht door de organisaties. De overige instrumenten worden in vergelijking met de keurmerken bijzonder weinig gekozen als belangrijkste instrument. Vooral de BORG-regelingen en Handreiking Gedragscodes worden vrijwel niet genomineerd op de eerste of tweede plaats. In overeenstemming met

Tabel 5.17. Aantal keer dat instrument als één van de twee belangrijkste is verkozen.

	Politie Keurmerk Veilig Wonen ¹	Keurmerk Veilig Ondernemen	BORG beveiligingsbedrijf 2005	BORG particuliere alarmcentrale	Brandmeldinstallaties 2002	Kleine Blusmiddelen 2005	Beoordelingsrichtlijn Camera-toezicht	Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	Veiligheids Effect Rapportage	Buurtbemiddeling	Urgente aanpak Bedrijvenlocaties	Handreiking Gedragscodes	Integrale Veiligheids Aanpak Betrokkenen	Totaal
gemeenten	68	51	0	0	3	2	14	24	6	11	1	1	22	210
politie	11	12	0	0	1	1	2	2	1	1	1	0	0	34
RPC's	2	9	0	0	0	0	0	1	1	0	6	0	0	20
arrond.	2	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	4
brandweer	1	1	0	0	7	7	0	1	0	0	0	0	1	18
universiteiten	0	1	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	1	4
brancheorg.	2	5	2	2	2	0	4	0	0	0	1	0	3	25
totaal	86	80	2	2	13	10	21	30	8	13	9	1	27	315
percentage	27.3	25.4	0.6	0.6	4.1	3.2	6.7	9.5	2.5	4.1	2.9	0.3	8.6	100

Tabel 5.18. Tevredenheid over de informatieverstrekking van het CCV m.b.t. instrumenten¹.

	N	Percentage (zeer) tevreden
Politiekeurmerk Veilig Wonen	85	67.1
Keurmerk Veilig Ondernemen	78	74.4
Brandmeldinstallaties 2002	13	69.2
Beoordelingsrichtlijn Cameratoezicht	21	95.2
Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	28	82.1
Buurtbemiddeling	13	76.9
Integrale Veiligheidsaanpak betrokkenen	15	33.3
Totaal	284	71.1

¹ Instrumenten met N < 10 zijn niet apart opgenomen in de tabel.

de percentages organisaties die contact en baat hebben bij de KVVU, wordt de KVVU het meest genoemd als belangrijkste van de andere instrumenten.

Net als bij de verkiezing van de belangrijkste programma's, geldt ook hier dat de gemeente een groot aandeel heeft in het totale aantal stemmen. Indien alleen gekeken wordt naar de andere organisaties, blijkt dat ook dan het PKVW en KVO als belangrijkste instrument worden verkozen. Maar dan wordt ook het instrument Brandmeldinstallaties belangrijk gevonden (derde plaats) en het KVVU wordt minder vaak belangrijk gevonden.

Tevredenheid over de instrumenten

In tabel 5.18 is te zien in hoeverre de organisaties (zeer) tevreden zijn met de informatieverstrekking van het CCV over de voor hen belangrijkste instrumenten. 71% van de organisaties geeft aan tevreden of zeer tevreden te zijn over de informatieverstrekking over deze voor hen belangrijke instrumenten. De Beoordelingsrichtlijn Cameratoezicht heeft in vergelijking met de andere instrumenten een hoog percentage tevredenheid. Ook hier geldt dat over de instrumenten met een lage N (lager dan 10) geen uitspraken kunnen worden gedaan.

Ook is de organisaties gevraagd in hoeverre zij tevreden zijn over de ondersteuning vanuit het CCV met betrekking tot de voor hen belangrijkste instrumenten (zie tabel 5.19). Deze percentages zijn aanzienlijk lager dan die bij tevredenheid over de informatieverstrekking. Iets meer dan de helft van de organisaties is tevreden over de ondersteuning die zij krijgen van het CCV (56%). Vooral over

Tabel 5.19. Tevredenheid over de ondersteuning van het CCV m.b.t. instrumenten.

	N ¹	Percentage (zeer) tevreden
Politiekeurmerk Veilig Wonen	85	52.9
Keurmerk Veilig Ondernemen	79	57.0
Brandmeldinstallaties 2002	13	53.8
Beoordelingsrichtlijn Cameratoezicht	21	71.4
Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	29	72.4
Buurtbemiddeling	13	46.2
Integrale Veiligheidsaanpak betrokkenen	15	15.4
Totaal	285	55.8

¹ Instrumenten met N < 10 zijn niet apart opgenomen in de tabel.

² Zie voetnoot tabel 5.20.

de ondersteuning bij de KVV en Beoordelingsrichtlijnen Cameratoezicht is men positief (72% en 71%). De tevredenheid over de ondersteuning bij de keurmerken is matig: het percentage tevredenheid is bij het PKVW is 53% en bij het KVO 57%.

66% van de organisaties ($N=155$) zegt dat het CCV niets in de manier van ondersteuning op de instrumenten zou kunnen verbeteren. Het overige gedeelte is van mening dat er wel iets te verbeteren valt. De meest voorkomende suggesties zijn:

- meer toegankelijkheid en helderheid van het CCV;
- een actievere houding van het CCV, meer contact zoeken met organisaties;
- inspelen op de actualiteit.

Ook is de organisaties gevraagd of er bij hun organisatie behoefte is aan een nieuw instrument betreffende het preventie- of veiligheidsbeleid dat het CCV naar hun oordeel zou kunnen ontwikkelen of beheren. Ruim viervijfde (86,5%, $N=188$) van de organisaties geeft aan geen behoefte te hebben aan een nieuw instrument. Degenen die wel graag zien dat het CCV een nieuw instrument ontwikkelt of beheert:

- suggereren net als bij de vraag welke nieuwe programma's de organisaties zouden willen bij het CCV, een instrument op het gebied van drugs- en alcoholbeleid en jeugdbeleid;
- willen instrumenten voor bestuurlijke boetes;
- willen instrumenten voor evenementen;
- noemen net als bij de programma's, regelmatig instrumenten die al bestaan;
- verder is men van mening dat de huidige instrumenten eerst moeten worden verbeterd en gesimplificeerd.

Verder is gevraagd aan de organisaties of hun organisatie wel eens gebruik maakt van de best practices van het CCV. Eenvijfde van de organisaties doet dit wel eens ($N=303$). Zij doen dit voornamelijk via de website.

Samenvatting instrumenten CCV

De twee keurmerken, Politie Keurmerk Veilig Wonen en Keurmerk Veilig Ondernemen, springen duidelijk boven de andere instrumenten uit (zie tabel 5.20). Zo zijn deze keurmerken niet alleen veel bekender, maar ze worden ook meer gebruikt dan de andere instrumenten. Daarnaast worden de keurmerken ook veel vaker als (één na) belangrijkste voor de organisatie gekozen dan de andere instrumenten.

Alleen bij de Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan heeft een ruime meerderheid van de organisaties die hierover contact heeft gehad met het CCV hier baat bij gehad. Bij de andere instrumenten blijft dit percentage onder de 60%. De tevredenheid over de informatieverstrekking is echter aanzienlijk hoger.

Tabel 5.20. Overzicht instrumenten van het CCV.

	N	Politie Keurmerk Veilig Wonen ¹	Keurmerk Veilig Ondernemen	BORG beveiligingsbedrijf 2005	BORG particuliere alarmcentrale	Brandmeldinstallaties 2002	Kleine Blusmiddelen 2005	Beoordelingsrichtlijn Cameratoezicht	Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	Veiligheids Effect Rapportage	Buurtbemiddeling	Urgente aanpak Bedrijvenlocaties	Handreiking Gedragscodes	Integrale Veiligheids Aanpak Betrokkenen
Bekendheid (%)	304	62.8	60.9	12.8	15.1	14.1	12.2	34.9	42.1	30.6	25.3	29.9	14.5	11.2
Gebruik (%)	304	28.0	29.6	2.0	2.3	4.6	3.6	10.2	9.5	4.9	4.9	6.3	1.3	0.7
Contact (%)	12-99	31.3	33.3	-	-	20.0	16.7	29.7	47.2	5.9	11.8	24.0	-	-
Baat (%)	11-33	40.0	54.5	-	-	-	-	36.4	70.6	-	-	-	-	-
Aantal keer (één na) belangrijkste	-	86	80	2	2	13	10	21	30	8	13	9	1	27
Tevredenheid informatieverstrekking belangrijkste (%)	8-85	67.1	74.4	-	-	69.2	77.8	95.2	82.1	87.5	76.9	77.8	-	33.3
Tevredenheid ondersteuning belangrijkste (%)	8-85	52.9	57.0	-	-	53.8	77.8	71.4	72.4	50.0	46.2	66.7	-	15.4

De instrumenten BORG beveiligingsbedrijf 2005, BORG particuliere alarmcentrale en Handreiking gedragscodes zijn onbekend (allen onder de 16%) en worden weinig gebruikt (allen onder de 3%).

Rapportcijfers

In de onderstaande tabel (tabel 5.21) is te zien welke rapportcijfers de organisaties geven aan verschillende aspecten van het CCV. Bij een aantal organisaties, namelijk de RPC's, arrondissementparketten, brandweer en universiteiten, is de respons te laag om conclusies te trekken. Deze waarnemingen tellen echter wel mee in de overall gemiddelden.

Gemiddeld over alle onderdelen krijgt het CCV een zeven min. Op het gebied van de organisatie van het CCV wordt iets lager gescoord dan op de onderdelen met betrekking tot Producten en Communicatie en kwaliteit (gemiddeld respectievelijk 6.6, 7.1 en 6.9). Tussen de onderdelen van Communicatie zijn slechts kleine verschillen te zien. Het CCV scoort bij ondersteuning bij de implementatie van een instrument of keurmerk en het verbinden van private en publieke organisaties iets lager en bij expertise en deskundigheid iets hoger.

De onderdelen met betrekking tot de producten scoren over het algemeen wat hoger dan de onderdelen met betrekking tot Communicatie en kwaliteit en Organisatie. Ook hier zijn de verschillen echter gering. De brochures krijgen het hoogste cijfer van alle onderdelen, namelijk een 7.6.

Hoewel tussen de verschillende onderdelen vrijwel geen grote verschillen te zien zijn, bestaan er wel duidelijke verschillen tussen de verschillende soorten organisaties. De politie geeft bijvoorbeeld erg lage cijfers, namelijk gemiddeld een 5.3. Vooral over de ondersteuning bij de implementatie van instrumenten of keurmerken is de politie erg negatief. Hiervoor krijgt het CCV van de politie slechts een 3.6. Ook de cijfers voor het advies vanuit het CCV over instrumenten, snelheid van reageren en kwaliteit van reactie komen bij de politie niet boven de 5. Een rol zal spelen dat sommige betrokken politiemedewerkers het niet eens waren met de overheveling van het PKVW van de politie naar het CCV.

Ruim een kwart van de organisaties (27,8%, $N=249$) vindt het nodig dat het

Tabel 5.21. Rapportcijfers over het CCV. Gemiddelden.

	N	Gemeenten	Politie	RPC's	Arrondissement- marketten	Brandweer	Universiteiten, etc.	Brancheorganisaties	Gemiddeld ¹
Organisatie									
expertise en deskundigheid	172	7.3	5.6	7.8	-	-	-	6.1	7.1
advies over instrument/keurmerk	145	7.1	4.9	-	-	-	-	-	6.8
ondersteuning bij implementatie van instrument/keurmerk	108	6.7	3.6	-	-	-	-	-	6.3
bij elkaar brengen van organisaties	111	6.8	5.1	6.9	-	-	-	6.6	6.6
het verbinden van private en publieke organisaties	101	6.5	5.3	-	-	-	-	5.8	6.4
Producten									
toepasbaarheid keurmerken	149	7.1	6.4	-	-	-	-	6.4	6.9
toepasbaarheid regelingen	119	7.0	5.7	-	-	-	-	-	6.7
toepasbaarheid andere instrumenten	102	7.1	-	-	-	-	-	-	6.9
door CCV georganiseerde bijeenkomsten	121	7.2	6.8	7.5	-	-	-	-	7.2
brochures van het CCV	183	7.5	7.4	8.0	-	-	-	7.4	7.6
andere publicaties van het CCV	161	7.4	-	-	-	-	-	7.0	7.4
de website	194	7.5	6.3	-	-	-	-	7.0	7.3
Communicatie en kwaliteit									
toegankelijkheid	175	7.3	5.7	-	-	-	-	6.0	7.1
snelheid van reageren	114	7.2	4.3	-	-	-	-	-	6.7
kwaliteit van reactie	115	7.1	4.9	-	-	-	-	-	6.8
kwaliteit van CCV over het algemeen	175	7.3	5.6	-	-	-	-	5.9	7.1
Gemiddeld ¹		6.7	5.3	7.3	7.3	6.9	7.5	6.1	6.9

¹ De gemiddelden zijn berekend op basis van het aantal invullers van de vraag.

CCV de ondersteuning en informatieverstrekking aan hun organisatie verbeterd. Als verbeterpunten worden vaak het actiever verspreiden van informatie vanuit het CCV en het meer en vaker contact zoeken met het veld genoemd.

Ook is gevraagd aan de organisaties op welke punten zij graag zien dat het CCV verbeterd wordt. In tabel 5.22 is te zien hoeveel procent van de organisaties een bepaald punt graag verbeterd ziet. Het verbeterpunt dat het meest wordt genoemd is de ondersteuning bij de implementatie van instrumenten. 17% van de organisaties noemt dit. Dit komt overeen met het lage rapportcijfer dat de organisaties op dit punt geven. Op de tweede plaats zien de organisaties graag een duidelijker advies bij de instrumenten.

Over het algemeen zijn de organisaties tevreden over de kwaliteit van de brochures en de kwaliteit van de andere publicaties, slechts 1.7% en 1.3% vindt verbetering op dit punt nodig. Ook dit komt overeen met de rapportcijfers die de organisaties gaven (resp. 7.6 en 7.4), ruim boven het gemiddelde rapportcijfer (6.9).

Op de vraag of de organisaties een situatie kunnen omschrijven waarin het CCV of informatie van het CCV erg waardevol is geweest voor hen, antwoordt tweederde van de organisaties (N=281) van niet. Door het overige deel van de organisaties worden het meest het cameratoezicht, de keurmerken, de publicaties of best practices en de hulp bij het opzetten van de RPC's genoemd.

14% (N=274) van de organisaties kan een situatie noemen waarin het CCV niet datgene bood waar hun organisatie behoefte aan had. Als toelichting worden diverse onderwerpen genoemd die ook in vorige vragen voorkwamen, waar gevraagd werd naar producten of instrumenten die het CCV zou moeten ontwikkelen, zoals jeugd-, drugs- en evenementenbeleid. Verder worden opmerkingen gemaakt, zoals 'Onvoldoende kwaliteit', 'slagvaardigheid en daadkracht' en over de soms moeilijke toegankelijkheid van de informatie van het CCV.

Tabel 5.22. Organisaties die willen dat het CCV op één van onderstaande punten verbetert. (N=156)

Verbeterpunten	%
Betere ondersteuning bij implementatie instrument	16.9
Duidelijker advies instrument	13.9
Beter toepasbare keurmerken	11.3
Beter organisaties bij elkaar brengen	10.8
Beter toepasbare regelingen/richtlijnen	10.0
Betere website	10.0
Meer deskundigheid	9.5
Beter privaat en publiek verbinden	8.2
Beter toegankelijk	7.8
Sneller reageren	6.9
Andere instrumenten beter toepasbaar	5.2
Bijeenkomsten beter organiseren	4.8
Kwaliteit reactie beter	4.3
Kwaliteit CCV algemeen beter	3.9
Meer kwaliteit brochures	1.7
Meer kwaliteit andere publicaties	1.3

Het is mogelijk om als organisatie tegen betaling een opdracht uit te zetten bij het CCV. Slechts één organisatie heeft dit ooit gedaan. De overige organisaties hebben dit nooit gedaan, omdat zij er geen behoefte aan hadden of omdat zij niet wisten dat dit bij het CCV kon.

Samenvatting Rapportcijfers

Gemiddeld krijgt het CCV van de organisaties een 7 min. Tussen de rapportcijfers voor de verschillende aspecten van het CCV (zie tabel 5.25) zitten geen grote verschillen. Het meest gewaardeerd worden de kwaliteit van de brochures, de kwaliteit van andere publicaties en de website van het CCV (resp. 7.6, 7.4 en 7.3).

De brochures en andere publicaties van het CCV hoeven dan ook niet verbeterd te worden van de organisaties. De website ziet 10% van de organisaties echter wel graag verbeterd worden.

De aspecten die het laagste rapportcijfer krijgen zijn ‘ondersteuning bij implementatie instrument of keurmerk’ (6.3), ‘het verbinden van private en publieke organisaties’ (6.4) en ‘het bij elkaar brengen van organisaties’ (6.6). Deze drie aspecten zouden de organisaties ook vaker dan gemiddeld verbeterd willen zien. Het aspect met het laagste rapportcijfer, ‘ondersteuning bij implementatie van instrument/keurmerk’, is tevens het aspect dat het meest wordt genoemd door de organisaties als gewenst verbeterpunt.

Opvallend zijn de lage rapportcijfers die de politie geeft voor de verschillende aspecten van het CCV (gemiddeld een 5.3). Zij zijn immers één van de belangrijkste afnemers van het CCV. Mogelijk speelt de overdracht van het PKVW hier een rol.

Samenvatting en conclusie

In totaal zijn 619 medewerkers van brancheorganisaties, politie- of brandweerkorpsen, gemeenten, RPC's, arrondissementsparketten en onderzoeksinstellingen benaderd met een vragenlijst over het externe functioneren van het CCV. Uiteindelijk hebben 330 medewerkers de vragenlijsten ingevuld en opgestuurd (53%)

Bekendheid van het CCV

82% van de organisaties is bekend met het bestaan van het CCV. 79% kent de instrumenten van het CCV en 75% kent de programma's. Minder dan de helft van de organisaties die gebruik maken van een product of dienst van het CCV (46%) heeft contact gehad met het CCV (telefonisch, face to face of per email).

De publicaties van het CCV, zoals brochures en folders, spelen de belangrijkste rol in het vergroten van de bekendheid van het CCV. De website is de op één na belangrijkste manier waarop men het CCV leert kennen. Dit is bovendien het communicatiemiddel waarmee men het meest frequent te maken heeft. De media en persoonlijk contact spelen slechts een ondergeschikte rol.

Programma's van het CCV

Het programma Gemeentelijk veiligheidsbeleid heeft de beste resultaten van alle programma's. Het feit dat de steekproef voor een groot deel uit gemeenten bestaat, speelt hier een rol. De bekendheid van dit programma is het grootst en de organisaties gebruiken dit programma dan ook het meest. Daarnaast is dit programma verreweg het meest verkozen als (één na) belangrijkste voor de organisaties en het scoort op tevredenheid over de informatieverstrekking en over de ondersteuning vanuit het CCV hoog.

Het programma Veilig wonen komt minder goed naar voren. Het wordt weinig gebruikt en degenen die hierover contact hebben gehad met het CCV hebben er weinig baat bij. De tevredenheid over de ondersteuning en informatievoorziening met betrekking tot dit programma zit onder het gemiddelde.

Voor de programma's die de organisaties het belangrijkste vinden geldt dat de organisaties vooral ondersteuning krijgen vanuit het CCV via de informatieverstrekking. De faciliterende, begeleidende en adviserende rol van het CCV wordt minder vaak genoemd.

Instrumenten van het CCV

De twee keurmerken, Politie Keurmerk Veilig Wonen en Keurmerk Veilig Ondernemen, springen duidelijk boven de andere instrumenten uit. Zo zijn de keurmerken niet alleen veel bekender, maar ze worden ook meer gebruikt dan de andere instrumenten. De keurmerken worden daarnaast veel vaker het (één na) belangrijkste instrument gevonden voor de organisatie.

Ook de Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan komt er goed uit. Het percentage gebruikers dat baat heeft van het contact met het CCV over de kwaliteitsmeter, is het hoogst van alle instrumenten (71%) en de percentages tevredenheid zijn ook hoog (82% en 72%).

De instrumenten BORG beveiligingsbedrijf 2005, BORG particuliere alarmcentrale en Handreiking gedragscodes zijn relatief onbekend (allen onder de 16%) en worden weinig gebruikt (allen onder de 17%).

Rapportcijfers

Gemiddeld krijgt het CCV van de organisaties een 7 min. Tussen de rapportcijfers voor de verschillende aspecten van het CCV zitten geen grote verschillen. Het meest gewaardeerd worden de kwaliteit van de brochures, de kwaliteit van andere publicaties en de website van het CCV (resp. 7.6, 7.4 en 7.3). De brochures en andere publicaties van het CCV hoeven dan ook niet verbeterd te worden van de organisaties. De website ziet 10% van de organisaties echter wel graag verbeterd worden.

De aspecten die het laagste rapportcijfer krijgen zijn 'ondersteuning bij implementatie instrument of keurmerk' (6.3), 'het verbinden van private en publieke organisaties' (6.4) en 'het bij elkaar brengen van organisaties' (6.6). Deze drie aspecten zouden de organisaties vaker dan gemiddeld verbeterd willen zien. Het aspect met het laagste rapportcijfer, 'ondersteuning bij implementatie van instru-

ment/keurmerk', is het aspect dat het meest wordt genoemd door de organisaties als gewenst verbeterpunt.

De politie geeft in vergelijking met andere organisaties lage cijfers. De overdracht van de PKVW van de politie naar het CCV kan hierbij een rol spelen.

Evaluatie

Uit de enquête is gebleken dat de bekendheid van het CCV over het algemeen redelijk is, maar de bekendheid van een groot deel van de instrumenten en programma's van het CCV is vrij laag.

De meer inhoudelijke vragen (rapportcijfers, tevredenheid, et cetera) zijn dan ook grotendeels ingevuld door organisaties die gebruik maken van het CCV. Dit levert een positief beeld op voor het CCV, het CCV krijgt namelijk als rapportcijfer gemiddeld een 7 min. Ook de vragen over tevredenheid over de informatievoorziening vanuit het CCV geven een redelijk positief beeld. De tevredenheid over de ondersteuning van de doelgroepen is minder groot en dit vraagt om verbetering. Ditzelfde geldt voor de netwerkkrol van het CCV.

Hoofdstuk 6

Activiteiten van het CCV

Met behulp van projectkaarten houdt het CCV in een maandsrapportage bij welke activiteiten het onderneemt. De projectkaarten worden gebruikt om de activiteiten te standaardiseren en de werkzaamheden te verantwoorden aan het ministerie van Justitie en het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. In deze projectkaarten worden alleen de projecten genoemd. Interne activiteiten, zoals administratie en management zijn hier niet in opgenomen.

Deze projecten van het CCV zijn ondergebracht in 10 programma's en één thema, namelijk Brandbeveiliging dat door al deze programma's heenloopt. Alle programma's zijn met de daarbij horende projecten apart in de maandsrapportage van het CCV opgenomen. Dit is niet het geval voor het thema Brand. Wel zijn er in de rapportage aparte projectkaarten voor 'Instrumenten' en 'Communicatie'.

Aan de hand van de eerste maandsrapportage van 2007 over de maanden januari en februari, zijn de activiteiten van het CCV per programma in kaart gebracht. Instrumenten en Communicatie worden in dit hoofdstuk gemakshalve ook programma's genoemd. De maandsrapportage van 2007 is actueel en sluit beter aan bij de andere onderdelen van dit rapport. Dit is van belang omdat de korte periode daarvoor als breekpunt wordt beschouwd binnen het CCV, wegens verhuizing en reorganisatie. Maar deze gegevens uit 2007 hebben slechts betrekking op de eerste twee maanden van dat jaar. Om deze reden is voor verschillende onderdelen ook een analyse over 2006 gedaan. Hierbij moet rekening worden gehouden met het feit dat de programma-indeling van 2007 iets verschilt van de indeling in 2006¹.

¹ In 2006 werden de volgende 8 programma's gehanteerd: Veilig Wonen en Samenleven, Veilig Ondernemen, Veilig Uitgaan en Recreëren, Veilig Verplaatsen, Veilig Leren en Werken, Gemeentelijk Veiligheidsbeleid, Bestuurlijk Handhaven, Internationaal en Overig. In 2007 werden de volgende 10 programma's gehanteerd: Veilig Samenleven, Gemeentelijk Veiligheidsbeleid, Bestuurlijk Handhaven, Veilig Wonen, Veilig Uitgaan, Veilig Recreëren, Veilig Verplaatsen, Veilig Leren, Veilig Ondernemen en VIP (Versterking Informatie Positie).

Tabel 6.1. Status van de acties per programma in 2007.

	aantal projec- ten	aantal acties	% van alle ac- ties	% lopende acties	% starten- de acties	% afgeron- de acties	% niet be- kend acties
Veilig Samenleven	14	63	23.5	47.6	14.3	4.8	33.3
Gem. Veiligheidsbeleid	3	19	7.1	52.6	21.0	0.0	26.3
Bestuurlijk Handhaven	7	31	11.6	80.6	0.0	0.0	19.4
Veilig Wonen	4	23	8.6	73.9	21.7	0.0	4.3
Veilig Uitgaan	3	10	3.7	90.0	0.0	0.0	10.0
Veilig Recreëren	2	7	2.6	57.1	0.0	0.0	42.9
Veilig Verplaatsen	4	25	9.3	60.0	32.0	4.0	4.0
Veilig Leren	1	0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Veilig Ondernemen	7	19	7.1	68.4	26.3	5.3	0.0
VIP	6	14	5.2	57.1	0.0	35.7	7.1
Instrumenten	7	25	9.3	60.0	0.0	4.0	36.0
Communicatie	4	13	4.9	61.5	0.0	0.0	38.4
totaal	62	249	100.0	61.9	12.4	4.4	21.3

De gegevens zijn afkomstig van het CCV zelf. Opdrachtgevers en andere partijen kunnen een andere mening hebben over het één en ander. Door uit te gaan van het kwalitatieve oordeel van het CCV zelf, wordt in ieder geval vermeden dat de voortgang van de programma's onderschat wordt.

Werkwijze

Zoals gezegd worden er in de maandsrapportage 2007 12 'programma's' (inclusief 'instrumenten' en 'communicatie' en exclusief het thema Brandbeveiliging) onderscheiden. Onder deze programma's zijn 62 projecten gerangschikt, waaronder weer 249 acties zijn opgenomen. Zo is in tabel 6.1 te zien dat bij het pro-

Tabel 6.2. Status van de acties per programma in 2006.

	aantal projec- ten	aantal acties	% van alle ac- ties	% lopende acties	% starten- de acties	% afge- ronde acties	% niet be- kend acties
Veilig Wonen en Sa- menl.	8	62	30.2	51.6	7.1	41.3	0.0
Gem. Veiligheidsbeleid	5	27	13.2	46.9	0.0	40.6	12.5
Bestuurlijk Handhaven	6	17	8.3	55.6	0.0	27.8	16.7
V. Uitgaan en Recreëren	1	5	2.4	20.0	20.0	60.0	0.0
Veilig Verplaatsen	3	16	7.8	55.6	0.0	25.6	18.9
Veilig Leren en Werken	1	5	2.4	0.0	0.0	100.0	0.0
Veilig Ondernemen	5	20	9.8	69.4	0.0	30.6	0.0
Internationaal en Overig	2	9	4.4	75.0	0.0	25.0	0.0
Kwaliteitsreg. en Instru.	5	11	5.4	50.0	33.3	16.7	0.0
Communicatie	4	33	16.1	32.8	0.0	67.2	0.0
totaal	40	205	100	51.3	4.7	38.3	5.6

gramma ‘Veilig Samenleven’ 14 projecten horen en dat bij deze 14 projecten in totaal 63 acties gepland staan. In de bijlage worden steeds de bevindingen per project getoond, in de tabel in de tekst alleen de bevindingen per programma. In dit hoofdstuk wordt eerst naar de status van de acties per programma en per project gekeken. Er wordt ook aandacht besteed aan het aantal uren dat er voor personeelsinzet begroot is. Vervolgens wordt ingegaan op de inhoud van de acties die voor de verschillende programma’s uitgevoerd worden.

De activiteiten worden daarna per programma in verschillende categorieën (kennis, instrumenten en algemeen) ingedeeld. Tenslotte wordt gekeken naar de kosten die voor 2007 begroot zijn en naar de opdrachtgevers van de verschillende activiteiten en worden eventuele verschillen met de 12-maandsrapportage van 2006 besproken.

Acties per programma en de status van de acties

Zoals eerder gesteld staan er voor de 12 programma’s die in de maandsrapportage onderscheiden zijn in totaal 249 acties gepland (zie tabel 6.1). Het programma Veilig Samenleven heeft in vergelijking met de andere programma’s het grootste aantal projecten (14) en acties (63; 24% van alle acties). Ook voor de programma’s Bestuurlijk Handhaven, Veilig Verplaatsen en Instrumenten zijn veel acties in de maandsrapportage opgenomen (31, 25 en 25 acties; 12, 9 en 9% van alle acties. Veilig recreëren heeft maar 7 acties (3% van alle acties) en bij Veilig Leren is nog geen enkele actie gepland.

Status acties

Aan de acties die bij de programma’s horen is een status toegekend door het CCV.

Tabel 6.3. Waardering van de acties in 2007. N=194 acties. Alleen berekend over acties met een status.

	% smileys ☺	% anti-smileys ☹	% neutrale smi- ley ☺	% geen smiley
Veilig Samenleven	31.7	4.9	48.8	14.6
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid	78.6	0.0	21.4	0.0
Bestuurlijk Handhaven	92.0	0.0	8.0	0.0
Veilig Wonen	27.3	0.0	59.1	13.6
Veilig Uitgaan	66.7	0.0	33.3	0.0
Veilig Recreëren	100.0	0.0	0.0	0.0
Veilig Verplaatsen	56.5	0.0	26.1	17.4
Veilig Leren ¹	---	---	---	---
Veilig Ondernemen	47.4	10.5	21.1	21.1
VIP	42.9	0.0	14.3	42.9
Instrumenten	66.7	0.0	33.3	0.0
Communicatie	37.5	0.0	0.0	62.5
Totaal	53.6	2.1	29.9	14.4

¹ Er zijn bij het programma Veilig Leren geen activiteiten met een status.

Tabel 6.4. Waardering van de projecten in 2006. N=194 acties.

	% smileys ☺	% anti-smileys ☹	% neutrale smi- ley ☺	% geen smiley
Veilig Wonen en Samenl.	75.0	0.0	25.0	0.0
Gem. Veiligheidsbeleid	60.0	20.0	20.0	0.0
Bestuurlijk Handhaven	66.7	16.7	16.7	0.0
V. Uitgaan en Recreëren	100.0	0.0	0.0	0.0
Veilig Verplaatsen	66.7	0.0	33.3	0.0
Veilig Leren en Werken	100.0	0.0	0.0	0.0
Veilig Ondernemen	60.0	40.0	0.0	0.0
Internationaal en Overig	100.0	0.0	0.0	0.0
Kwaliteitsreg. en Instru. Communicatie	40.0	0.0	60.0	0.0
Totaal	70.0	10.0	20.0	0.0

Een actie kan ‘lopend’ zijn (166 keer), ‘gestart’ (33 keer) of ‘afgerond’ (12 keer). Bij 58 acties is niet weergegeven wat de status is. 79% van de acties heeft dus een duidelijke status, maar bij de overige 21% is hoogstwaarschijnlijk nog niets ondernomen, want de actie is nog niet gestart. Omdat de projectkaarten van de maanden januari en februari zijn gebruikt, is dit niet verwonderlijk. Dergelijke acties zullen naar men mag aannemen later in het jaar worden opgestart.

Het programma Veilig Samenleven heeft in vergelijking met de andere programma’s het hoogste aantal acties, namelijk 63 (24% van alle acties), maar van deze acties is van 21 onbekend wat de status is (33%; bijlage tabel 1). Ook bij Veilig Recreëren, Instrumenten en Communicatie is een groot deel van de acties nog niet gestart (43, 36 en 38% onbekende status). Bij Veilig Wonen, Veilig Verplaatsen, Veilig Ondernemen en VIP zijn bijna alle acties lopend of startend.

Waardering acties en projecten

Op de projectkaarten is aan de acties behalve een status, zoals hiervoor besproken, ook een waardering toegekend door het CCV, namelijk door middel van zogenaamde ‘smileys’. Deze waardering wordt door de projectleider toegekend. Acties kunnen een positieve smiley krijgen ☺, een neutrale ☺ of een negatieve ☹, wat gezien kan worden als een waardetoekenning aan de voortgang van de actie¹. Zo kan er bij de status van de actie ‘startend’ staan, terwijl uit de negatieve smiley blijkt dat er in praktijk nog maar weinig ondernomen is of dat de actie inmiddels al ‘lopend’ had moeten zijn.

Uit tabel 6.1 kwam naar voren dat 78% van acties lopend, startend of afgerond is. Van deze 78% heeft 54% een positieve beoordeling², zo blijkt uit tabel 6.2 (een ☺), 2% een negatieve (☹) en 30% een neutrale (☺). Aan 14% van de acties is geen smiley toegekend. Vooral de acties van de programma’s Bestuurlijk Handha-

¹ Van de 249 acties hebben 36 geen status en geen smiley (15%), 28 wel een status maar geen smiley (11%) en 19 acties hebben geen status, maar wel een smiley (8%).

² Activiteiten waarvan de status onbekend is worden hier buiten beschouwing gelaten.

ven en Veilig recreëren hebben vaak een positieve waardering (92 en 100%). Bij de programma's Veilig Samenleven, Veilig Wonen en Communicatie hebben maar weinig acties een positieve waardering gekregen (32 %, 27% en 38 %).

Vergelijking met de 12 maandsrapportage 2006

Omdat de eerste maandsrapportage van 2007 op een relatief korte periode betrekking heeft, zijn de gegevens met 2006 vergeleken. Het voornaamste, en enigszins voorspelbare, verschil tussen de twee rapportages is dat in de 12 maandsrapportage van 2006 aanzienlijk meer projecten een status hebben en dat meer projecten afgerond zijn. Het percentage zonder status in de eerste maandsrapportage 2007 (21%) zal dus waarschijnlijk ook teruglopen in de loop van het jaar. In 2006 blijft echter een deel van de acties statusloos (6%).

Ditzelfde geldt voor het aantal acties dat niet is gewaardeerd met een smiley in de eerste maandsrapportage 2007: alle projecten in 2006 zijn voorzien van een smiley. Hierdoor is het percentage positieve smileys in 2006 hoger dan in 2007 (70%, 2007 54%), maar ook het percentage met een negatieve smiley (10%, 2007 2%). Het percentage dat neutraal gewaardeerd wordt is eind 2006 echter lager dan in 2007 (20%, 2007 30%). Als neutrale en negatieve smileys worden samengenomen is het beeld echter zeer stabiel (2007 32%, 2006 30%).

Samenvatting

In totaal zijn er 249 acties gepland, onder 62 projecten, die weer onder 12 programma's zijn gerangschikt. Het programma Veilig Wonen is het grootste programma van het CCV. Onder dit programma vallen meer projecten en acties dan onder elk ander programma.

Het grootste gedeelte van de 249 acties heeft een status (startend, lopend of afgerond), maar 21% niet. Van de acties met een status heeft circa de helft (54%)

Tabel 6.5. Begrote personeelsuren voor 2007 per programma en per status.

	alle uren	%	aantal gewogen uren			
			van alle uren	lopende acties	startende acties	afgeronde acties
Veilig Samenleven	6.895	20.0	2.122	813	227	3.734
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid	2.005	5.8	991	467	0	547
Bestuurlijk Handhaven	3.914	11.4	3.379	0	0	535
Veilig Wonen	6.582	19.1	6.163	400	0	19
Veilig Uitgaan	1.435	4.2	1.120	0	0	315
Veilig Recreëren	75	0.0	0	00	0	75
Veilig Verplaatsen	1.089	3.2	634	352	71	33
Veilig Leren	150	0.0	0	0	0	150
Veilig Ondernemen	3.190	9.3	2.165	980	45	0
VIP	1.770	5.1	1.574	0	196	0
Instrumenten	3.962	11.5	2.733	0	216	1.013
Communicatie	3.305	9.6	1.947	0	0	1.358
totaal	34.372	100.0	22.828	3.012	755	7.778

een positieve waardering en 32% een neutrale of negatieve. De acties van de programma's Veilig Wonen, Veilig Samenleven en Communicatie hebben minder vaak een positieve waardering. 17% van alle inmiddels gestarte acties heeft of geen of een negatieve waardering gekregen, wat vrij veel is. Als men de eerste maandsrapportage 2007 vergelijkt met de 12 maandsrapportage 2006 blijkt dat ook in 2006 circa eenderde van de projecten een neutrale of negatieve waardering krijgt, wat vrij veel is.

Begrote uren personeel

Per programma is een aantal uren personeel begroot voor 2007. In totaal zijn er 34.372 personeelsuren begroot (tabel 6.5). Voor de programma's Veilig Wonen en Veilig Samenleven zijn de meeste personeelsuren begroot. Voor programma Veilig Wonen 6.582 uren (19% van alle uren), die voornamelijk aan het Politie Keurmerk Veilig Wonen besteed zullen worden, namelijk 5.670 uren. Voor het programma Veilig Samenleven 6.895 uur (20% van alle uren), met als grootste project 'Radicalisering'. Bij dit project zijn er overigens nog geen lopende, startende of afgeronde acties.

Opmerkelijk is dat juist bij de twee programma's, waar de meeste personeelsuren voor begroot zijn, maar weinig acties een positieve waardering hebben (32 en 27%) zie tabel 6.3. Veel acties worden waarschijnlijk later in het jaar opgepakt.

Met behulp van de percentages in tabel 6.1 zijn deze uren per programma gewogen naar de status van de acties. Als er bijvoorbeeld bij het programma Veilig Samenleven 6895 personeelsuren begroot zijn en er bij dit programma 48% lopende acties zijn, dan wordt er bij dit programma 48% van de 6895 personeelsuren aan lopende acties besteedt. Dit is een globale benadering, die als indicatie voldoet.

22.828 uren gaan bij het CCV naar lopende acties, 3.012 naar startende acties, 755 naar afgeronde acties en 7.778 uren naar acties met een onbekende status, die dus nog gestart moeten worden.

Tabel 6.6 Begrote en gerealiseerde personeelsuren in 2006

	alle begrote uren	% van alle begrote uren	alle gerealiseerde uren	% van alle gerealiseerde uren
Veilig Wonen en Samenleven	8.788	29.3	6.400	24.4
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid	1.872	6.2	1.520	5.8
Bestuurlijk Handhaven	3.558	11.9	2.981	11.4
Veilig Uitgaan en Recreëren	1.080	3.6	900	3.4
Veilig Verplaatsen	1.070	3.6	800	3.1
Veilig Leren en Werken	290	1.0	250	1.0
Veilig Ondernemen	1.425	4.8	1.359	5.2
Internationaal en Overig	562	1.9	580	2.2
Kwaliteitsregistratie en Instrumenten	2.416	8.1	3.329	12.7
Communicatie	8.948	29.8	8.120	31.0
totaal	30.009	100.0	26.239	100.0

Vergelijking met 12 maandsrapportage 2006

Een vergelijking met 2006 leert dat het CCV in 2007 4.363 uren meer begroot dan in 2006 (15% meer). In 2006 werd van deze begrote uren 87% gerealiseerd. 13% werd niet gerealiseerd, bijvoorbeeld omdat men geen financiering kon vinden of omdat het project te weinig voortgang boekte. Dit zal in 2007 naar alle waarschijnlijkheid weer het geval zijn.

In 2007 zijn de vier belangrijkste programma's (qua uren) Veilig Samenleven, Veilig Wonen, Instrumenten en Bestuurlijk Handhaven. In 2006 waren de drie belangrijkste programma's Communicatie, Veilig Wonen en Samenleven en Bestuurlijk Handhaven. Vooral voor Communicatie zijn in 2007 aanzienlijk minder uren begroot (van 8.948 naar 3.305 uur). Deze uren zijn toegewezen aan de programma's en zover bekend betreft het geen koerswijziging maar een andere manier van administreren.

Samenvatting

Al eerder bleek dat het programma Veilig Samenleven in vergelijking met de andere programma's meer acties en projecten heeft. Het programma heeft ook meer begrote personeelsuren dan de andere programma's. Voor het programma Veilig Wonen zijn bijna net zoveel uren begroot als voor het programma Veilig Samenleven. Per project of actie zijn er gemiddeld bij Veilig Samenleven minder uren te besteden dan bij Veilig Wonen. Het aantal benodigde uren voor een programma zal echter vooral afhankelijk zijn van de inhoud van de actie of het project en minder van het aantal projecten of acties.

Activiteiten in categorieën

De verschillende activiteiten die in de projectkaarten zijn opgenomen, zijn in verschillende categorieën ondergebracht¹. Deze 17 categorieën (zie tabel 6.7, 6.8 en 6.9) vallen weer onder drie algemene typen activiteiten, namelijk:

- het verzamelen, bewerken en verspreiden van kennis,
- het ontwikkelen, evalueren, ondersteunen en stimuleren van instrumenten,
- werkzaamheden aan pilots en algemene ondersteuning.

Kennis

Onder 'kennis' verstaan wij hier het verzamelen van kennis, het samenvoegen van deze kennis in een brochure, handreiking of op de website en vervolgens de verspreiding van deze informatie bijvoorbeeld door vraagbeantwoording van de helpdesk, de Secondant of door middel van een bijeenkomst. Kennisverspreiding over instrumenten is opgenomen onder de kop 'instrumenten'.

¹ Soms is één activiteit bij verschillende categorieën ingedeeld. Zo behoort de activiteit: 'het verzamelen en verspreiden van kennis' tot twee categorieën: namelijk het verzamelen van kennis en het verspreiden van kennis. De activiteit wordt dan voor 0.5 aan beide categorieën toegeëld. Indien de activiteit tot drie categorieën hoort wordt 0.33 activiteit toegekend, etcetera.

Tabel 6.7. Aantal acties per categorie 2007.

	aantal acties	%
totaal kennis, waarvan.....	109	43.8
verzamelen en bruikbaar maken kennis	45.3	18.2
verspreiden kennis	63.8	25.6
totaal instrumenten, waarvan.....	85	34.1
ontwikkelen/herzien instrumenten	35	14.0
evalueren/monitoren instrumenten	11	4.4
ondersteunen/faciliteren instrumenten	16.5	6.6
stimuleren gebruik instrumenten door verspreiding informatie	22.4	9.0
totaal algemeen, waarvan.....	55	22.1
voorbereiden/ondersteunen e.d. pilots	11.0	4.4
terugkoppelen opdrachtgever	4.0	1.6
ondersteuning/bijeenkomsten algemeen	40	16.1
Totaal	249	100.0

In tabel 6.8 is te zien dat bij het CCV 109 acties gericht zijn op het verzamelen en verspreiden van kennis (44% van alle acties). 45 acties zijn gericht op het verzamelen en bruikbaar maken van informatie en 64 acties worden ondernomen om deze verworven kennis te verspreiden. Verzamelen van kennis heeft minder acties (17) dan het bewerken van kennis (28). Vooral voor het programma Veilig Samenleven wordt veel aan het maken van brochures gedaan (15 acties; tabel 6.8).

Het verspreiden van informatie via de website kent de meeste acties (31) en wordt vooral ondernomen bij Veilig Samenleven, Bestuurlijk Handhaven en Communicatie (6, 7 en 7 acties). Ook vraagafhandeling heeft veel acties (15 acties). Er zijn slechts enkele acties gericht op het verspreiden van kennis door mid-

Tabel 6.8 Aantal activiteiten van het CCV op het vlak van kennis 2007.

	verza- melen maken van brochu- re o.i.d.		kennis verspreiden door middel van.....					totaal kennis
			een brochu- re o.i.d.	help- desk of andere vraag- afhand.	artikel Secon- dant of vak- blad	website	bijeen- komst	
Veilig Samenleven	2.5	15.3	0.3	3.5	1.0	5.5	2.0	30.1
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid	1.0	1.0	0.0	2.0	0.0	4.0	2.0	10.0
Bestuurlijk Handhaven	4.0	1.5	4.5	5.0	0.0	7.0	1.0	23.0
Veilig Wonen	0.5	1.0	0.0	1.0	0.0	1.5	0.0	4.0
Veilig Uitgaan	2.0	0.0	0.0	1.0	0.0	1.0	0.0	4.0
Veilig Recreëren	0.5	2.0	0.0	1.0	0.0	2.5	0.0	6.0
Veilig Verplaatsen	2.5	4.0	3.5	1.0	0.0	2.0	0.0	13.0
Veilig Leren	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Veilig Ondernemen	0.3	1.3	1.3	0.0	0.0	0.3	0.0	3.2
VIP	4.0	1.0	0.0	0.0	0.0	1.0	0.0	6.0
Instrumenten	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Communicatie	0.0	1.0	0.5	0.0	2.0	6.5	0.0	10.0
totaal	17.3	28.1	10.1	14.5	3.0	31.3	5.0	109.3

del van een artikel in de Secondant (3) of door middel van het organiseren van bijeenkomsten (5; tabel 6.8). Bijeenkomsten die voornamelijk georganiseerd worden om mensen bij elkaar te brengen komen later aan bod.

Instrumenten

Op het terrein van instrumentenbeheer houdt het CCV zich bezig met de ontwikkeling en evaluatie van instrumenten en met ondersteuning en het faciliteren van het gebruik van de instrumenten. Tevens probeert het CCV het gebruik van de instrumenten te stimuleren door informatie over de instrumenten te verspreiden via de website, publicaties en door middel van bijeenkomsten.

Het CCV heeft 85 acties omtrent instrumenten gepland (34% van alle acties; tabel 6.9). De meeste acties zijn gepland bij Veilig Samenleven (17), Veilig Wonen (17), Veilig Ondernemen (11) en Instrumenten (25; tabel 6.9). Onder het programma Veilig Samenleven bevinden zich de instrumenten 'Buurtbemiddeling' en 'Gedragscodes', bij het programma Veilig Wonen zitten de 'Veiligheidseffectrapportage', het 'Politiekeurmerk veilig wonen' en de 'Urgente aanpak veiligheid', bij het programma Veilig Ondernemen het 'Keurmerk Veilig Ondernemen' en bij het programma Instrumenten zijn de instrumenten: 'certificatieschema's', 'Sprinklerinstallaties', 'Integrale Brandveiligheid Bouwwerken', 'cameratoezicht' en 'NEN' opgenomen.

Verreweg de meeste acties worden ondernomen om de instrumenten te ontwikkelen en herzien (35 acties, 41%). Dit gebeurt vooral vaak bij het programma

Tabel 6.9 Aantal activiteiten van het CCV op het terrein van **instrumenten** 2007.

	Instrumenten			Stimuleren gebruik door verspreiding informatie over instrumenten door...			totaal instrumenten
	ontwikkelen herzien	evalueren monitoren	ondersteunen faciliteren	publicaties website	bijeenkomsten		
Veilig Samenleven	2.0	4.0	6.5	1.8	1.3	1.3	17.0
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid Bestuurlijk	1.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	1.0
Handhaven	1.0	0.0	1.0	1.0	0.0	2.0	5.0
Veilig Wonen	7.0	1.0	3.0	1.0	3.0	2.0	17.0
Veilig Uitgaan	1.0	1.0	0.0	1.0	2.0	0.0	5.0
Veilig Recreëren	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Veilig Verplaatsen	4.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	4.0
Veilig Lereren	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Veilig Ondernemen	2.0	3.0	1.0	1.5	1.5	2.0	11.0
VIP	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Instrumenten	17.0	2.0	5.0	1.0	0.0	0.0	25.0
Communicatie	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
totaal	35.0	11.0	16.5	7.3	7.8	7.3	85.0

‘Instrumenten’ (17 acties). Voor kennisverspreiding met als doel het gebruik van het instrument te stimuleren worden in totaal 22 acties ondernomen (7 website, 8 publicaties, 7 bijeenkomsten). Slechts 11 acties worden ondernomen om de instrumenten te evalueren en 17 om ze te faciliteren. De nadruk ligt op ontwikkeling (35 acties).

Pilots en algemene acties

De derde globale categorie die hier onderscheiden is, bevat het werven, voorbereiden en coördineren en ondersteunen van pilots en een algemene component, namelijk het terugkoppelen naar de opdrachtgever en de ondersteuning en het organiseren van bijeenkomsten in het algemeen. Dus niet het organiseren van bijeenkomsten om kennis te verspreiden, zoals in de categorie ‘kennis’ en ook niet bijeenkomsten om het gebruik van een instrument te stimuleren, zoals in de categorie ‘instrumenten’.

Slechts enkele acties zijn gericht op pilots: 7 op het werven en voorbereiden en 4 op het coördineren en ondersteunen (tabel 6.10). Slechts 1 van deze 11 acties zit niet bij het programma Veilig Samenleven. In alle programma’s zijn slechts 4 acties gericht op terugkoppeling aan de opdrachtgever. Een groot aantal acties (40) wordt ondernomen ter algemene ondersteuning.

Samenvatting

Het CCV heeft voor 2007 iets meer acties gepland staan die te maken hebben met het verzamelen, verwerken en verspreiden van kennis (109), dan met het beheer van instrumenten (85). De meeste acties op het vlak van kennis zijn ingepland voor het maken van brochures en disseminatie via de website. Wat het beheer van

Tabel 6.10. Aantal activiteiten van het CCV op het terrein van pilots en algemeen 2007

	pilots		algemeen	
	werven en voorbereiden	coördineren en ondersteunen	terugkoppeling opdrachtgever	ondersteuning/bijeenkomsten algemeen
Veilig Samenleven	6.0	4.0	2.0	4.0
Gemeentelijk				
Veiligheidsbeleid	0.0	0.0	0.0	8.0
Bestuurlijk				
Handhaven	0.0	0.0	0.0	3.0
Veilig Wonen	0.0	0.0	1.0	1.0
Veilig Uitgaan	0.0	0.0	0.0	1.0
Veilig Recreëren	0.0	0.0	0.0	1.0
Veilig Verplaatsen	1.0	0.0	0.0	7.0
Veilig Leren	0.0	0.0	0.0	0.0
Veilig Ondernemen	0.0	0.0	1.0	4.0
VIP	0.0	0.0	0.0	8.0
Instrumenten	0.0	0.0	0.0	0.0
Communicatie	0.0	0.0	0.0	3.0
totaal	7.0	4.0	4.0	40.0

Tabel 6.11. Begrote personeelskosten, out of pocketkosten en baten 2007.

	begrote personeels- kosten	begrote out of pocket kosten	begrote baten	begrote per- soneels- kosten + out of pocket - baten	%
Veilig Samenleven	636.750	792.460	239.500	1.189.710	26.6
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid	180.450	110.000	0	290.450	6.5
Bestuurlijk Handhaven	352.260	103.000	113.650	341.610	7.6
Veilig Wonen	592.380	418.250	354.000	656.630	14.7
Veilig Uitgaan	129.150	45.000	0	174.150	3.9
Veilig Recreëren	6.750	6.000	12.750	0	0.0
Veilig Verplaatsen	98.010	109.600	26.250	181.360	4.1
Veilig Leren	13.500	14.000	27.500	0	0.0
Veilig Ondernemen	314.100	387.835	233.100	468.835	10.5
VIP	159.550	67.500	66.000	161.050	3.6
Instrumenten	356.580	285.100	331.500	310.180	6.9
Communicatie	297.450	400.000	0	697.450	15.6
totaal	3.136.930	2.738.745	1.404.250	4.471.425	100.0

instrumenten betreft, zijn de meeste acties bedoeld om de instrumenten te ontwikkelen en herzien.

Begrote kosten

In de maandsrapportage staat per project beschreven wat de begrote personeelskosten zijn. Dit is het aantal begrote uren maal 90 euro. Tevens is er een bedrag voor 'out of pocket kosten', dit zijn kosten voor ingehuurde expertise (bijvoorbeeld een extern bureau) en overige kosten (bijvoorbeeld zaalhuur) en tenslotte zijn er de baten, het geld dat het CCV buiten de financiering van de ministeries van Justitie en Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties ontvangt.

In totaal zijn er voor 2007 voor 3.136.930 euro personeelskosten begroot en 2.738.745 euro aan out of pocket kosten (tabel 6.11). Er worden 1.404.250 euro baten verwacht, waardoor er in totaal 4.471.425 euro aan subsidie door de ministeries van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en Justitie betaald zal worden (maximaal 5.000.0000).

Opmerkelijk is, dat de personeelskosten en de out of pocket kosten bijna even hoog liggen. Er wordt dus extern bijna evenveel besteed als intern, wat er op duidt dat het CCV veel werk uitbesteedt. De out of pocketkosten zijn het hoogste bij de projecten: Radicalisering (108.000), OK punten (261.300), Politiekeurmerk Veilig Wonen (369.000), Keurmerk Veilig Ondernemen (237.335), Ontwikkeling Certificatieschema's (120.000), CCV Medium (196.000) en Website Algemeen (109.000; bijlage tabel 6).

De baten zijn voornamelijk afkomstig uit het beheer van Instrumenten: bijvoorbeeld 354.000 euro Politiekeurmerk veilig wonen, 149.800 euro Keurmerk Veilig Ondernemen en het beheer van de Certificatieschema's 268.500 euro. Maar ook voor het project 'radicalisering' worden 229.500 euro aan baten verwacht

(bijlage tabel 6). Hierbij dient opgemerkt te worden dat de baten zijn ingecalculleerd door het CCV zelf en de opdrachtgever deze nog niet heeft goedgekeurd. De baten zullen na deze controle (veel) lager/afwezig zijn dan nu in tabel 6.11 staat.

Opvallend is, dat de projecten waaruit het CCV baten heeft, ook veelal de projecten zijn waarbij er hoge out of pocketkosten zijn.

Wanneer de personeelskosten en out of pocketkosten bij elkaar opgeteld worden en de baten ervan afgehaald, komt men, zoals eerder gesteld, op het bedrag waarvoor de ministeries van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en Justitie het CCV zullen subsidiëren.

Het programma Veilig Samenleven kost in vergelijking tot de andere programma's verreweg het meest, namelijk 1.189.710 euro. Dit programma wordt gevolgd door de uitgaven aan de programma's Communicatie (697.450 euro) en Veilig Wonen (697.450 euro). Tenslotte besteden de ministeries ook veel geld aan het programma Veilig Ondernemen (468.835 euro). Het programma VIP vereist de minste subsidie van alle programma's (161.050 euro; tabel 6.11).

Kosten en waardering

In tabel 6.13 kan afgelezen worden hoeveel kosten en baten er begroot zijn voor acties die een positieve, neutrale of negatieve waardering hebben gekregen¹. Het merendeel van de kosten, alsmede baten zijn er voor activiteiten met een positieve waardering (60% van totaal). Er zijn ook veel kosten en baten begroot voor activiteiten met een neutrale waardering (25%). 15% betreft activiteiten met een onbekende status en 1% activiteiten met een negatieve waardering.

Vergelijking met 12 maandsrapportage 2006

In de eerste maandsrapportage van 2007 komt naar voren dat de out-of-pocket

Tabel 6.12. Gerealiseerde personeelskosten, out of pocketkosten en baten 2006.

	personeelskosten	out of pocketkosten	baten excl. subsidie	begrote subsidie	%	begroot
V. Wonen en Samenl.	577.601	708.000	113.000	1.172.601	30,2	1.422.818
Gem. Veiligheidsbeleid	137.181	141.000	0	278.181	7,2	352.678
Bestuurlijk Handhaven	269.036	82.000	0	351.036	9,0	457.110
V. Uitgaan en Recreëren	81.225	30.000	0	111.225	2,9	187.470
Veilig Verplaatsen	72.200	40.000	0	112.200	2,9	174.568
Veilig Leren en Werken	22.563	26.000	0	48.563	1,2	39.172
Veilig Ondernemen	122.648	76.088	48.000	150.736	3,9	227.124
Internationaal en Overig	52.365	39.000	0	91.365	2,4	89.721
Kwaliteitsreg. en Instru.	300.442	210.500	245.000	265.942	6,8	269.046
Communicatie	732.830	572.000	0	1.304.830	33,6	1.383.578
totaal	2.368.091	1.924.588	406.000	3.886.679	100,0	4.603.285

¹ Berekend over de acties met een bekende status (afgerond, lopend of gestart).

Tabel 6.13. Kosten en waardering van de acties 2007. N=194 acties.

	begrote personeels- kosten	out of pocket kosten	baten	personeels- kosten + out of pocket - batens	%
smiley's ☺	2.137.386	1.071.574	685.859	2.523.101	59.7
neutrale smiley ☹	643.730	616.018	221.548	1.038.200	24.6
negatieve smiley ☹	23.870	21.461	1.538	43.793	1.0
onbekend	281.882	406.815	68.368	620.329	14.7
totaal	3.086.868	2.115.868	977.313	4.225.423	100.0

kosten vrijwel gelijk zijn aan de personeelskosten. Als men dit gegeven vergelijkt met de 12 maandsrapportage 2006 komt eenzelfde beeld naar voren. De begrote batens voor 2007 zijn echter 1.000.000 euro hoger dan de gerealiseerde batens in 2006. Als deze begrote batens niet gerealiseerd worden, kan de verhouding batenslasten uit balans raken.

Samenvatting

De kosten die door het CCV begroot zijn voor het personeel liggen op hetzelfde niveau als de begrote out of pocket kosten. Het CCV besteedt dus veel werk uit. Het grootste gedeelte van de kosten wordt door het ministerie van Justitie en het ministerie van BZK gedekt. De batens dekken slechts een deel van de kosten. Het merendeel van de kosten is begroot voor activiteiten die een neutrale of positieve waardering kennen.

Het programma Veilig Samenleven kost in 2007 het meeste geld. Zoals we al eerder gezien hebben zijn er voor dit programma ook het grootste aantal projecten, acties en personeelsuren begroot. In 2006 kostte het programma Communica-

Tabel 6.14. Aantal projecten per opdrachtgever 2007.

	BZK	Justitie	BZK en Justitie	CCV	College van Des- kund.	geen	an- ders
Veilig Samenleven	1	8	1	0	0	4	0
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid	3	0	0	0	0	0	0
Bestuurlijk Handhaven	5	0	0	0	0	1	1
Programma Veilig Wonen	3	0	0	0	0	1	0
Programma Veilig Uitgaan	0	1	0	0	0	2	0
Veilig Recreëren	1	0	0	0	0	1	0
Veilig Verplaatsen	3	0	0	0	0	1	0
Programma Veilig Leren	0	1	0	0	0	0	0
Programma Veilig Ondernemen	2	4	0	0	0	1	0
Programma VIP	0	0	0	0	3	6	0
Instrumenten	1	0	1	0	0	1	1
Communicatie	0	1	0	2	0	1	0
totaal	19	15	2	2	3	19	2
% van totaal	30.6	24.2	3.2	3.2	4.8	30.6	3.2

Tabel 6.15. Aantal projecten per opdrachtgever 2006.

	BZK	Justitie	BZK en Justitie	CCV	College van Des- kund.	geen	anders
V. Wonen en Samenl.	4	3	1	0	0	0	0
Gem. Veiligheidsbeleid	5	0	0	0	0	0	0
Bestuurlijk Handhaven	5	0	0	0	0	0	1
V. Uitgaan en Recreëren	0	1	0	0	0	0	0
Veilig Verplaatsen	3	0	0	0	0	0	0
Veilig Leren en Werken	0	1	0	0	0	0	0
Veilig Ondernemen	2	3	0	0	0	0	0
Internationaal en Overig	0	2	0	0	0	0	0
Kwaliteitsreg. en Instru. Communicatie	2	0	3	0	0	0	0
	0	1	0	3	0	0	0
totaal	21	11	4	3	0	0	1
% van totaal	52.5	27.5	10.0	7.5	0.0	0.0	2.5

tie het meeste geld.

Opdrachtgever

Op de projectkaarten staat per project aangegeven wie de opdrachtgever is. In 31% van de gevallen is de opdrachtgever het ministerie van BZK, voor 24% het ministerie van Justitie en bij 31% van de projecten is geen opdrachtgever, en daarmee geen financier, vermeld. Bij 3% van de projecten zijn BZK en Justitie samen opdrachtgevers, bij 3% staat het CCV zelf als opdrachtgever genoemd (gefinancierd uit de zogenaamde ‘vrije ruimte’), bij 5% het College van Deskundigen en bij 3% anders (tabel 6.15). Deze vrije ruimte maakt deel uit van de subsidie van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Het ministerie van BZK geeft vooral opdrachten voor projecten die onder de volgende programma’s vallen: gemeentelijk veiligheidsbeleid (3), bestuurlijk handhaven (5), veilig wonen (3) en veilig verplaatsen (3). Het ministerie van Justitie subsidieert vooral projecten onder het programma Veilig Samenleven (8) en Veilig Ondernemen (4). Het programma VIP heeft 6 projecten zonder opdrachtgever (tabel 6.14).

Vergelijking met 12 maandsrapportage 2006

In de eerste maandsrapportage 2007 valt op dat een groot deel van de projecten geen opdrachtgever, en dus geen financier, heeft. In tabel 6.15 staat weergegeven hoe deze situatie eind 2006 was: er waren geen projecten meer zonder opdrachtgever. Ook in de loop van 2007 zullen projecten een opdrachtgever krijgen of wegvallen omdat er geen opdrachtgever voor te vinden is en het project dus niet uitgevoerd kan worden.

Outputdoelstellingen

Voor 52 van de 62 projecten is er in de projectkaarten een doelstelling voor het jaar 2007 opgenomen. In deze doelstellingen staat beschreven wat er in 2007 bereikt moet worden. Bij 47 projecten is er sprake van een niet meetbare outputdoelstelling, bij 5 projecten is de outputdoelstelling wel meetbaar. Bij een project met een niet meetbare outputdoelstelling is het onmogelijk om na een jaar tijd te bepalen of het doel bereikt is en of het project goed is verlopen. Voorbeelden van niet meetbare outputdoelstellingen van het CCV zijn:

- 'Op lokaal niveau veiligheidsprofessionals ondersteunen met kennis en instrumenten, zodat zij in staat zijn om op lokaal en nationaal niveau de veiligheid te vergroten en meer specifiek voor dit project: zodat zij in staat zijn om het accent te leggen op de preventieve aanpak van de geweldsproblematiek'
- 'In algemene zin het stimuleren van de aanpak van overlast en verloedering (in de ruime zin van het woord) door gemeenten'
- 'Het inzichtelijk maken van de resultaten en benutting van bestuurlijke adviezen.'

Bij dergelijke doelstellingen is het niet mogelijk te bepalen of het doel bereikt is. Het is immers niet duidelijk wanneer er voldoende gesteund (1^e doelstelling), gestimuleerd (2^e doelstelling) of genoeg inzichtelijk is gemaakt (3^e doelstelling).

Bij meetbare outputdoelstellingen is het wel mogelijk te bepalen of het doel bereikt is. Bij deze doelstellingen wordt, zoals de naam al zegt, gewerkt met een beoogde meetbare output. De vijf meetbare outputdoelstellingen van de projecten van het CCV zijn:

- 'Het jaarlijks realiseren van 20 KVVU-projecten t/m 31 december 2008'.
- '5 afleveringen van Secondant, waaronder een dubbeldik zomernummer.'
- 'Na sluiting van de vierde tender (1 juni 2007) 10 tot 15 locaties die een subsidie ontvangen'.
- 'De doelstelling van het project is het uitvoeren van 4 pilots OK-punten met als doel het opdoen van ervaring voor een eventuele landelijke uitrol van OK-punten.'
- 'Organiseren van het congres Veilig Ondernemen in 2007.'

Na een jaar kan gemeten worden of er 20 KVVU-projecten tot stand zijn gekomen of er 5 Secondanten zijn uitgebracht of 10 tot 15 locaties een subsidie ontvangen, of er 4 pilots uitgevoerd zijn en of het congres door het CCV georganiseerd is. Anders gezegd, met meetbare outputdoelstellingen is het mogelijk te bepalen of het project 'geslaagd' is.

Ook voor 2006 zijn de doelstellingen gecategoriseerd naar "meetbaar" en "niet meetbaar". Uit de 12 maandsrapportage blijkt dat 10 van de 40 projecten een meetbare doelstelling hebben. De verwachting is dat ook in de loop van 2007 het aantal meetbare doelstellingen iets zal toenemen, bijvoorbeeld door verfijning van de opdracht door de opdrachtgever.

Samenvatting en conclusie

Met behulp van projectkaarten houdt het CCV in een maandsrapportage bij welke activiteiten het onderneemt. De volgende programma's zijn in de maandsrapportage 2007 onderscheiden: Veilig Samenleven, Gemeentelijk Veiligheidsbeleid, Bestuurlijk Handhaven, Veilig Wonen, Veilig Uitgaan, Veilig Recreëren, Veilig Verplaatsen, Veilig Leren, Veilig Ondernemen en VIP (Versterking Informatie Positie, Instrumenten en Communicatie (de laatste twee zijn strikt gezien geen programma's). Onder de 12 programma's zijn door het CCV 62 projecten gerangschikt, waaronder weer 249 acties zijn opgenomen.

Het programma Veilig Samenleven heeft in vergelijking met de andere programma's het grootste aantal projecten en acties. Ook voor de programma's Bestuurlijk Handhaven, Veilig Verplaatsen en Instrumenten zijn veel acties in de maandsrapportage opgenomen.

Aan de acties die bij de programma's horen is een status en een waardering toegekend door het CCV. In de eerste maandsrapportage 2007 zijn 166 acties lopend, 33 gestart, 12 afgerond en bij 58 acties is niet weergegeven wat de status is, wat er op duidt dat er hoogstwaarschijnlijk pas later in het jaar iets ondernomen wordt. Van de acties die een status hebben krijgt 54% een positieve beoordeling, 30% een neutrale en 2% een negatieve en aan 14% van de acties is geen beoordeling toegekend. Het programma Veilig Samenleven heeft in vergelijking met de andere programma's het hoogste aantal acties, maar van veel van deze acties is onbekend wat de status is en er is ook vaak geen beoordeling toegekend. Vooral de acties van de programma's Bestuurlijk Handhaven zijn vaak al gestart en hebben een positieve waardering. Omdat de eerste maandsrapportage van 2007 op een relatief korte periode betrekking heeft zijn de gegevens met 2006 vergeleken. Verschillen worden vooral gevonden in het aantal statussen en waarderingen dat is toegekend aan de acties en projecten, doordat in de loop van het jaar aan meer acties een status en waardering zal worden toegekend.

In totaal zijn er voor de programma's 34.372 personeelsuren begroot. Voor de programma's Veilig Wonen en Veilig Samenleven zijn de meeste personeelsuren begroot. De meeste uren zullen worden besteed aan het Politie Keurmerk Veilig Wonen en aan het Radicalisme project. In 2006 heeft men sterk ingezet op Communicatie. De meeste personeelsuren en kosten gingen hier naartoe.

44% van de acties van het CCV zijn in 2007 gericht op kennis: verzamelen, verwerken en verspreiden. 34% van de acties houden zich bezig met instrumenten: ontwikkeling, evaluatie en stimulering van gebruik. Tenslotte is 22% van de acties gericht op algemene ondersteuning, voornamelijk het organiseren van bijeenkomsten.

De begrote personeelskosten voor 2007 bedragen 3.136.930 euro, de begrote out of pocketkosten 2.738.745 en de baten 1.404.250 (exclusief subsidies van BZK en Justitie). Dit zal leiden tot een subsidieaanvraag bij het ministerie van BZK en het ministerie van justitie van 4.471.425. Het is opmerkelijk dat de out of pocket kosten vrijwel even hoog zijn als de personeelskosten. De meeste kosten zijn begroot voor het programma Veilig Samenleven en het programma Veilig Wonen. De baten zijn vooral afkomstig van het beheer van instrumenten en het project Radicalisering. Het merendeel van alle kosten is begroot voor activiteiten

die reeds een neutrale of positieve waardering hebben.

In 2007 zijn 15% meer personeelsuren begroot dan in 2006. In 2006 werd 13% van de uren niet gerealiseerd, bijvoorbeeld doordat het CCV geen financiering kon vinden of omdat het project te weinig voortgang boekte. In 2007 zal dit waarschijnlijk ook het geval zijn. Het percentage niet gerealiseerde uren kan in 2007 hoger komen te liggen, omdat een groot deel van de begrote baten nog niet is toegekend aan het CCV.

In de eerste maandrapportage 2007 heeft bijna eenderde van de projecten geen opdrachtgever. Verwacht kan worden dat de projecten uit 2007 ofwel alsnog een opdrachtgever krijgen ofwel gestopt zullen worden. In beide jaren is de grootste opdrachtgever het ministerie van BZK en op de tweede plaats het ministerie van Justitie. In 2006 had het CCV 3 en in 2007 heeft het CCV 2 projecten in eigen beheer, gefinancierd uit de zogenaamde 'vrije ruimte'. De vrije ruimte is onderdeel van de subsidie van het ministerie van BZK.

Evaluatie

Uit de eerste maandrapportage van het CCV van het jaar 2007 en de jaarrapportage 2006 komt een gematigd positief beeld naar voren. Grotendeels zijn de activiteiten die voor 2007 gepland staan gestart en van deze activiteiten krijgen de meeste een positieve waardering. Er zijn wel een aantal activiteiten die nog niet gestart zijn, maar dit is niet verwonderlijk aangezien dit de eerste maandrapportage van 2007 betreft. Wel zijn er vrij weinig activiteiten die een positieve waardering hebben gekregen (54%), maar dit zijn wel veelal de activiteiten waar het meeste geld voor begroot is.

Een punt dat zorgen baart, is dat de out of pocket kosten van het CCV vrijwel op hetzelfde niveau liggen als de personeelskosten. Er wordt door het CCV heel erg veel werk uitbesteed. Men kan zich afvragen of kosten- en kwaliteitsbewaking bij een dergelijke massieve uitbesteding van werk, wel altijd gegarandeerd kan worden.

Zeer zorgelijk is dat slechts enkele projecten een meetbare doelstelling hebben. Het CCV zou per project een meetbare outputdoelstelling moeten hebben. Hierdoor worden de resultaten van het CCV meetbaar en zichtbaar. Met meetbare outputdoelstellingen is het beter mogelijk om tegenover de opdrachtgevers rekening af te leggen. Ook is het zodoende voor het CCV zelf mogelijk om het eigen handelen kritisch tegen het licht te houden.

Hoofdstuk 7

Financiële situatie, notulen en scholing

In dit hoofdstuk worden achtereenvolgens de financiële situatie van het CCV, de notulen van de raden en commissies, het aantal personeelsleden en de scholingstrajecten binnen het CCV besproken.

Financiële situatie

In tabel 7.1 is de staat van baten en lasten van het CCV weergegeven. Deze staat heeft betrekking op de jaren 2004, 2005 en 2006. Van 2007 is de begroting opgenomen. Het CCV is in de loop van 2004 gestart waardoor in dit boekjaar veel minder is besteed dan in de andere jaren.

De baten van het CCV bestaan voornamelijk uit subsidies, grotendeels van de overheid, en de opbrengsten van de levering van diensten. De baten wegens levering van diensten bestaan grotendeels uit licentie-baten van certificerende instellingen en overige opdrachten, waaronder voornamelijk de door het Verbond van Verzekeraars betaalde bijdragen voor het thema Brandbeveiliging.

Directe projectkosten hebben betrekking op opgeleverde producten en diensten die direct zijn toe te wijzen aan de projecten. Het bedrag van de overige lasten in 2006 betreft voornamelijk de verbouwing van het nieuwe kantoor van het CCV in Utrecht. In de begroting voor 2007 zijn de baten niet onderverdeeld naar subsidie-baten en andere inkomsten. Vast staat wel dat het subsidiebedrag van de departementen de 5.000.000 niet zal overschrijden. Het is de vraag of het CCV deze baten zal kunnen realiseren, aangezien de begrote externe baten hoog zijn ingeschat (minimaal 1.742.000). In vergelijking met de voorgaande jaren is dit erg ruim.

De baten zijn in 2006 met 13% gestegen ten opzichte van 2005, het eerste volledige boekjaar. De verhouding tussen de subsidie-baten en de baten die verkregen zijn uit de levering van producten en diensten is in 2006 ten opzichte van 2005 toegenomen van 7% naar 9%.

Tabel 7.1. Staat van baten en lasten.

	2004		2005		2006		Begroting 2007 ¹	
	Bedrag	%	Bedrag	%	Bedrag	%	Bedrag	%
Baten								
Subsidiebaten	1.075.581	90.6	3.850.448	92.8	4.340.092	91.0	6.742.000	100.0
Baten wegens levering diensten	110.220	9.3	298.442	7.2	430.997	9.0		
Overige baten	1.069	0.1						
Totale baten	1.186.870	100.0	4.148.890	100.0	4.771.089	100.0	6.742.000	100.0
Lasten								
Personeelskosten	527.666	44.5	1.685.760	45.3	2.235.890	44.9	2.945.361	43.7
Huisvestingskosten	103.411	8.7	202.181	5.4	265.806	5.3	233.821	3.5
Advieskosten	200.588	16.9	143.482	3.9	157.977	3.2	124.000	1.8
Algemene bureaukosten	53.741	4.5	144.409	3.9	200.238	4.0	187.258	2.8
Afschrijvingen	985	0.1	13.240	0.4	21.423	0.4	91.500	1.4
Directe Projectkosten	300.479	25.3	1.547.363	41.6	1.903.588	38.2	3.159.745	46.9
Overige baten en lasten					230.514	4.6	-6.000	-0.1
Rente			-15.073	-0.4	-35.187	-0.7		
Totale lasten	1.186.870	100.0	3.721.362	100.0	4.980.249	100.0	6.735.685	100.0
Saldo van baten en lasten	0		427.528		-209.160		6.315	

¹ De begroting voor 2007 is in principe goedgekeurd door de departementen, met de opmerking dat de departementen het niet eens zijn met de begrote externe baten, omdat het CCV deze volgens hen nooit zal realiseren. Met de begrote subsidiebatens hebben de departementen wel ingestemd.

De lasten zijn in evenredigheid met de baten toegenomen. De personeels-, huisvestingskosten, bureau- en adviseringskosten zijn verhoudingsgewijs iets gedaald. De directe projectkosten zullen na een relatieve daling in 2006, volgens de begroting van 2007 vrij sterk stijgen met 8.7 procentpunten.

Notulen

Het functioneren van de interne organen van het CCV staat ter discussie, zo blijkt uit de interviews, en dit functioneren maakt ook deel uit van de vraagstelling van dit onderzoek. Om bij de evaluatie van het functioneren van de raden van het CCV niet uitsluitend afhankelijk te zijn van de subjectieve indrukken van de informanten, is ter aanvulling een beperkte inhoudsanalyse uitgevoerd op de notulen van de commissies

Tabel 7.2. Verdeling vergaderonderwerpen. Totaal aantal regels van drie vergaderingen.

	Inhoudelijk		Eigen commissie		Funct. CCV alg.		Totaal	
	Regels	%	Regels	%	Regels	%	Totaal	%
RvT	6	10.3	12	20.7	40	69.0	58	100
PAR	60	33.9	58	32.8	59	33.3	177	100
CCvD	196	44.2	17	3.8	230	51.9	443	100
TC Br	196	46.2	183	43.2	45	10.6	424	100
TC Cr	239	49.0	191	39.1	58	11.9	488	100
Totaal	697	43.8	461	29.0	432	27.2	1590	100

van het CCV. Daarnaast kwam uit de interviews naar voren dat de aanwezigheid van de leden van de commissies vaak laag was. Ook hiernaar is gekeken in de notulen.

Gekeken is hoeveel aandacht is geschonken aan inhoudelijke kwesties, aan het functioneren van de eigen commissie en aan het functioneren van het CCV in brede zin, tijdens de drie meest recente vergaderingen van de Raad van Toezicht, Programma Advies Raad, Centraal College van Deskundigen en Technische Commissies. De RvT vergadert minstens vier maal per jaar, de PAR tenminste twee keer per jaar, het CCvD ongeveer 3 keer per jaar en de TC's zo vaak als nodig is (ongeveer 5 keer per jaar). Van de RvT zijn geen notulen gebruikt, maar redelijk uitgebreide besluitenlijsten. De verhouding tussen deze drie vergaderonderwerpen is vastgesteld aan de hand van het aantal regels dat aan bepaalde onderwerpen werd besteed in de notulen van de vergaderingen. Deze notulen konden grotendeels alleen bekeken worden in het kantoor van het CCV, omdat het CCV deze notulen niet ter beschikking wilde stellen.

De inleidende vergaderpunten ('opening' en 'bespreking vorige vergadering') en de afsluitende vergaderpunten ('rondvraag' en 'besluitenlijst') zijn buiten beschouwing gelaten. Van de overige vergaderpunten is geteld hoeveel regels in de verschillende notulen van de commissies zijn besteed aan de drie onderwerpen. Inhoudelijke kwesties hebben betrekking op de ontwikkeling en de voortgang van de verschillende instrumenten en producten die het CCV in beheer heeft. Commissiezaken hebben betrekking op wat besproken is in de vergadering over het functioneren, functie en de koers van de eigen commissie. Het functioneren van het CCV in het algemeen betreft de algemene koers en positie van het CCV en van andere commissies en raden.

Tabel 7.3. Aanwezigheid van de leden tijdens drie vergaderingen van de raden.

	aanwezig			afwezig			totaal		%
	N	% incl. qq	% excl. qq	N	% incl. qq	% excl. qq	N incl. qq	N excl. qq	
RvT	22	81.5	72.2	5	18.5	27.8	27	18	100
PAR	22	56.4	43.3	17	43.6	56.7	39	30	100
CCvD	34	65.4	58.1	18	34.6	41.9	52	43	100
TC Br	39	67.2	61.2	19	32.8	38.8	58	49	100
TC Cr	36	73.5	67.5	13	26.5	32.5	49	40	100
Totaal	153	68.0	60.0	72	32.0	40.0	225	180	100

Hoewel deze analyse van de notulen weliswaar globaal is, geeft het toch een indruk van het functioneren van de commissies.

Resultaten

Volgens deze globale indicatie gaat 44% van de aandacht tijdens de vergaderingen van de verschillende organen naar inhoudelijke kwesties. Dit geldt in mindere mate voor de PAR (34%). Ook de RvT besteedt vrij weinig aandacht aan inhoudelijke zaken met betrekking tot instrumenten en dergelijke (10%, zie tabel 7.2), maar dit is logisch omdat dit orgaan zich meer richt op het functioneren van het CCV in algemene zin.

Aan onderwerpen die over het CCV in algemene zin gaan, wordt gemiddeld 27% aandacht geschonken in de notulen. De RvT en CCvD zitten ruim boven het gemiddelde met 69% en 52%. De TC's houden zich relatief weinig bezig met het functioneren van het CCV in de bredere zin.

Gemiddeld 29% van de notulen bestaat uit onderwerpen met betrekking tot het functioneren van de eigen commissie. De TC Brand en de TC Crimi besteden hier meer aandacht aan dan gemiddeld, namelijk 43%. Het CCvD besteedt relatief weinig tijd aan eigen commissiezaken, namelijk slechts vier procent. Geconcludeerd kan worden dat de commissies globaal genomen eenderde van hun aandacht geven aan bespiegelingen over hun eigen existentie. Dit lijkt vrij veel.

Tabel 7.3 geeft een indruk van de aanwezigheid van de leden van de verschillende vergaderingen. Gekeken is naar de drie laatste vergaderingen per commissie.

Gemiddeld was 68% van de leden van de diverse organen aanwezig. Dit is inclusief de qq-aanwezigen, meestal de directeur van het CCV, een andere waarnemer namens het CCV (meestal van het management team) en iemand van het CCV die het verslag maakt. Exclusief qq is de aanwezigheid 60%. Daarmee rekening houdend ligt het percentage aanwezigheid nog iets lager. De gemiddelde aanwezigheid bij de vergaderingen is hoger bij de RvT (82%; 72% excl. qq) en lager de PAR (56%; 43% excl. qq).

Personeel

Sinds de oprichting is het personeelsbestand verdubbeld (zie tabel 7.4). Vooral de afdeling Programma's is sterk uitgebreid van 4 naar 16 personen. De afdeling Communicatie is elk jaar de grootste of de op één na grootste afdeling.

Tabel 7.4. Personeelsleden van het CCV.

	2004	2005	2006	2007	Gemiddeld
Managementteam	3	3	3	3	3.0
Programma's	4	7	12	16	9.8
Communicatie	8	8	11	10	9.3
I&M	2	3	5	5	3.8
Support	2	5	5	4	4.0
Totaal	19	26	36	38	29.8

Tabel 7.5. Scholing in relatie tot geschatte personeelstijd.

	aantal scholingsdagen	geschatte werkdagen	% scholing
Managementteam	120	2.025	5.9
Programma's	134	6.615	2.0
Communicatie	46	6.278	0.7
I&M	22	2.565	0.9
Support	17	2.700	0.6
2 teamdagen	60		
62 intervisiedagen	1.872		
Totaal	2.271	20.183 ¹	11.3

¹ Gemiddeld aantal personeelsleden (zie tabel 7.4) maal drie jaar maal 225 dagen.

Scholing

Het CCV biedt haar medewerkers een aantal scholingstrajecten aan. Vanaf 2006 zou dit per werknemer 3% van de werktijd moeten zijn. Hier is in 2006 85.000 euro aan uitgegeven¹. Voor 2007 staat een vergelijkbaar bedrag begroot². Deze opleidingen richten zich volgens het CCV op:

- HRM functie (werving en selectie m.b.v. Public Spirit, functieprofielen en formatieplan);
- individuele opleidingen ter verbetering van deskundigheid (inhoud), vaardigheden (proces) en persoonlijke effectiviteit (houding en gedrag);
- teambuilding (op inhoud, vaardigheden, persoonlijke effectiviteit en een jaarlijkse teamdag)³.

Door geïnterviewden wordt gewezen op het dubieuze karakter van sommige trainingen (Avatar). Het is niet bekend welk deel van de trainingen door dergelijke zweverige trainers wordt verzorgd.

Tabel 7.5 geeft een overzicht van de scholing per afdeling en van de scholing via 2 teamdagen en 62 intervisiedagen, waar alle personeelsleden aan hebben deelgenomen. Het is niet bekend in welke jaren deze extra dagen hebben plaatsgevonden, daarom is uitgegaan van het gemiddelde personeelsbestand (tabel 7.4) bij de berekening van het aantal scholingsdagen.

Vooraf aan de intervisiedagen is erg veel scholingstijd besteed. Daarnaast valt op dat het managementteam met bijna 6% scholing veel meer getraind is dan de andere afdelingen. Alles bijeen genomen blijkt dat ongeveer 11% van de werktijd aan scholing is besteed.

¹ CCV 2007a.

² CCV 2006c.

³ CCV 2007b.

Samenvatting en conclusie

In de staat van kosten en baten (zie tabel 7.1) is te zien dat de baten en lasten sinds de oprichting van het CCV zijn gestegen. De begrote baten voor 2007 zijn nog niet goedgekeurd door de departementen en zijn ruim ingeschat.

Tijdens de vergadering van de verschillende organen van het CCV wordt veel over het eigen functioneren gepraat. De aanwezigheid van de leden is het hoogst bij de RvT (82%) en het laagst bij de PAR (56%; beide inclusief qq).

Ongeveer 11% van de werktijd van de personeelsleden van het CCV is aan scholing besteed. Vooral de leden van het Managementteam krijgen veel scholing.

Evaluatie

Op basis van de jaarrekening van voorgaande jaren kan gesteld worden dat de door het CCV begrote externe baten van 2007 hoogstwaarschijnlijk niet realistisch zijn. Het absentieïsme in raden en commissies is hoog en kan problematisch genoemd worden. Tot slot is de inzet van middelen voor scholing bijzonder ruim te noemen.

Hoofdstuk 8

Samenvatting, Conclusies en Aanbevelingen

In 2004 is het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) opgericht. Hiermee werden de werkzaamheden van verschillende stichtingen en initiatieven op het gebied van criminaliteitspreventie en veiligheid gebundeld en er werd beoogd meer lijn en samenhang in de verschillende activiteiten op het gebied van de criminaliteitspreventie te brengen. Het doel van het CCV is het veiligheidsbesef te verhogen en de kans op criminaliteit te verminderen door een bijdrage te leveren op het terrein van criminaliteitspreventie en veiligheid¹. Het CCV tracht deze doelstelling te realiseren door publiek-private samenwerking (PPS) en door een schakel tussen praktijk en beleid te vormen (CCV 2006a).

Het CCV heeft een vrij complexe structuur en sinds de oprichting in 2004 is er geregeld gesleuteld aan de inhoud van de werkzaamheden en aan de programma-punten. De oprichters van het CCV zijn de ministeries van Justitie en BZK, het Verbond van Verzekeraars, werkgeversorganisatie VNO-NCW, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en de Raad van de Hoofdcommissarissen. De ministeries van Justitie en BZK zijn de hoofdfinanciers. Om het aantrekkelijk te maken voor andere publieke en private organisaties om te participeren in het CCV, wordt een gepaste afstand tussen het CCV en de departementen in acht genomen (CCV 2006b).

Twee en een half jaar na de oprichting bestaat er bij de Directie Strategie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de Directie Sanctie- en Preventiebeleid (DSP) van het Ministerie van Justitie behoefte aan inzicht in het functioneren van het CCV. Om die reden is er een evaluatieonderzoek uitgevoerd. In dit onderzoek is onder andere nagegaan hoe tevreden de partners en doelgroepen zijn met de taakinfilling en met de producten van het CCV. Ook het functioneren van de organisatie en van verschillende organen binnen het CCV is onderzocht.

¹ Akte van oprichting, 01-07-2004.

Opzet

De probleemstelling van het onderzoek valt uiteen in twee delen, die betrekking hebben op het interne en op het externe functioneren van het CCV. Met betrekking tot het externe functioneren gaat het met name om de vraag hoe tevreden de doelgroepen zijn over de diensten, producten en toegankelijkheid van het CCV. Met betrekking tot het interne functioneren gaat het om de vraag of de organisatievorm van het CCV past bij zijn taken en om de vraag hoe het managementteam functioneert.

Ter beantwoording van deze vragen zijn drie deelonderzoeken uitgevoerd. Ten eerste is er een inventarisatie gemaakt van projecten en werkzaamheden per programma. Er is gekeken naar het aantal projecten, de voortgang van deze projecten, de personeelskosten en de kosten en baten per project. Ten tweede zijn er 27 interviews uitgevoerd met afnemers, (ex)medewerkers, oprichters, opdrachtgevers en met deelnemers aan de adviesorganen van het CCV. Afhankelijk van de positie van de respondent lag het accent tijdens de interviews op het interne of externe functioneren. Daarnaast is er ook een aantal meer informele gesprekken gevoerd met betrokkenen. Ten slotte is er een schriftelijke vragenlijst uitgezet onder 619 (potentiële) afnemers. Hierop reageerde 53% van de aangeschreven organisaties. De vragenlijst had onder andere betrekking op de bekendheid van het CCV, het gebruik van de producten van het CCV en de tevredenheid over het CCV en haar producten. In dit rapport zijn de geïnterviewden ‘informant’ of ‘sleutelfiguur’ genoemd, de geënquêteerde (potentiële) afnemers zijn aangeduid als ‘organisaties’.

Extern functioneren

Het externe functioneren heeft betrekking op de relatie tussen het CCV en de doelgroepen en de tevredenheid over en de visie van de doelgroepen op het CCV.

Bekendheid bij de doelgroep

Uit de enquête blijkt dat vier op de vijf organisaties bekend is met het CCV. Dit percentage is iets hoger bij gemeenten (89%), arrondissementparketten (90%) en RPC's (100%). De brandweer (57%) en de brancheorganisaties (51%) zijn minder goed op de hoogte van het bestaan van het CCV. Uit de interviews komt naar voren dat meer naamsbekendheid belangrijk wordt gevonden, maar vooral ook dat het CCV het imago krijgt van een betrouwbare organisatie en meer onomstreden wordt. Op dit moment is het imago van het CCV volgens een deel van de informanten nog slecht, omdat het CCV als een rommelige organisatie overkomt en de informanten niet altijd tevreden zijn over de kwaliteit die het CCV levert.

Uit de enquête blijkt dat de publicaties van het CCV, zoals brochures en folders, van groot belang zijn voor de bekendheid van het CCV. De publicaties zorgen immers voor contact tussen organisaties en het CCV en de meeste organisaties kennen het CCV via de publicaties. Ook via de website komen organisaties in aanraking met het CCV. Dit is het communicatiemiddel waarmee men het meest frequent te maken heeft. Vooral de media, maar ook persoonlijk contact spelen een ondergeschikte rol.

75% van de organisaties kent volgens de enquête de programma's van het CCV. Het programma Gemeentelijk Veiligheidsbeleid is het bekendste programma (56%) en wordt het meest gebruikt (24%). De politie kent veel programma's, de brancheorganisaties en brandweer veel minder.

79% van de organisaties kent de instrumenten van het CCV. De meeste bekendheid hebben de twee keurmerken: Politie Keurmerk Veilig Wonen (63%) en Keurmerk Veilig Ondernemen (61%). Deze twee instrumenten worden ook het meest gebruikt (28% en 30%). Het minst bekend is het instrument Kleine blusmiddelen 2005 (12%). Ook hier geldt dat de politie meer instrumenten kent dan andere organisaties.

Kwaliteit van de producten en diensten van het CCV

De organisaties geven in de enquête aan de verschillende aspecten van de kwaliteit van het CCV een ruime voldoende (zie tabel 5.21). Zo krijgt de kwaliteit van het CCV over het algemeen een 7.1 en het gemiddelde van de rapportcijfers voor verschillende aspecten van het CCV is een 6.9.

Op een enkele uitzondering na blijkt uit de enquête dat de organisaties zowel bij de instrumenten als bij de programma's aanzienlijk meer tevreden zijn over de informatieverstrekking vanuit het CCV dan over de ondersteuning vanuit het CCV (tevredenheid informatieverstrekking: 83% en 71% tevredenheid; ondersteuning 65% en 56%). Dit komt overeen met het lage rapportcijfer voor ondersteuning bij implementatie van een instrument of keurmerk, een 6.3.

Uit de interviews blijkt dat de informanten het niet eens zijn over het kennisniveau en de deskundigheid van het CCV. Ongeveer de helft van de informanten is niet positief over het kennisniveau, maar wel positief over de manier waarop kennis wordt vergaard. Anderen vinden dat het te lang duurt voordat de organisaties antwoord krijgen vanuit het CCV en dat de antwoorden niet toereikend zijn. Uit de enquête blijkt dat men juist vrij positief is over de deskundigheid en expertise van het CCV. De organisaties geven hier een 7.1 voor.

Tijdens de interviews kwam daarnaast nog enkele keren ter sprake dat de bijeenkomsten die het CCV organiseert van slechte kwaliteit en slecht georganiseerd zijn. Ook hier blijkt uit de vragenlijst het tegenovergestelde: het CCV krijgt voor 'door CCV georganiseerde bijeenkomsten' juist een 7.2.

Het programma Gemeentelijk veiligheidsbeleid wordt verreweg het meest verkozen als belangrijkste programma voor de organisaties en 71% van de gebruikers van dit programma heeft baat bij het CCV. Hierbij speelt een rol dat een groot gedeelte van de steekproef uit gemeenten bestaat. De programma's Veilig recreëren, Veilig verplaatsen, Veilig leren en Veilig samenleven worden maar zelden uitgekozen als belangrijkste programma. Veilig recreëren en Veilig leren hebben echter nog vrijwel geen invulling, waardoor de organisaties nog niet in contact zijn gekomen met deze programma's.

De twee keurmerken, Politiekeurmerk Veilig Wonen en Keurmerk Veilig Ondernemen worden vaak verkozen als belangrijkste instrument, zijn het meest bekend en worden veel gebruikt. Meer dan de helft van de organisaties die contact hebben gehad met het CCV over deze instrumenten, heeft hier baat van gehad (resp. 71% en 54%). Deze wat magere resultaten bij de waardering voor 'baat' bij de instrumenten

en programma's komt overeen met de resultaten van de interviews. De meeste informanten zien het beheer van de regelingen, certificeringen en instrumenten als een belangrijke taak van het CCV, maar over de manier waarop het CCV deze functie uitvoert zijn sommige geïnterviewden weinig enthousiast. Een deel van de informanten geeft aan dat het CCV af en toe traag werkt, vaak te laat producten oplevert en dat de producten kwalitatief gezien niet altijd goed zijn.

Regelmatig wordt tijdens de interviews gesteld dat het CCV een te breed programma heeft. Meer de diepte ingaan met een kleiner aantal programma's zal volgens sommige informanten de kwaliteit van de prestaties ten goede komen. In het begin is men te ambitieus geweest door een te uitgebreid programma op te stellen, zo zegt men. Ook vinden sommigen dat het CCV zich te veel heeft geconcentreerd op de communicatie in plaats van op kwaliteit. Het CCV werd hierin gesteund door de Raad van Toezicht. Uit de activiteitenanalyse blijkt ook dat het CCV in 2006 veel tijd en geld heeft geïnvesteerd in communicatie.

Verdeling taken met andere instanties

Meerdere instanties houden zich naast het CCV bezig met veiligheid, bijvoorbeeld het WODC, NSCR, universiteiten, VVN, RPC's, justitie, BZK, VNG en de gemeenten zelf. Tijdens de interviews is gevraagd wat de informanten van de huidige verdeling van taken vinden.

De meeste geïnterviewden zien het belang in van een verzamelpunt voor kennis met betrekking tot veiligheidskwesties. Een deel van de informanten vindt het CCV geschikt als informatieverzamelend punt. Anderen maakt het niet uit waar het kenniscentrum is. Daarnaast wordt geopperd dat branchespecifieke kennis beter bij de branches zelf kan blijven. De branche weet beter aan welke informatie behoefte is en kan de benodigde informatie sneller vergaren, omdat de lijn met de praktijk veel korter is.

Netwerkvorming

Naast informatieverdeling en -verspreiding heeft het CCV de taak om organisaties te informeren en te ondersteunen bij het invoeren van preventie-instrumenten en dit te stimuleren en te faciliteren, onder andere door netwerkvorming. Over deze netwerkvorming is men redelijk positief. De geïnterviewden vinden het echter wel wenselijk dat het CCV nog actiever wordt in het netwerken. De informanten geven ook aan dat er binnen het CCV veel personeels- en functiewisselingen zijn, waardoor de organisaties niet altijd weten met wie ze contact moeten opnemen en waardoor de werknemers van het CCV zelf nog maar een klein netwerk hebben kunnen opbouwen. In de enquête krijgt het CCV voor 'bij elkaar brengen van organisaties' een 6.6, wat iets lager is dan de andere rapportcijfers.

Relatie met de departementen

Op dit moment zijn de hoofdfinanciers van het CCV het ministerie van BZK en het ministerie van Justitie. Een aantal geïnterviewden vraagt zich af of het CCV hierdoor een onafhankelijke positie kan innemen ten opzichte van de private partijen. Door verschillende informanten wordt gezegd dat het CCV de opdrachten voor private par-

tijen minder grondig uitvoert dan de opdrachten voor de publieke partijen. Ook het programma wordt volgens de informanten grotendeels bepaald door de departementen. Volgens sommigen werkt dit belemmerend voor de ontwikkeling van het CCV. Hierbij moet worden opgemerkt dat op één programma na (Brandbeveiliging) alle programma's gesubsidieerd worden door de publieke partijen en dat alleen het Verbond van Verzekeraars als private partij financier is van het CCV.

De werkrelatie tussen de departementen en het CCV is volgens veel informanten niet optimaal te noemen. Deze moeilijke relatie tussen CCV en departementen wordt in de hand gewerkt door de onduidelijke opdrachtverlening door de departementen, zegt men. Deze opvatting wordt duidelijk bevestigd door het feit dat slechts enkele van de 62 projecten van het CCV een meetbare outputdoelstelling hebben (zie hierna). Onplezierige discussies over te behalen resultaten zijn dan moeilijk te vermijden.

Publiek-private samenwerking

Een doel van het CCV is het stimuleren van publiek-private samenwerking. Deze PPS vindt op twee manieren plaats. Op de eerste plaats is het CCV opgericht door publiek-private partijen en de weerslag van deze vorm van PPS, namelijk de oprichting, vindt men terug in de vertegenwoordiging van publieke en private partijen in de raden en commissies van het CCV.

Daarnaast worden door het CCV publieke en private partijen bijeengebracht bij het ontwerpen van keurmerken, instrumenten en regelingen en bij de implementatie daarvan. De organisaties geven aan deze PPS in de vragenlijst een 6.4, wat het op één na laagste rapportcijfer is dat gegeven is aan verschillende aspecten van het CCV. In de interviews zijn de reacties op de PPS positiever, maar er wordt wel gezegd dat het CCV hier actiever in moet worden.

Gewenste ontwikkelingen

Vrij veel informanten zien graag dat het CCV de producten beter praktisch toepasbaar maakt, onder andere door zich toe te leggen op het verzamelen van best practices. Dit punt wordt ook regelmatig genoemd door de organisaties in de enquête.

Verder is het CCV volgens de informanten te veel afhankelijk van de departementen, de hoofdfinanciers. De private partijen hebben volgens hen minder invloed op het programma van het CCV. Op de vraag of het CCV een meer onafhankelijke positie van de departementen aankan, antwoordt een deel dat het CCV het aankan, maar het merendeel heeft daar zijn twijfels bij.

De prestaties zouden verbeteren als de opdrachten aan het CCV duidelijker zouden worden geformuleerd. Tot slot kan volgens sommigen het aantal programma's van het CCV beter verminderd worden, zodat het CCV meer in de diepte kan gaan met een kleiner aantal programma's.

De respondenten van de enquête noemen als verbeterpunten vooral 'ondersteuning bij implementatie van instrument/keurmerk' (17%), 'advies over instrument/keurmerk' (14%) en 'toepasbaarheid keurmerken' (11%). Net als de geïnterviewden, wijzen sommige organisaties er bovendien op dat het belangrijk is de bestaande instrumenten goed uit te werken.

Intern functioneren

Het intern functioneren betreft de organisatievorm van het CCV en het functioneren van het managementteam.

Management

Een aantal informanten noemt de goede kwaliteiten van het management van het CCV, zoals de sterke persoonlijkheid, de omgang met externe relaties, het trainingstraject voor medewerkers en het in tweeëneenhalf jaar ordenen van een grote hoeveelheid projecten tot iets consistentes.

Een groot deel is echter van mening dat het management een te grote ambitie heeft, waardoor te veel projecten worden aangenomen om uit te groeien tot een grote organisatie. Ook is er kritiek op de managementkwaliteiten als zodanig: de organisatie wordt een chaos genoemd, er wordt gesproken van veronderstelde willekeur in de toekenning van salarisschalen en de manier waarop sommige medewerkers zijn vertrokken wordt door sommigen weinig fraai genoemd. Anderen zijn echter van mening dat er goed met het personeel wordt omgegaan.

In de interviews wordt het hoge personeelsverloop genoemd als oorzaak van verschillende problemen. De medewerkers vertrekken volgens de sleutelfiguren relatief snel, omdat zij het CCV zien als een opstapje in hun carrière, zij geen potentie zien in het CCV, ze vinden dat ze te weinig ruimte hebben gekregen om zelf dingen te ondernemen of omdat zij problemen hebben met het management.

Ondanks de kritiek op de interne organisatie van het CCV, wordt ook gezegd dat het moeilijk is voor een organisatie om na tweeëneenhalf jaar al compleet georganiseerd te zijn. Een organisatie heeft toch tijd nodig om zijn koers en structuur te bepalen. Het is volgens deze informanten te vroeg om nu al te beoordelen of het CCV goed functioneert.

Structuur raden en commissies

Het CCV heeft een aantal raden en commissies, namelijk de Raad van Toezicht, de Programma Advies Raad, het College van Deskundigen, de Technische Commissie Crimi en de Technische Commissie Brand. Zij hebben voornamelijk een adviserende functie voor het CCV, maar kunnen ook van belang zijn bij het meer bekend maken en promoten van het CCV.

Uit de interviews blijkt dat veel informanten de huidige structuur van raden en commissies binnen het CCV overdadig vinden. Zij vinden dat de rolverdeling onduidelijk is en ze geven aan dat er geen duidelijke koers is. Iets dergelijks blijkt ook uit de analyse van de notulen van de verschillende raden en commissies. De commissies vergaderen globaal genomen eenderde van hun tijd over hun eigen functioneren.

Binnen de raden lijkt de balans tussen de publieke en de private partijen een rol te spelen. Zo hebben de private partijen weinig invloed op het programma van het CCV, omdat zij niet de hoofdfinanciers zijn. Ook is de aanwezigheid van de partijen op de vergaderingen gering. Volgens de informanten, doordat de onderwerpen een hoog abstractieniveau hebben en ver weg staan van de praktijk. Uit de analyse van de

notulen blijkt dat de afwezigheid tijdens de vergaderingen inderdaad hoog is. Gemiddeld eenderde van de leden van de raden was afwezig. De PAR zit hier boven met 44% afwezigheid.

Projecten en programma's van het CCV

Met behulp van projectkaarten houdt het CCV in een maandsrapportage bij welke activiteiten het onderneemt. In totaal zijn er voor 2007 249 acties gepland, onder gebracht bij 62 projecten, die weer onder 12 programma's zijn gerangschikt. Het programma Veilig samenleven is het grootste programma van het CCV. Onder dit programma vallen meer projecten en acties dan onder elk ander programma.

Het grootste gedeelte van de 249 acties heeft een status (startend, lopend of afgerond), maar 21% niet. Met het oog op de behaalde resultaten in 2006 valt te verwachten dat het aantal acties zonder status in de loop van 2007 zal verminderen. Van de acties met een status krijgt circa de helft (54%) een positieve waardering van het CCV zelf. De acties van de programma's Veilig wonen, Veilig samenleven en Communicatie hebben minder vaak een positieve waardering. 17% van alle inmiddels gestarte acties heeft of geen, of een negatieve waardering gekregen, wat vrij veel is.

Het CCV heeft voor 2007 meer acties gepland staan die te maken hebben met het verzamelen, verwerken en verspreiden van kennis (44%), dan met het beheer van instrumenten (34%). Tenslotte is 22% van de acties gericht op algemene ondersteuning, voornamelijk het organiseren van bijeenkomsten.

Het CCV besteedt veel werk uit. De kosten van uitbesteed werk zijn ongeveer even hoog als de eigen personeelskosten. Het merendeel van de kosten is begroot voor activiteiten die een neutrale of positieve waardering kennen

In totaal zijn er voor de programma's 34.372 personeelsuren begroot. Voor de programma's Veilig Wonen en Veilig Samenleven zijn de meeste personeelsuren begroot. De meeste uren zullen worden besteed aan het Politie Keurmerk Veilig Wonen en aan het Radicalisme project.

De belangrijkste opdrachtgevers zijn het ministerie van BZK en het ministerie van Justitie. Een andere opdrachtgever is het Verbond van Verzekeraars. Daarnaast voert het CCV een aantal projecten uit in eigen beheer (gefinancierd uit de 'vrije ruimte'). Deze vrije ruimte is onderdeel van de subsidie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Voor 52 van de 62 projecten is er in de projectkaarten een doelstelling voor het jaar 2007 opgenomen. Van deze 52 doelstellingen zijn er slechts 5 meetbaar. Bij 92% van de projecten is het dus onmogelijk om na een jaar te bepalen of een doel bereikt is en of het project goed verlopen is. In 2006 waren 10 van de 40 doelstellingen meetbaar.

Toekomst CCV intern

Suggesties ter verbetering van de interne structuur zijn dat het CCV zichzelf strakker en daadkrachtiger moet organiseren, waardoor duidelijk wordt wat het CCV wil bereiken. Daarbij moeten de commissies en raden een duidelijkere agenda krijgen. Op dit moment is niet duidelijk wat welke commissie doet, waardoor men regelmatig in

elkaars vaarwater zit, zo wordt gezegd. Men vergadert onnodig veel over dezelfde onderwerpen. Een heldere taakomschrijving kan de oplossing bieden.

Ten slotte wordt geopperd dat het CCV meer op decentraal niveau zou kunnen gaan functioneren. Gemeenten moeten allemaal een eigen veiligheidsbeleid ontwikkelen en hiervoor kan het CCV een belangrijke kennisbron zijn.

Conclusies

Bekendheid

Ondanks het feit dat nogal wat informanten de bekendheid van het CCV laag noemen, kan gesteld worden dat het met deze bekendheid redelijk is, hoewel er altijd ruimte is voor verbetering. Daarbij moet worden aangetekend dat sommige programma's en instrumenten vrij onbekend zijn bij de doelgroepen.

Deze bekendheid is vooral verworven door de 'papieren' producten van het CCV en door de website en niet door allerlei andere activiteiten, zoals aandacht van de media of deelname aan bijeenkomsten.

Contact

De meeste organisaties kennen het CCV, maar veel minder organisaties hebben contact met het CCV (telefonisch, face to face of per e-mail).

Kwaliteit

De informanten, die vrij dicht betrokken zijn bij het CCV, zijn vrij negatief over de kwaliteit. Maar de organisaties, die op wat grotere afstand staan, zijn over het geheel genomen tevreden.

Voor de kwaliteit van de producten en van de informatievoorziening wordt door de organisaties gewaardeerd, maar de kwaliteit van de ondersteuning is minder.

Kerntaken

De kerntaken van het CCV zijn informatievergaring en –verspreiding, het signaleren van trends, ontwikkelingen en knelpunten in de praktijk, het stimuleren van het gebruik van instrumenten en advies bij het gebruik, het ondersteunen en faciliteren van netwerken, innovatie van instrumentenontwikkeling en kwaliteitsbewaking en het doen van financiële verstrekkingen.

De taak 'informatievergaring en –verspreiding' wordt naar behoren uitgevoerd door het CCV en de organisaties hebben hier ook veel baat bij. De uitvoering van de taak 'signaleren van trends, ontwikkelingen en knelpunten in de praktijk' is voor verbetering vatbaar: het CCV zou onder andere meer op de praktijk moeten inspelen.

De kwaliteit van de producten is redelijk, maar de taak ‘stimuleren gebruik van instrumenten en advies bij gebruik’ kan verbeterd worden en deze taak wordt duidelijk minder gewaardeerd dan ‘informatievergaring en –verspreiding’, die, zoals gezegd, goed gewaardeerd wordt.

Ook de netwerkfunctie is voor verbetering vatbaar, het CCV moet op dit gebied een actievere rol gaan spelen.

Financiële verstrekkingen doet het CCV niet meer, zo blijkt uit de begroting 2007.

Verschillende doelgroepen

Het CCV bedient de gemeenten redelijk tot goed, maar ondervindt minder waardering bij de andere partijen, zoals politie en brancheorganisaties. Dit heeft mogelijk te maken met de overdracht van taken naar het CCV.

Instrumenten

Tussen de waardering voor de keurmerken, PKVW en KVO, en de waardering voor de andere instrumenten zitten grote verschillen. De twee keurmerken worden veel belangrijker gevonden, zijn veel bekender en worden veel meer gebruikt dan de andere instrumenten.

Relatie departementen

De relatie met de departementen, de belangrijkste financiers, is een moeizame. Dit komt door onduidelijkheden. Enerzijds door onduidelijkheid over de onafhankelijke positie van het CCV, zoals blijkt uit het feit dat zowel in de Raad van Toezicht als in het Directeurenoverleg beslissingen worden genomen over de koers van het CCV. Anderzijds ontstaan er onduidelijkheden over de inhoud van de projecten doordat de doelstellingen van deze projecten noch door de departementen, noch door het CCV concreet geformuleerd worden.

Publiek-private samenwerking

De publiek-private samenwerking op het niveau van de organisatie als geheel komt maar moeilijk van de grond. Dit komt doordat de private partijen nauwelijks meefinancieren en er geen uitzicht is op uitbreiding van deze private financiering. Uit de literatuur blijkt dat (de perceptie van) een gedeeld belang een eerste voorwaarde is voor een succesvolle PPS, maar de private partijen hebben vrijwel geen direct belang bij de algemene activiteiten van het CCV, die vooral maatschappelijke waarde hebben. (Of onderkennen dit belang onvoldoende of rekenen erop dat de departementen toch wel zullen betalen, wat op hetzelfde neer komt.)

Ook aan andere voorwaarden voor een succesvolle PPS is niet of nauwelijks voldaan, zoals duidelijkheid, realistische verwachtingen en inbedding in een bestaande netwerkstructuur. Het ontbreekt aan duidelijkheid over taak en functie van het

CCV, zoals onder andere blijkt uit het feit dat daar veel over gesproken wordt in raden en commissies. En de verwachtingen over het CCV waren aanvankelijk te hoog gespannen. Verder kon er geen gebruik worden gemaakt van een al bestaande netwerkstructuur om de PPS vorm te geven en enkele netwerkpartijen hebben een deel van hun taken tegen hun zin afgestaan aan het CCV.

Ook op het niveau van de ‘werkvloer’, het ontwerpen van instrumenten en het toepassen daarvan, komt de PPS niet goed van de grond, zodat ook op dat niveau verbeteringen mogelijk zijn.

Management

Het management wordt geroemd voor het beheer van externe relaties en de deels geslaagde ambitie het grote aantal projecten tot een consistent geheel aaneen te smeden. Maar het management wordt ook gelaakt vanwege gebrekkig projectbeheer, onvriendelijk en onhandig personeelsmanagement en te grote, vooral te brede, ambities. Het management heeft nagelaten de kwaliteit van de producten op de eerste plaats te stellen. Ook door de zeer omvangrijke uitbesteding van werk, zoals blijkt uit de hoge out-of-pocket kosten, is de kwaliteitsbewaking in het nauw gekomen.

Structuur

Het grote aantal raden wordt overbodig genoemd en het blijkt inderdaad dat deze raden veel van hun tijd verdoen aan filosoferen over het eigen functioneren. Ook de absentie in deze raden is hoog.

Evaluatie

Het CCV ziet zich geplaatst voor een lastige opgave. Het moet een evenwicht vinden tussen private en publieke partijen, tussen twee departementen en een onafhankelijke opstelling, tussen zo verschillende terreinen als kleine blusmiddelen en sociale veiligheid, tussen inhoud en communicatie, tussen naamsbekendheid en kwaliteit en tenslotte tussen kennis verzamelen en toepassing van die kennis in de praktijk. Op al deze punten moeten keuzes gemaakt worden en iedere keuze iets meer naar de ene kant kan bijzonder boze gezichten ten gevolge hebben aan de andere kant, bijvoorbeeld bij verontwaardigde departementen of zich gepasseerd voelende private partijen.

Tegen die achtergrond is het niet zo verwonderlijk dat het CCV vrij veel weerstanden blijkt op te roepen bij de direct betrokkenen, zoals blijkt uit de interviews. Het beeld dat oprijst uit de enquêtes, afgenomen bij organisaties die wat minder direct betrokken zijn bij het CCV, is positiever, maar ook niet eclatant positief. Gezien de moeilijke positie van het CCV mag een niet zo goede pers begrijpelijk zijn. Daar moet onmiddellijk aan worden toegevoegd dat een aantal van de keuzes van het CCV ook niet erg gelukkig schijnt te zijn geweest.

- Men heeft, gesteund door de Raad van Toezicht, te zwaar ingezet op versterking van het imago. Dit heeft nauwelijks effect gehad, de bekendheid is grotendeels via traditionele wegen, zoals inhoudelijke publicaties en de website, verkregen.
- Men heeft gekozen voor een veel te breed gedefinieerd werkveld.
- Het personeels- en projectmanagement heeft te wensen overgelaten.
- Men heeft van de departementen talloze opdrachten geaccepteerd zonder duidelijke doelstellingen en men heeft de daardoor ontstane ruimte ook niet benut door de doelstellingen zelf te concretiseren.
- Men heeft nagelaten onverkort en als eerste te kiezen voor kwaliteit bij de uitvoering van de lopende taken.

De belangrijkste misser van het CCV is dat het de problemen te lijf is gegaan door een keuze voor imago op een zo'n breed mogelijk veld, gewapend met vage doelstellingen en weinig aandacht voor de lopende zaken. Een keuze voor uitmuntende kwaliteit op een beperkt gebied van waaruit langzaamaan wordt verder gebouwd, had waarschijnlijk meer effect gesorteerd.

Hoewel dit een evaluatieonderzoek is van het CCV, en niet van zijn twee belangrijkste opdrachtgevers, kan hier voor de evenwichtigheid aan worden toegevoegd dat de beide betrokken departementen ook steken hebben laten vallen. Men heeft onduidelijkheden gecreëerd door een Raad van Toezicht te installeren, maar de feitelijke bevoegdheden deels binnenshuis te houden, door onduidelijke opdrachten voor projecten af te geven, door op een onduidelijke wijze zogenaamde 'vrije ruimte' toe te staan en mogelijk ook door ruimhartige financiering¹. En men heeft zich illusies gemaakt over PPS, wat na een zorgvuldige analyse, met name van de belangen van de verschillende partijen, misschien te vermijden was geweest.

Aanbevelingen

Dit onderzoek is gericht op evaluatie van het CCV en deze evaluatie is in bovenstaande paragraaf te vinden. Gedetailleerde aanbevelingen hoe nu verder te gaan behoren niet tot de onderzoeksopdracht, maar een schets van de richting waarin gezocht zou kunnen worden volgt volledigheidshalve hieronder. Daaraan voorafgaand moet opgemerkt worden dat aanbevelingen nooit dwingend volgen uit onderzoeksresultaten. Onderzoek kan aan het licht brengen wat er mis ging, maar daaraan zijn geen rechtstreekse conclusies te verbinden over dat wat in de toekomst wel zal werken.

¹ Dit is een indruk van de onderzoekers, die bevestigd is door informanten. Hoe realistisch de financiering is geweest in het licht van de prestaties valt overigens buiten dit onderzoek. Dit is geen accountantsonderzoek. De ruime inzet van middelen voor scholing (geschat op 11% van de personeelsuren) is een indicatie dat het CCV een ruim budget heeft.

Gezien de onderzoeksbevindingen ligt het voor de hand een aantal wijzigingen door te voeren. Deze wijzigingen zullen er in ieder geval toe moeten leiden dat de belangrijkste problemen verholpen worden. De aanbevelingen zijn geschreven vanuit het perspectief van de beide betrokken departementen, die immers opdracht voor dit onderzoek hebben gegeven en die op basis daarvan wijzigingen in hun beleid overwegen. Omdat deze departementen ook veruit de belangrijkste financiers zijn van het CCV en het niet te verwachten is dat het CCV op korte termijn belangrijke andere financieringsbronnen zal aanboren, heeft het ook weinig zin de aanbevelingen uit een ander perspectief te formuleren.

Een kernprobleem van het CCV is de op sommige punten matige kwaliteit. Hoewel er wel verbeteringen worden gesignaleerd, is een beoordeling met een 7 min niet hoog genoeg om tevreden achterover te leunen. Kwaliteitsverbetering kan bereikt worden op twee manieren, namelijk door strikte omschrijving en doorlopende toetsing van het productieproces of door een incentive in te bouwen om hoge kwaliteit te leveren.

Enerzijds kunnen de huidige opdrachtgevers de vrijheid van het CCV sterk inperken en al het doen en laten van het CCV nog sterker controleren. Dit komt neer op beheersing van het proces en het is de klassieke bureaucratische oplossing. De eventuele nadelen zijn bekend: er is geen garantie dat de kwaliteit werkelijk zal toenemen door meer controle, de incentives daarvoor ontbreken immers nog steeds, en de beheerskosten zijn hoog. In feite zou deze oplossing betekenen dat het CCV een uitvoeringsafdeling van de departementen wordt. Een onaantrekkelijke optie in een tijd dat het ambtenarenbestand zal worden ingekrompen.

Anderzijds zouden de departementen kunnen overwegen het CCV daadwerkelijk 'op afstand' te plaatsen, dat wil zeggen niet langer te sturen door de gang van zaken binnen het CCV te controleren, maar alleen door op de kwaliteit van de output in relatie tot de kosten te letten. Een dergelijke verzelfstandiging van het CCV moet er op den duur ook toe leiden dat het CCV in concurrentie met andere aanbieders dingt naar opdrachten van de overheid. Door deze vrije concurrentie wordt een krachtig incentive ingebouwd kwaliteit te leveren.

Een keuze voor de tweede optie wordt hier dus voorgestaan. De achterliggende reden is dat de producten van het CCV heterogeen en variabel zijn. Bij de productie van een homogene dienst, die een grote mate van stabiliteit kent door de tijd (water, elektriciteit, in mindere mate openbaar vervoer), kan het efficiënt zijn de kwaliteit te bewaken door uitgebreide regelgeving en met controlesystemen, hoewel daar discussie over is. Maar het CCV levert geen homogeen product, maar een breed scala aan heterogene diensten, die bovendien veranderen afhankelijk van de maatschappelijke ontwikkelingen. Kwaliteitsbewaking door regelgeving en door uitgebreide beheersmechanismen zal zodoende steeds tot fricties leiden, omdat de beheerssystemen doorlopend achterlopen op de nieuwe ontwikkelingen.

Indien de opdrachtgevers de aanbeveling het CCV te verzelfstandigen overnemen, dan is de verdere inrichting van het CCV niet langer een zaak voor de opdracht-

gevers, maar voor het CCV zelf. Daarom wordt er hier ook niet uitvoerig op ingegaan. Maar voor het geval de opdrachtgevers deze centrale aanbeveling niet overnemen, worden enkele punten aangestipt.

Een serieus probleem is het gebrek aan duidelijkheid in de opdrachtformuleringen en het CCV blijkt ook zelf niet in staat te zijn deze onduidelijkheden uit te buiten door de programma's een zodanige inhoud te geven dat de opdrachtgevers tevreden zijn. Dit is uiteraard vrij eenvoudig te repareren, namelijk door de opdrachten strakker en meetbaar te formuleren. Departementen moeten hun sturing beperken tot de inhoud door duidelijke opdrachtverlening af te geven met concrete doelstellingen tegen reële prijzen. Wat de financiering betreft verdient het ook aanbeveling meer dan momenteel op basis van (duidelijk omschreven) projecten te financieren, zodat de koppeling tussen kosten en producten duidelijker wordt.

Het ligt voor de hand de opdrachten die het CCV goed vervult (keurmerken bijvoorbeeld) minder snel op de vrije markt te plaatsen dan de opdrachten, die het CCV volgens de opdrachtgevers slecht vervult (Radicalisering bijvoorbeeld).

Het CCV kan momenteel een deel van het budget naar eigen goeddunken besteden. Hoe groot dit deel is, blijkt niet uit de begroting en dat geeft al aan dat een en ander niet strak geregeld is. Er is geen bezwaar tegen een organisatie, die maatschappelijk relevante taken vervuld, 'vrije ruimte' te geven, maar daarover moet helderheid bestaan. De vrije ruimte moet als duidelijke post op de begroting verschijnen. Verantwoording kan achteraf plaatsvinden en op grond van die verantwoording kan besloten worden hoe groot de vrije ruimte voor het volgend jaar zal zijn en welke activiteiten, die het afgelopen jaar in de vrije ruimte ondernomen zijn, voor reguliere financiering de komende jaren in aanmerking komen.

De vertegenwoordigers van de departementen zijn vaak absent op vergaderingen van raden en commissies. De departementen moeten hun deelname aan deze commissies heroverwegen. Als zij willen deelnemen, dan zullen ze altijd aanwezig dienen te zijn.

De sterke gerichtheid van het CCV op communicatie en pr moet worden afgezwakt. Uit het onderzoek blijkt dat de bekendheid van het CCV langs traditionele weg, namelijk inhoudelijke publicaties, tot stand gekomen is. Daarvoor in de plaats moet er een sterke gerichtheid komen op inhoudelijke kwaliteit.

Het management van het CCV dient versterkt of vervangen te worden, zodanig dat deze heroriëntatie van het CCV op kwaliteit realiseerbaar is.

Het sterkste punt van het CCV is de informatievergaring en –verspreiding. Het verdient aanbeveling vooral dit sterke punt verder uit te bouwen.

Het CCV dient aandacht te geven aan de momenteel moeizame verhouding met bepaalde partners (politie, brancheorganisaties).

Wat de interne structuur van het CCV betreft, dient er gesnoeid te worden in het aantal raden en commissies. Te overwegen valt de Programma Advies Raad op te doeken en haar taak toe te vertrouwen aan de Raad van Toezicht, voor zover het de inhoudelijke sturing in globale zin betreft. Voor de specifieke inhoudelijke sturing zou men per programma een begeleidingscommissie kunnen installeren, die circa twee keer per jaar bijeenkomt, uitsluitend bemoeienis heeft met de inhoud van het desbetreffende programma en is samengesteld uit vertegenwoordigers van de afnemers, de wetenschappelijke en de ambtelijke wereld.

Een dubbele beheersstructuur (Raad van Toezicht en Directeurenoverleg) dient vermeden te worden.

Publiek-private samenwerking tenslotte, kan beter met minder hoge verwachtingen omgeven worden en dient zich in alle rust te ontwikkelen in de praktijk.

Bijlagen

Hoofdstuk 3 Opzet van het onderzoek

Bijlage 1: Vragenlijst

Bijlage 2: Indeling van gemeenten naar stedelijkheid

Hoofdstuk 4 Interviews

Bijlage 1: Overzicht van informanten

Hoofdstuk 5 Het functioneren van het CCV volgens de doelgroepen

Tabellenbijlage

Hoofdstuk 6 Activiteiten van het CCV

Tabellenbijlage

H3: Bijlage 1

**Vragenlijst Waardering
Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid
(het CCV)**

Bij welke organisatie werkt u?

.....

Wat voor een organisatie is dat?

- gemeente
- politie regionaal niveau
- politie district niveau
- RPC
- arrondissementsparket
- brandweerkorps regionaal niveau
- brandweerkorps gemeentelijk niveau
- universiteit
- onderzoeksbureau
- adviesbureau
- anders, namelijk.....

Hoeveel personen zijn er bij uw organisatie werkzaam?

- minder dan 20 personen, namelijk personen
→ wilt u de vragenlijst invullen voor de gehele organisatie?
- meer dan 20 personen, namelijk personen
→ wilt u de vragenlijst invullen voor een onderdeel (afdeling) van uw organisatie dat u goed kunt overzien? Kunt u hier opschrijven welke afdeling of onderdeel dat is (bijvoorbeeld afdeling veiligheid)?

.....
Hoeveel mensen werken er op deze afdeling?

..... personen

Bureau Driessen
Sociaal Wetenschappelijk Onderzoek
Hiëronymusplantsoen 8
3512 KV Utrecht
tel: 030 - 2334779
www.bureaudriessen.nl

1. Wat is uw functie binnen uw organisatie/afdeling en hoe lang heeft u deze functie?

.....
.....

..... jaar en maanden

2. Hoe heeft uw organisatie/afdeling het CCV leren kennen? **Wilt u één kruisje zetten.**

- mijn organisatie/afdeling kent het CCV niet
- door de website
- door publicaties (bijv. brochures)
- via de media
- door het blad Secondant
- door een online nieuwsbrief
- door persoonlijk contact
- doordat zij een bijeenkomst organiseerden
- door hun aanwezigheid op een bijeenkomst
- anders, namelijk.....

3. Welke activiteiten kent uw organisatie/afdeling van het CCV? **U kunt meerdere kruisjes zetten.**

- mijn organisatie/afdeling kent het CCV niet
- de website
- publicaties (bijv. brochures)
- het blad Secondant
- een online nieuwsbrief
- persoonlijk contact
- organiseren van een bijeenkomst
- aanwezigheid op een bijeenkomst
- anders, namelijk.....

4. Wanneer had uw organisatie/afdeling voor het eerst contact met het CCV of maakte uw organisatie/afdeling voor het eerst gebruik van de diensten of producten van het CCV (regelingen, best-practices, handreikingen, keurmerken, website etcetera)?

- in (maand)..... (jaar)
- dit is mij onbekend
- nooit contact gehad of ergens gebruik van gemaakt → wilt u verder gaan met vraag 9

5. Hoe vaak heeft uw organisatie/afdeling het afgelopen jaar contact gehad met het CCV?

	0 keer	1-5 keer	6-10 keer	11 keer of meer
door het zoeken van informatie op website CCV	☐	☐	☐	☐
via deelname aan bijeenkomst van het CCV	☐	☐	☐	☐
opvragen of downloaden brochures/publicaties	☐	☐	☐	☐
per e-mail contact	☐	☐	☐	☐
telefonisch contact	☐	☐	☐	☐
persoonlijk contact (niet telefonisch)	☐	☐	☐	☐

6. Hoeveel personen, **buiten uzelf**, hebben voor zover u weet, het afgelopen jaar bin-
nen **uw organisatie/afdeling** contact met het CCV (gehad) of gebruik gemaakt
van de diensten of producten van het CCV?

(ongeveer) personen

7. Hoe is het eerste **persoonlijke** contact (per email, telefonisch of face to face) tot
stand gekomen? **Wilt u één kruisje zetten.**

- er is tot op heden geen persoonlijk contact geweest.
- mijn organisatie/afdeling heeft contact gezocht met het CCV
- het CCV heeft contact gezocht met mijn organisatie/afdeling
- door de aanwezigheid van het CCV op een bijeenkomst van

.....
 doordat het CCV een bijeenkomst organiseerde, namelijk

.....
 anders, namelijk

8. Waarvoor heeft uw organisatie/afdeling **persoonlijk** contact (per email, telefo-
nisch of face to face) met het CCV? **U kunt meerdere kruisjes zetten.**

- er is tot op heden geen persoonlijk contact geweest
- zij bieden ons specialistische kennis over criminaliteitspreventie en veiligheid
- zij adviseren ons over één of meer instrumenten/regelingen/keurmerken e.d.
- zij ondersteunen ons bij implementatie van één of meer instrumenten/regelingen/keurmerken e.d.
- zij brengen ons in contact met andere veiligheid- en criminaliteitspreventieorganisaties
- zij organiseren/faciliteren bijeenkomsten, waar wij aan deelnemen
- anders, namelijk

9. Weet uw organisatie/afdeling dat het CCV zich bezighoudt met onderstaande pro-
gramma's?

- nee → wilt u verder gaan met vraag 17
- ja → gebruikt u diensten en producten m.b.t. deze programma's, is er contact geweest met het CCV en had uw organisatie daar baat bij?

<i>Programma's</i>	wij weten dat dit een pro- gramma is bij het CCV	wij gebruiken 'producten/ dien- sten' van het CCV rond dit programma	contact gehad met het CCV over dit programma	baat gehad bij het CCV m.b.t. dit programma
1. veiligheid en criminaliteits- preventie in het algemeen	☐	☐	☐	☐
2. gemeentelijk veiligheidsbeleid	☐	☐	☐	☐
3. bestuurlijk handhaven	☐	☐	☐	☐
4. veilig wonen	☐	☐	☐	☐
5. veilig uitgaan	☐	☐	☐	☐
6. veilig recreëren	☐	☐	☐	☐
7. veilig verplaatsen	☐	☐	☐	☐
8. veilig samenleven	☐	☐	☐	☐
9. veilig leren	☐	☐	☐	☐
10. veilig ondernemen	☐	☐	☐	☐
11. brandbeveiliging	☐	☐	☐	☐

10. Welke twee programma's uit vraag 9 zijn voor uw organisatie/afdeling het belangrijkste?

nummer..... en nummer

11. Op welke wijze helpt of ondersteunt het CCV uw organisatie/afdeling op deze twee belangrijkste programma's?

eerste programma

- informatieverstrekking
- advisering
- begeleiding
- faciliteren (bijv. bijeenkomsten)
- anders, namelijk.....

tweede programma

- informatieverstrekking
- advisering
- begeleiding
- faciliteren (bijv. bijeenkomsten)
- anders, namelijk.....

12. In hoeverre is uw organisatie/afdeling tevreden met de **ondersteuning** van het CCV op deze twee belangrijkste programma's?

eerste programma

- zeer tevreden
- tevreden
- ontevreden
- zeer ontevreden
- n.v.t.

tweede programma

- zeer tevreden
- tevreden
- ontevreden
- zeer ontevreden
- n.v.t.

13. In hoeverre is uw organisatie/afdeling tevreden met de **informatieverstrekking** van het CCV op deze twee belangrijkste programma's?

eerste programma

- zeer tevreden
- tevreden
- ontevreden
- zeer ontevreden
- n.v.t.

tweede programma

- zeer tevreden
- tevreden
- ontevreden
- zeer ontevreden
- n.v.t.

14. Zou het CCV uw organisatie/afdeling beter kunnen helpen of ondersteunen of de informatieverstrekking kunnen verbeteren m.b.t. deze twee programma's?

- nee
- ja, namelijk.....

15. Zijn er behalve het CCV ook andere organisaties die uw organisatie/afdeling ondersteunen op deze twee programma's? Zo ja, welke zijn dat?

- nee
- ja, namelijk.....

16. Wat zoekt of vindt uw organisatie/afdeling bij deze organisaties wat het CCV niet biedt?

.....

17. Weet uw organisatie/afdeling dat het CCV zich bezig houdt met onderstaande thema's?

- nee → wilt u verder gaan met vraag 18
 ja → gebruikt uw organisatie/afdeling diensten en producten m.b.t. deze thema's, is er contact geweest met het CCV en had uw organisatie/afdeling daar baat bij?

Thema's	wij weten dat dit een thema is bij het CCV	wij gebruiken 'producten/diensten' van het CCV rond dit thema	contact gehad met het CCV over dit thema	baat gehad bij het CCV m.b.t. dit thema
geweld	☐	☐	☐	☐
jeugd	☐	☐	☐	☐
wijken	☐	☐	☐	☐
bedrijfsleven	☐	☐	☐	☐

18. Zijn er programma's/thema's/onderwerpen/projecten rond preventie waarvan uw organisatie/afdeling wilt dat het CCV zich er (ook) mee bezig gaat houden?

- nee
 ja, namelijk.....

Is (zijn) dit (deze) onderwerp(en) van groot belang voor uw organisatie/afdeling?

- n.v.t. belangrijk, maar niet essentieel
 ja van groot belang niet zo belangrijk

19. Kent uw organisatie/afdeling onderstaande instrumenten van het CCV (zoals keurmerken, regelingen, richtlijnen en dergelijke)?

- nee → wilt u verder gaan met vraag 24
 ja → heeft uw organisatie/afdeling deze instrumenten gebruikt, contact gehad met het CCV over deze instrumenten en baat gehad bij het CCV?

	wij kennen dit instrument	wij gebruiken dit instrument	contact met CCV gehad over dit instrument	baat gehad bij het CCV m.b.t. dit instrument
Keurmerken				
Politiekeurmerk Veilig Wonen	☐	☐	☐	☐
Keurmerk Veilig Ondernemen	☐	☐	☐	☐
Regelingen en andere instrumenten				
BORG Beveiligingsbedrijf 2005	☐	☐	☐	☐
BORG Particuliere Alarmcentrale	☐	☐	☐	☐
Brandmeldinstallaties 2002	☐	☐	☐	☐
Kleine Blusmiddelen 2005	☐	☐	☐	☐
Beoordelingsrichtlijn Cameratoezicht	☐	☐	☐	☐
Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	☐	☐	☐	☐
Veiligheids Effect Rapportage	☐	☐	☐	☐
Buurtbemiddeling	☐	☐	☐	☐
Urgente Aanpak Bedrijvenlocaties	☐	☐	☐	☐
Handreiking Gedragcodes	☐	☐	☐	☐
Integrale Veiligheids Aanpak Betrokkenen:				
IVAB model voor samenwerking	☐	☐	☐	☐
een ander instrument, namelijk	☐	☐	☐	☐
.....				

20. Welke twee instrumenten (zie vraag 19) zijn voor uw organisatie/afdeling het belangrijkste?

n.v.t.

..... en

21. In hoeverre is uw organisatie/afdeling tevreden over de **ondersteuning** van het CCV m.b.t. deze twee belangrijkste instrumenten?

eerste instrument

zeer tevreden

tevreden

ontevreden

zeer ontevreden

n.v.t.

tweede instrument

zeer tevreden

tevreden

ontevreden

zeer ontevreden

n.v.t.

22. In hoeverre is uw organisatie/afdeling tevreden met de **informatieverstrekking** van het CCV m.b.t. deze twee belangrijkste instrumenten?

eerste instrument

zeer tevreden

tevreden

ontevreden

zeer ontevreden

n.v.t.

tweede instrument

zeer tevreden

tevreden

ontevreden

zeer ontevreden

n.v.t.

23. Zou het CCV de ondersteuning aan uw organisatie/afdeling betreffende deze twee belangrijkste instrumenten kunnen verbeteren?

n.v.t.

nee

ja, namelijk door.....

24. Heeft uw organisatie/afdeling behoefte aan een nieuw instrument betreffende het preventie- en veiligheidsbeleid dat het CCV naar uw oordeel zou kunnen ontwikkelen of beheren?

nee

ja, namelijk.....

25. Maakt uw organisatie/afdeling wel eens gebruik van best practices van het CCV?

nee

ja, namelijk.....

26. Wat voor ‘rapportcijfer’ zou uw organisatie/afdeling het CCV geven op de volgende punten?

	slecht										uitstekend										weet niet
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1. expertise en deskundigheid	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
2. advies over instrument/keurmerk	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
3. ondersteuning bij implementatie van instrument/keurmerk	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
4. bij elkaar brengen van organisaties	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
5. het verbinden van private en publieke organisaties	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
6. toepasbaarheid keurmerken	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
7. toepasbaarheid regelingen	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
8. toepasbaarheid andere instrumenten	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
9. door CCV georganiseerde bijeenkomsten	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
10. brochures van het CCV	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
11. andere publicaties van het CCV	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
12. de website	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
13. toegankelijkheid	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
14. snelheid van reageren	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
15. kwaliteit van de reactie	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐
16. kwaliteit van het CCV over het algemeen	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	☐

27. Op welke punten uit vraag 26 ziet uw organisatie/afdeling graag dat het CCV verbeterd wordt? U kunt meerdere cijfers omcirkelen.

1. meer deskundigheid	10. meer kwaliteit brochures
2. duidelijker advies instrument	11. meer kwaliteit andere publicaties
3. betere ondersteuning bij implementatie instrument	12. betere website
4. beter organisaties bij elkaar brengen	13. beter toegankelijk
5. beter privaat en publiek verbinden	14. sneller reageren
6. beter toepasbare keurmerken	15. kwaliteit reactie beter
7. beter toepasbare regelingen/richtlijnen	16. kwaliteit CCV algemeen beter
8. andere instrumenten beter toepasbaar	17. anders, namelijk
9. bijeenkomsten beter organiseren	

28. Op welke wijze zou het CCV de ondersteuning en informatieverstrekking aan uw organisatie/afdeling kunnen verbeteren?

- geen verbetering nodig
- wel verbetering nodig, namelijk van

29. Kunt u hieronder een situatie omschrijven waarin het CCV of informatie van het CCV erg waardevol voor uw organisatie/afdeling is geweest?

- nee
- ja, namelijk.....

30. Kunt u ook een situatie omschrijven waarin het CCV of informatie van het CCV niet datgene bood waar uw organisatie/afdeling behoefte aan had?

- nee
- ja, namelijk.....

31. Heeft uw organisatie/afdeling zelf wel eens tegen betaling een opdracht uitgezet bij het CCV?

nee, dat hebben wij nog nooit gedaan, omdat.....

ja, namelijk.....

32. Zijn er nog **andere punten** waardoor uw organisatie/afdeling beter door het CCV ondersteund kan worden?

nee

ja, namelijk.....

33. Heeft u nog andere opmerkingen?

nee

ja, namelijk.....

Hartelijk dank voor het invullen van de vragenlijst

H3: Bijlage 2

De indeling van gemeenten naar stedelijkheid wordt door het CBS gebaseerd op de adressendichtheid van de omgeving. De indeling van gemeenten naar stedelijkheid is gecategoriseerd in vijf groepen:

- zeer stedelijk (12 gemeenten) met een omgevingsadressendichtheid van 2500 of meer adressen per km²
- sterk stedelijk (57 gemeenten) met een omgevingsadressendichtheid van 1500-2500 adressen per km²
- matig stedelijk (89 gemeenten) met een omgevingsadressendichtheid van 1000-1500 adressen per km²
- weinig stedelijk (160 gemeenten) met een omgevingsadressendichtheid van 500-1000 adressen per km²

niet stedelijk (140 gemeenten) met een omgevingsadressendichtheid van minder dan 500 adressen per km²

H4: Bijlage 1

Overzicht van informanten

Interviews

Opdrachtgevers en oprichters

mr. R.P. Muizer – BZK
drs. V. Jammers MPA – MvJ
mr. A.H. Westerman – Verbond van Verzekeraars
drs. A.A. van Pel – TC Crimi – Raad van Hoofdcommissarissen
NPI

CvT en Raden CCV

drs. A. Kraaijeveld – Voorzitter RvT
drs. H. Lenferink - RvT
prof. S. Zouridis – PAR
mr. P. Vogelzang – Voorzitter PAR
mevr. mr. A.L.C. Roelofs – CvD
J.A. Leijendekkers – TC Crimi

Afnemers

mevr. E.J. Prins – MKB Nederland
mevr. L. Veringmeijer – Gemeente Rotterdam
mevr. mr. drs. A. Koster – MKB Nederland
drs. H.J.M. Kaptein – HBD
mevr. drs. F. van der Plas – DRC
drs. P. de Wolf – KHN
mevr. L. Poot – Politie IJsseland

Werknemers CCV

J. van Maanen
drs. R. Haan
drs. E.M. Sevenhuysen
mevr. mr. drs. I. Haisma – Directeur CCV
G. de Vor – MT CCV

Ex-werknemers CCV

mevr. drs. N.N. de Ridder
J.P.C. Zwetsloot
J. de Waard
C.A. van de Zwam RSE
mevr. drs. L. Volkers

Gesprekken

D. Brok
drs. W. Buwalda
mevr. G.M.M. de Wit
mevr. drs. B.M. Schomaker
C.J. Pen
R.N. Newalsing
N. Fryars

H5: Tabellenbijlage

Tabel 1. Aantal personen dat contact heeft gehad met het CCV (N=155)

	1	2	3	4	meer dan 4
gemeenten	46	19	23	7	16
politie	3	2	2	3	4
RPC's	2	4	2	0	2
brandweer	1	1	0	0	3
arrondissementparketten	3	0	1	0	1
brancheorganisaties	3	1	1	5	1
universiteiten, etc.	1	3	0	1	3
totaal	59	30	29	16	30

Tabel 2. Contact met het CCV over programma's. Percentages.

	N	Gemeentelijk veiligheidsbeleid	Bestuurlijk handhaven	Veilig wonen	Veilig uitgaan	Veilig recreëren	Veilig verplaatsen	Veilig samenleven	Veilig leren	Veilig ondernemen	Brandbeveiliging
gemeenten	19-56	17.9	52.6	44.4	32.0	-	-	-	-	43.2	-
totaal organisaties N<10	11-24	41.2	-	90.9	59.1	-	-	26.7	-	75.0	21.4
totaal	14-73	23.3	54.2	57.9	44.7	-	-	26.7	-	55.7	21.4

Tabel 3. Baat bij het CCV m.b.t. programma's. Percentages.

	N	Gemeentelijk veiligheidsbeleid	Bestuurlijk handhaven	Veilig wonen	Veilig uitgaan	Veilig recreëren	Veilig verplaatsen	Veilig samenleven	Veilig leren	Veilig ondernemen	Brandbeveiliging
gemeenten	10-16	80.0	60.0	33.3	-	-	-	-	-	56.3	-
totaal organisaties N<10	10-18	-	-	20.0	38.1	-	-	-	-	61.1	-
totaal	13-34	70.6	53.8	27.3	38.1	-	-	-	-	58.8	-

Tabel 4. Manier waarop het CCV organisaties ondersteunt bij de programma's die de respondent het beste vindt. Aantal stemmen.

Programma's	Informatieverstrekking	Advisering	Begeleiding	Faciliteren	Totaal
Gemeentelijk veiligheidsbeleid	126	14	3	20	163
Bestuurlijk handhaven	17	3	2	3	25
Veilig wonen	33	5	1	6	45
Veilig uitgaan	25	5	0	1	31
Veilig recreëren	2	0	0	0	2
Veilig verplaatsen	3	0	0	0	3
Veilig samenleven	3	0	0	0	3
Veilig leren	4	0	0	0	4
Veilig ondernemen	48	14	5	8	75
Brandbeveiliging	11	0	1	3	15
Totaal	272	41	12	41	366

Tabel 5. Contact gehad met CCV over een instrument dat de organisatie gebruikt. Percentages.

	N	Politie Keurmerk Veilig Wonen ¹	Keurmerk Veilig Ondernemen	BORG beveiligingsbedrijf 2005	BORG particuliere alarmcentrale	Brandmeldinstallaties 2002	Kleine Blusmiddelen 2005	Beoordelingsrichtlijn Camera-toezicht	Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	Veiligheids Effect Rapportage	Buurtbemiddeling	Urgente aanpak Bedrijvenlocaties	Handreiking Gedragscodes	Integrale Veiligheids Aanpak Betrokkenen
gemeenten	12-71	25.4	21.7	-	-	-	-	20.0	47.8	8.3	7.7	33.3	-	-
politie	13-14	61.5	50.0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
totaal org.														
N<10	12-25	33.3	52.0	-	-	20.0	16.7	41.2	46.2	-	-	15.4	-	-
totaal	12-99	31.3	33.3	-	-	20.0	16.7	29.7	47.2	5.9	11.8	24.0	-	-

Tabel 6. Baat gehad bij het CCV m.b.t. gebruik van instrument. Percentages.

	N	Politie Keurmerk Veilig Wonen ¹	Keurmerk Veilig Ondernemen	BORG beveiligingsbedrijf 2005	BORG particuliere alarmcentrale	Brandmeldinstallaties 2002	Kleine Blusmiddelen 2005	Beoordelingsrichtlijn Camera-toezicht	Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	Veiligheids Effect Rapportage	Buurtbemiddeling	Urgente aanpak Bedrijvenlocaties	Handreiking Gedragscodes	Integrale Veiligheids Aanpak Betrokkenen
gemeenten	13-18	50.0	53.8	-	-	-	-	-	54.5	-	-	-	-	-
totaal org.														
N<10	11-20	25.0	55.0	-	-	-	-	36.4	-	-	-	-	-	-
totaal	11-33	40.0	54.5	-	-	-	-	36.4	70.6	-	-	-	-	-

H6: Tabellenbijlage

Tabel 1 Aantal en status acties in percentage.

	aantal ac- ties	lopende acties	startende acties	afgeronde acties	niet bekend acties
Doorontwikkeling programma	0	0	0	0	0
Radicalisering	4	0	0	0	4
Buurtbemiddeling	13	9	4	0	0
Geweld	5	0	0	0	5
Gedragscodes	5	3	2	0	0
Leerlingbemiddeling	4	2	2	0	0
OK punten	4	4	0	0	0
Netwerken tegen geweld	3	2	0	0	1
Pilot Project Best Practices	6	1	1	2	2
Pilot RIPP	1	0	0	0	1
Pilot Peacemaker	1	0	0	1	0
Pilot Safer Dates	1	0	0	0	1
Overlast en Verloedering	8	3	0	0	5
Jeugd	8	6	0	0	2
Veilig Samenleven	63	30	9	3	21
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid					
Ondersteuning	6	4	0	0	2
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid PVG	10	4	3	0	3
Grote Steden Beleid	3	2	1	0	0
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid	19	10	4	0	5
Doorontwikkelen programma	0	0	0	0	0
Tegenhouden	5	3	0	0	2
Lokaal drugsbeleid	5	5	0	0	0
Bestuurlijke aanpak georgani- seerde criminaliteit	5	4	0	0	1
Cameratoezicht-algemeen	5	3	0	0	2
Vrijplaatsen	5	4	0	0	1
Prostitutiebeleid	6	6	0	0	0
Bestuurlijk Handhaven	31	25	0	0	6
Doorontwikkelen programma	0	0	0	0	0
VER	10	5	5	0	0
Politie Keurmerk Veilig Wonen	7	7	0	0	0
Urgente aanpak veiligheid	6	5	0	0	1
Veilig Wonen	23	17	5	0	1
Doorontwikkeling programma	0	0	0	0	0
Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	5	5	0	0	0
Alcohol	5	4	0	0	1
Veilig Uitgaan	10	9	0	0	1
Doorontwikkeling programma	0	0	0	0	0
Voetbalvandalisme	7	4	0	0	3
Veilig Recreëren	7	4	0	0	3
Doorontwikkeling programma	2	2	0	0	0
Voertuigcriminaliteit	7	5	1	0	1
Sociaal Veilig OV	7	3	3	1	0
Fietsdiefstal	9	5	4	0	0

Veilig Verplaatsen	25	15	8	1	1
Doorontwikkeling programma	0	0	0	0	0
Veilig Leren	0	0	0	0	0
Doorontwikkeling programma	0	0	0	0	0
Taken ihkv Actieplan Veilig Ondernemen	2	2	0	0	0
Keurmerk Veilig Ondernemen	6	3	3	0	0
Regionale Platforms Criminaliteitsbeheersing	3	3	0	0	0
Urgente Bedrijvenlocatie	6	3	2	1	0
Preventie in MKB	2	2	0	0	0
SIW	0	0	0	0	0
Veilig Ondernemen	19	13	5	1	0
Doorontwikkeling programma	1	0	0	0	1
Rapportage Ontwikkelingen	1	1	0	0	0
Europese Netwerk Criminaliteitspreventie	0	0	0	0	0
Deskundige Netwerken	4	3	0	1	0
Veiligheid en Technologie Fase 1	5	1	0	4	0
V.I.P	3	3	0	0	0
VIP	14	7	0	5	1
Beheer Certificatieschema's	4	3	0	0	1
Sprinklerinstallaties	1	1	0	0	0
Integrale Brandveiligheid Bouwwerken	6	4	0	0	2
Cameratoezicht	1	0	0	1	0
Ontwikkeling Certificatieschema's	5	4	0	0	1
NEN	4	2	0	0	2
Standaardisatie & Samenhang	4	1	0	0	3
Instrumenten	25	15	0	1	9
Hein Roethofprijs	6	6	0	0	0
CCV Medium	1	1	0	0	0
Website Algemeen	6	1	0	0	5
PR en Communicatie	0	0	0	0	0
Communicatie	13	8	0	0	5
totaal	249	154	31	11	53

Tabel 2 Aantal en status acties in gewogen uren

	aantal gewogen uren				
	uren voor alle acties	lopende acties	startende acties	afgeronde acties	niet bekend acties
Doorontwikkeling programma	120.0	0.0	0.0	0.0	120.0
Radicalisering	1350.0	0.0	0.0	0.0	1350.0
Buurtbemiddeling	814.0	563.5	250.5	0.0	0.0
Geweld	232.0	0.0	0.0	0.0	232.0
Gedragscodes	722.0	433.2	288.8	0.0	0.0
Leerlingbemiddeling	320.0	160.0	160.0	0.0	0.0
OK punten	430.0	430.0	0.0	0.0	0.0
Netwerken tegen geweld	200.0	133.3	0.0	0.0	66.67
Pilot Project Best Practices	681.0	113.5	113.5	227.0	227.0
Pilot RIPP	750.0	0.0	0.0	0.0	750.0
Pilot Peacemaker	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Pilot Safer Dates	750.0	0.0	0.0	0.0	750.0
Overlast en Verloedering	284.0	106.5	0.0	0.0	177.5
Jeugd	242.0	181.5	0.0	0.0	60.5
Veilig Samenleven	6895.0	2121.5	812.8	227	3733.7
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid Ondersteuning	475.0	316.67	0.0	0.0	158.3
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid PVG	1295.0	518	388.5	0.0	388.5
Grote Steden Beleid	235.0	156.7	78.3	0.0	0.0
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid	2005.0	991.4	466.8	0.0	546.8
Doorontwikkelen programma	180.0	0.0	0.0	0.0	180
Tegenhouden	200.0	120.0	0.0	0.0	80.0
Lokaal drugsbeleid	2125.0	2125	0.0	0.0	0.0
Bestuurlijke aanpak georganiseerde criminaliteit	215.0	172.0	0.0	0.0	43.0
Cameratoezicht-algemeen	516.0	309.6	0.0	0.0	206.4
Vrijplaatsen	128.0	102.4	0.0	0.0	25.6
Prostitutiebeleid	550.0	550.0	0.0	0.0	0.0
Bestuurlijk Handhaven	3914.0	3379.0	0.0	0.0	535.0
Doorontwikkelen programma	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
VER	800.0	400.0	400.0	0.0	0.0
Politie Keurmerk Veilig Wonen	5670.0	5670	0.0	0.0	0.0
Urgente aanpak veiligheid	112.0	93.3	0.0	0.0	18.7
Veilig Wonen	6582.0	6163.3	400.0	0.0	18.7
Doorontwikkeling programma	180.0	0.0	0.0	0.0	180.0
Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	580.0	580.0	0.0	0.0	0.0
Alcohol	675.0	540.0	0.0	0.0	135.0
Veilig Uitgaan	1435.0	1120	0.0	0.0	315.0
Doorontwikkeling programma	75.0	0.0	0.0	0.0	75.0
Voetbalvandalisme	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Veilig Recreëren	75.0	0.0	0.0	0.0	75.0
Doorontwikkeling programma	125.0	125.0	0.0	0.0	0.0
Voertuigcriminaliteit	228.0	162.9	32.6	0.0	32.6
Sociaal Veilig OV	496.0	212.6	212.6	70.9	0.0
Fietsdiefstal	240.0	133.3	106.7	0.0	0.0
Veilig Verplaatsen	1089.0	633.8	351.9	70.9	32.6

Doorontwikkeling programma	150	0.0	0.0	0.0	150.0
Veilig Leren	150.0	0.0	0.0	0.0	150.0
Doorontwikkeling programma	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Taken ihkv Actieplan Veilig Ondernemen	240.0	240.0	0.0	0.0	0.0
Keurmerk Veilig Ondernemen	1780.0	890.0	890.0	0.0	0.0
Regionale Platforms Criminaliteitbeheersing	760.0	760.0	0.0	0.0	0.0
Urgente Bedrijvenlocatie	270.0	135.0	90.0	45.0	0.0
Preventie in MKB	140.0	140.0	0.0	0.0	0.0
SIW	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Veilig Ondernemen	3190.0	2165.0	980.0	45.0	0.0
Doorontwikkeling programma	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Rapportage Ontwikkelingen	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Europese Netwerk Criminaliteitspreventie	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Deskundige Netwerken	400.0	300.0	0.0	100.0	0.0
Veiligheid en Technologie Fase 1	120.0	24.0	0.0	96.0	0.0
V.I.P	1250.0	1250.0	0.0	0.0	0.0
VIP	1770.0	1574.0	0.0	196.0	0.0
Beheer Certificatieschema's	2146.0	1609.5	0.0	0.0	536.5
Sprinklerinstallaties	120.0	120.0	0.0	0.0	0.0
Integrale Brandveiligheid Bouwwerken	380.0	253.3	0.0	0.0	126.7
Cameratoezicht	216.0	0.0	0.0	216.0	0.0
Ontwikkeling Certificatieschema's	800.0	640.0	0.0	0.0	160.0
NEN	140.0	70.0	0.0	0.0	70.0
Standaardisatie & Samenhang	160.0	40.0	0.0	0.0	120.0
Instrumenten	3962.0	2732.8	0.0	216.0	1013.2
Hein Roethofprijis	395.0	395.0	0.0	0.0	0.0
CCV Medium	1280.0	1280.0	0.0	0.0	0.0
Website Algemeen	1630.0	271.7	0.0	0.0	1358.3
PR en Communicatie	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Communicatie	3305.0	1946.7	0.0	0.0	1358.3
totaal	34372.0	22827.5	3011.5	755.0	7778.0

Tabel 3 Status van de acties.

	% smileys ☺	% anti-smileys ☹	% neutrale smiley ☹	% geen smiley
Doorontwikkeling programma	0.0	0.0	0.0	100.0
Radicalisering	0.0	0.0	0.0	100.0
Buurtbemiddeling	53.8	15.3	30.8	0.0
Geweld	0.0	0.0	0.0	100.0
Gedragscodes	20.0	0.0	80.0	0.0
Leerlingbemiddeling	0.0	0.0	50.0	50.0
OK punten	0.0	0.0	25.0	75.0
Netwerken tegen geweld	66.7	0.0	0.0	33.3
Pilot Project Best Practices	50.0	0.0	0.0	50.0
Pilot RIPP	0.0	0.0	0.0	100.0
Pilot Peacemaker	100.0	0.0	0.0	0.0
Pilot Safer Dates	0.0	0.0	0.0	100.0
Overlast en Verloedering	25.0	0.0	50.0	25.0
Jeugd	0.0	0.0	75.0	25.0
Veilig Samenleven	22.5	1.1	22.2	54.2
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid Ondersteuning	50.0	0.0	16.7	33.3
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid PVG	60.0	0.0	20.0	20.0
Grote Steden Beleid	100.0	0.0	0.0	0.0
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid	70.0	0.0	12.2	17.8
Doorontwikkelen programma	0.0	0.0	0.0	100.0
Tegenhouden	100.0	0.0	0.0	0.0
Lokaal drugsbeleid	60.00	0.0	40.0	0.0
Bestuurlijke aanpak georganiseerde criminaliteit	100.0	0.0	0.0	0.0
Cameratoezicht-algemeen	60.0	0.0	40.0	0.0
Vrijplaatsen	100.0	0.0	0.0	0.0
Prostitutiebeleid	100.0	0.0	0.0	0.0
Bestuurlijk Handhaven	74.3	0.0	11.4	14.3
Doorontwikkelen programma	0.0	0.0	0.0	100.0
VER	10.0	0.0	60.0	30.0
Politie Keurmerk Veilig Wonen	71.4	0.0	28.6	0.0
Urgente aanpak veiligheid	0.0	0.0	100.0	0.0
Veilig Wonen	20.4	0.0	47.2	32.5
Doorontwikkeling programma	0.0	0.0	0.0	100.0
Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	60.0	0.0	40.0	0.0
Alcohol	60.0	20.0	20.0	0.0
Veilig Uitgaan	40.0	6.7	20.0	33.3
Doorontwikkeling programma	0.0	0.0	0.0	100.0
Voetbalvandalisme	57.1	0.0	0.0	42.9
Veilig Recreëren	28.6	0.0	0.0	71.5
Doorontwikkeling programma	100.0	0.0	0.0	0.0
Voertuigcriminaliteit	42.9	0.0	14.3	42.9
Sociaal Veilig OV	42.9	0.0	28.6	28.6
Fietsdiefstal	55.6	0.0	44.4	0.0
Veilig Verplaatsen	60.4	0.0	21.8	17.9

Doorontwikkeling programma	0.0	0.0	0.0	100.0
Veilig Leren	0.0	0.0	0.0	100.0
Doorontwikkeling programma	0.0	0.0	0.0	100.0
Taken ihkv Actieplan Veilig Ondernemen	100.0	0.0	0.0	0.0
Keurmerk Veilig Ondernemen	33.3	0.0	66.7	0.0
Regionale Platforms Criminaliteitbeheersing	100.0	0.0	0.0	0.0
Urgente Bedrijvenlocatie	33.3	0.0	0.0	66.7
Preventie in MKB	0.0	100.0	0.0	0.0
SIW	0.0	0.0	0.0	100.0
Veilig Ondernemen	38.1	14.3	9.5	38.1
Doorontwikkeling programma	100.0	0.0	0.0	0.0
Rapportage Ontwikkelingen	0.0	0.0	100.0	0.0
Europese Netwerk Criminaliteitspreventie	0.0	0.0	0.0	100.0
Deskundige Netwerken	25.0	0.0	0.0	75.0
Veiligheid en Technologie Fase 1	80.0	0.0	20.0	0.0
V.I.P	0.0	0.0	0.0	100.0
VIP	34.2	0.0	20.0	45.8
Beheer Certificatieschema's	75.0	25.0	0.0	0.0
Sprinklerinstallaties	100.0	0.0	0.0	0.0
Integrale Brandveiligheid Bouwwerken	66.7	0.0	0.0	33.3
Cameratoezicht	100.0	0.0	0.0	0.0
Ontwikkeling Certificatieschema's	20.0	40.0	40.0	0.0
NEN	25.0	25.0	0.0	50.0
Standaardisatie & Samenhang	0.0	100.0	0.0	0.0
Instrumenten	55.2	27.2	5.7	11.9
Hein Roethofprijs	16.7	0.0	0.0	83.3
CCV Medium	100.0	0.0	0.0	0.0
Website Algemeen	16.7	0.0	0.0	83.3
PR en Communicatie	0.0	0.0	0.0	100.0
Communicatie	33.4	0.0	0.0	66.7
totaal	40.9	5.2	16.0	37.9

Tabel 6 Begrote personeelskosten, out of pocketkosten en baten.

	begrote per- soneelskos- ten	out of pocket kosten	baten	personeelskosten + out of pocket - baten
Doorontwikkeling programma	10800	5000	0	15800
Radicalisering	121500	108000	229500	0
Buurtbemiddeling	73260	42000	10000	105260
Geweld	20880	75000	0	95880
Gedragscodes	64980	55000	0	119980
Leerlingbemiddeling	28800	48150	0	76950
OK punten	38700	261300	0	300000
Netwerken tegen geweld	18000	7500	0	25500
Pilot Project Best Practices	77490	72510	0	150000
Pilot RIPP	67500	32500	0	100000
Pilot Peacemaker	0	32500	0	32500
Pilot Safer Dates	67500	0	0	67500
Overlast en Verloedering	25560	32000	0	57560
Jeugd	21780	21000	0	42780
Veilig Samenleven	636750	792460	239500	1.189.710
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid Ondersteu- ning	42750	35000	0	77750
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid PVG	116550	55000	0	171550
Grote Steden Beleid	21150	20000	0	41150
Gemeentelijk Veiligheidsbeleid	180450	110000	0	290.450
Doorontwikkelen programma	16200	5000	0	21200
Tegenhouden	18000	28000	46000	0
Lokaal drugsbeleid	191250	0	43650	147600
Bestuurlijke aanpak georganiseerde criminaliteit	19350	5000	0	24350
Cameratoezicht-algemeen	46440	30000	0	76440
Vrijplaatsen	11520	5000	0	16520
Prostitutiebeleid	49500	30000	24000	55500
Bestuurlijk Handhaven	352260	103000	113650	341.610
Doorontwikkelen programma	0	0	0	0
VER	72000	42250	0	114250
Politie Keurmerk Veilig Wonen	510300	369000	354000	525300
Urgente aanpak veiligheid	10080	7000	0	17080
Veilig Wonen	592380	418250	354000	656.630
Doorontwikkeling programma	16200	5000	0	21200
Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan	52200	40000	0	92200
Alcohol	60750	0	0	60750
Veilig Uitgaan	129150	45000	0	174.150
Doorontwikkeling programma	6750	6000	12750	0
Voetbalvandalisme	0	0	0	0
Veilig Recreëren	6750	6000	12750	0
Doorontwikkeling programma	11250	15000	26250	0
Voertuigcriminaliteit	20520	29000	0	49520
Sociaal Veilig OV	44640	41600	0	86240

Fietsdiefstal	21600	24000	0	45600
Veilig Verplaatsen	98010	109600	26250	181.360
Doorontwikkeling programma	13500	14000	27500	0
Veilig Leren	13500	14000	27500	0
Doorontwikkeling programma	0	0	0	0
Taken ihkv AVO	21600	80000	0	101600
Keurmerk Veilig Ondernemen	160200	237335	149800	247735
RPC	68400	23500	0	91900
Urgente Bedrijvenlocatie	24300	4000	28300	0
Preventie in MKB	12600	15000	0	27600
SIW	0	0	0	0
Veilig Ondernemen	314100	387835	233100	468.835
Doorontwikkeling programma	0	0	0	0
Rapportage Ontwikkelingen	0	0	0	0
Europese Netwerk Criminaliteitspreventie	0	0	0	0
Deskundige Netwerken	36000	30000	66000	0
Veiligheid en Technologie Fase 1	11050	0	0	11050
V.I.P	112500	37500	0	150000
VIP	159550	67500	66000	161050
Beheer Certificatieschema's	193140	61100	268500	-14260
Sprinklerinstallaties	10800	1500	13000	-700
Integrale Brandveiligheid Bouwwerken	34200	15000	50000	-800
Cameratoezicht	19440	14500	0	33940
Ontwikkeling Certificatieschema's	72000	120000	0	192000
NEN	12600	23000	0	35600
Standaardisatie & Samenhang	14400	50000	0	64400
Instrumenten	356580	285100	331500	310.180
Hein Roethofprijs	35550	95000	0	130550
CCV Medium	115200	196000	0	311200
Website Algemeen	146700	109000	0	255700
Communicatie	297450	400000	0	697.450
totaal	3.451.030	3.126.580	1637350	4.940.260

Literatuur

- BFK Management Consultants b.v. (2003). *Plan van Aanpak t.b.v. de opstart van een regionaal platform criminaliteitsbeheersing Zuid-Limburg*. Heerlen: BFK.
- Bureau Driessen, Rooseboom SJ, Driessen FMHM, Völker BGM (2006). *Regionale Platforms Criminaliteitsbeheersing, een evaluatie*. Utrecht: Bureau Driessen.
- Bureau voor Toegepast Veiligheidsonderzoek, Rovers B, Bleijendal R (2003). *Kleine stappen vooruit, Evaluatie van de invoering van het Keurmerk Veilig Ondernemen (KVO)*. Den Bosch: Bureau voor Toegepast Veiligheidsonderzoek.
- CCV (2006a). *Jaarrapportage 2005. Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV). Veiligheid door samenwerking.*, Utrecht: CCV.
- CCV (2006b). *Het CCV in hoofdlijnen*. Utrecht: CCV.
- CCV (2006c). *Jaarplan 2007. Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV). Veiligheid door samenwerking*, Utrecht: CCV.
- CCV (2006d). *Achtergrondnotitie. Bij de programmaplannen 2007. Veiligheid door samenwerking*, Utrecht: CCV.
- CCV (2007a). *Rapport inzake jaarbericht 2006*. Utrecht: CCV.
- CCV (2007b). *Memo Overzicht inhuur en opleidingen CCV. Juli 2004 - april 2007*.
- ContentKings (2006). Sheets t.b.v. expertanalyse naar www.hetccv.nl.
- CPB (2001). *PPS: een uitdagend huwelijk*. Den Haag: Centraal Plan Bureau.
- Departementale Auditdienst (2005). *Bedrijfsvoeringonderzoek bij de Stichting Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid*. Den Haag: Ministerie van Justitie.
- Ernst & Young Consulting, Van der Meij JP, Ter Beek HM, Postema A, Van der Putten M (2000). *Inventarisatie faal- en succesfactoren van lokale PPS-projecten*. Utrecht: Ernst & Young Consulting.
- Kenniscentrum PPS (2000). *Publiek-private Samenwerking: interessant voor overheid en bedrijfsleven*. Den Haag: Ministerie van Financiën.
- Ministerie van BZK (1999). *Integraal Veiligheidsprogramma*. Den Haag: Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.
- Ministerie van Justitie en ministerie van BZK (2002). *Naar een veiliger samenleving*. Den Haag: Ministerie van Justitie en ministerie van BZK.
- NABU (Nederlandse Aannemers met Belangen in het Buitenland) en Norton Rose (2004). *21 Critical Success Factors for Infrastructural PPP – Projects in Netherlands and*

Abroad. Gouda: NABU en Norton Rose.

Ponjee A (2003). *Interne criminaliteit, we lossen het samen wel op.... of niet? Publiek-private samenwerking bij de aanpak van interne criminaliteit.* Doctoraal scriptie Universiteit Twente.

Partners+Pröpper, Pröpper I, Litjes B, Westesteijn E (2004). *Lokale regie uit macht of uit onmacht? Onderzoek naar de optimalisering van de gemeentelijke regiefunctie.* Vught: Partners+Pröpper.

Stichting Maatschappij, Veiligheid en Politie (2006). *Veiligheid als bestuurlijk opdracht.* Dordrecht: SMVP.

Terpstra J, Kouwenhoven R (2004). *Samenwerking en netwerken in de lokale veiligheidszorg.* Enschede: IPIT Instituut voor Maatschappelijke Veiligheidsvraagstukken. Universiteit Twente.

TNS/NIPO Consult, Nikkels L, De Graaff D, Schildmeijer R (2005). *Naar een veiliger gemeente. Stand van zaken integraal veiligheidsbeleid en de behoefte aan ondersteuning bij gemeenten.* Amsterdam: TNS/NIPO Consult.

Tweede Kamer (2003/2004). *Naar een veiliger samenleving. Oprichting Stichting Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid, Brief van de ministers van justitie en van binnenlandse zaken en koninkrijksrelaties, 29 492, nr.1.*

Tweede Kamer (2003/2004). *Naar een veiliger samenleving. Oprichting Stichting Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid, Verslag van een schriftelijk overleg., 29 492, nr.2.*

Van Bohemen SL (2005). *Samenwerken voor veiligheid. Een studie naar samenwerkingsverbanden tussen sectoren ter verbetering van de veiligheden in winkelgebieden.* Doctoraalscriptie, Rotterdam: Business and Society Management, Erasmus Universiteit.

Van Deursen ATh (2006). *De last van veel geluk, de geschiedenis van Nederland 1555-1702.* Amsterdam: Bert Bakker.

Van Dijk F, De Waard J (2001). *Publieke en private veiligheidszorg, Nationale en internationale trends.* Den Haag: Ministerie van Justitie.

Lijst van afkortingen

BZK	Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
CCV	Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid
CCvD	Centraal College van Deskundigen
DSP	Directie Sanctie- en Preventiebeleid
I&M	Instrumenten en Methodes (afdeling van het CCV)
KVO-b	Keurmerk Veilig Ondernemen voor bedrijventerreinen
KVO-w	Keurmerk Veilig Ondernemen voor winkelcentra
MKB	Brancheorganisatie voor Midden- en Kleinbedrijf
NPC	Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing
PAR	Programma Advies Raad
PKVW	Politie Keurmerk Veilig Wonen
PPS	Publiek-private samenwerking
RPC	Regionaal Platform Criminaliteitsbeheersing
RvT	Raad van Toezicht
TC	Technische Commissie